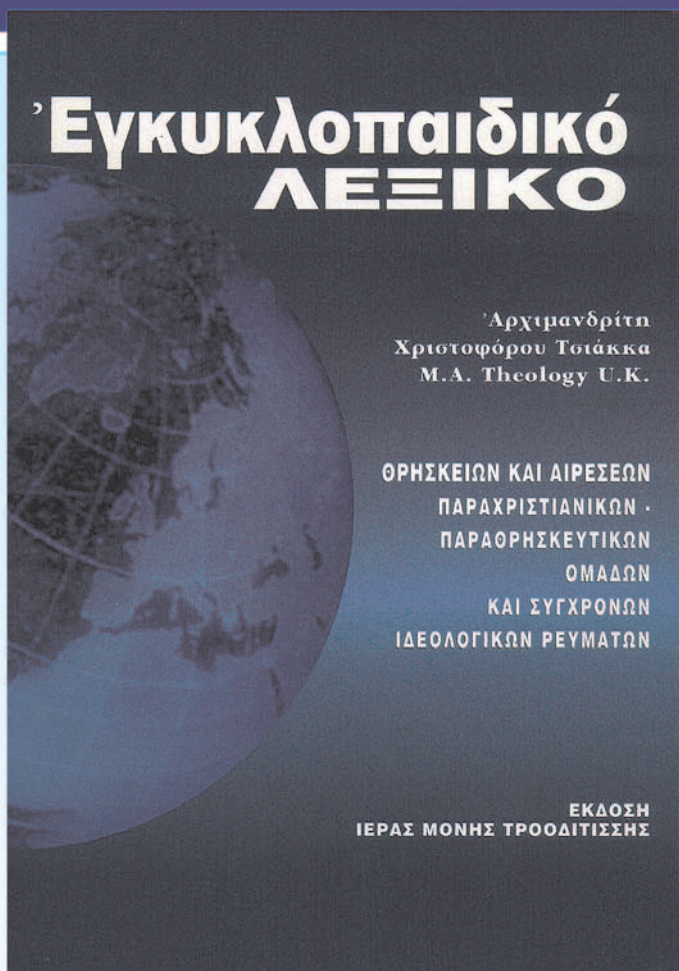

διάλογος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

“Εμπνευστής της όλης προσπάθειάς μας υπήρξε η σύγχρονη αντιρρητική μορφή της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο μακαριστός πατήρ Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, ο οποίος, πρώτος σε πανορθόδοξο επίπεδο διέβλεψε τον κίνδυνο διάβρωσης του Ορθοδόξου φρονήματος από τις νεοφανείς αιρέσεις και ανάλωσε τη ζωή του στον αγώνα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης ολοκληρώου της Ορθοδόξου Εκκλησίας και των πολιτειακών αρχών για τη διατήρηση και διαφύλαξη της πίστewς των Πατέρων μας και του Ευαγγελίου”.

π. Χριστοφόρος Τσιάκκας

**Κυκλοφόρησε
το νέο βιβλίο
του Αρχιμανδρίτη
Χριστοφόρου
Τσιάκκα.**

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἰασίου 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος – Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναὴλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ.
Χριστοφόρος – Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀθήνα – Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοβία, Πολωνία –
Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Λεμεσός, Κύπρος – Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίς –
Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Ἀθήνα –
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς – Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας – Μον. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης –
π. Πέτρος Πανταζής – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς. Τηλ.: 210 6082271 Fax: 210 6082219, <http://www.ppu.gr>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρνάι, τηλ. 210 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

**Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἱρέσεων
πού δὲν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν.**

Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων.

**Γιὰ νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολὴ σας.**

**Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μὲ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή**

**(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς) ἢ μὲ τραπεζικὴ ἐπιταγή
(ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<p>«Οἱ Ραελικοί "κλώνοι"», τοῦ π. Κυριακοῦ Τσουροῦ 2</p> <p>«Γραφή καί παράδοση», τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου 3</p> <p>«Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος καί ἡ στάσις του ἔναντι τῶν αἱρέσεων καί τῶν σχισμάτων», τοῦ Μητροπολίτου Μικοπόλεως Μελετίου 5</p> <p>«Ἡ Παλαιά Διαθήκη στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας», τοῦ κ. Νικολάου Μπρατσιώτη 9</p> <p>«Τό Ἰσλάμ: μιά μόνιμη ἀπειλή 13 αἰῶνων», τοῦ Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Μαϊδάνη 12</p> <p>«Ρούνι-Εἰσαγόμενη Νεοειδωλολατρία καί Ἀποκρυφισμός», τοῦ π. Βασιλείου Γεωργόπουλου 13</p> <p>«Παγκοσμιοποίηση καί Οἰκουμενικότητα», τοῦ π. Μαῦσέως, Ἀγιορείτου μοναχοῦ 15</p> <p>«Εἰς ὧτα μή ἀκουόντων», τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου 16</p> <p>«Ἡ ἀνάσταση τοῦ Σατανᾶ», τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου 19</p> <p>«Ἡ ἀποψή τους γιά τόν Χάρι Πότερ», τοῦ κ. Ἰωάννη Μηλιώνη 21</p> <p>«Ἐπιστολή πρὸς αἱρετικούς», τοῦ Ὁσ. Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλειστοῦ 24</p> <p>Εἰδήσεις - Σχόλια</p> <p>Ἐντολές ἐπεικῶς ἀπαράδεκτες 28</p> <p>Ἀναβίωση τοῦ Καϊάδα 29</p> <p>Ἀρχαῖο πνεῦμα ἀθάνατο 30</p>	<p>«Ἱστορίες»... «θεῶν» 31</p> <p>Παραπλανητικά Πνόματα 33</p> <p>Γιού-Γκί-Ο. «Παιχνίδια» μέ κάρτες 34</p> <p>Ἐρκόλουμπους ἢ Κόκκινος Πλανήτης 35</p> <p>Δημοσιεύματα</p> <p>«Μαγικές τελετουργίες», ἀπό «Ἡ γειτονιά μας» Ἀπό «Ροδιακή Κυριακή» 38</p> <p>Ἐπιστολές</p> <p>«Ἀγαπημένο μου παιδί», Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ. 39</p> <p>Πρὸς τὰ διβλοπωλεῖα Κόσμος/Φλωρᾶ, Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ. 40</p> <p>Παγκόσμια Συνωμοσία, π. Ἀθραάμ Ἀγιορείτου . 40</p> <p>Πρὸς τό περιοδικό Ἐρμῆς, κ. Μηλιώνη 41</p> <p>«Νῦν γάρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτι ἐπιστεύσαμεν», θεολόγου κ. Παναγ. Μαλλικουρτή 42</p> <p>Ἀπό Μυτιλήνη 42</p> <p>Ἀπό Κέρκυρα, σχετικά μέ ἀφίσσες 42</p> <p>Ἀπό Κέρκυρα 43</p> <p>«Ζητοῦμε ἀπό τὴν πολιτεία νά ἀπαγορεύσει τὴ βεβήλωση τῶν ἱερῶν συμβόλων τῆς πίστεως μας...» 43</p> <p>Διακονήματα καί ἐκδηλώσεις 43</p> <p>Συνεργασία μέ τοὺς ἀναγνώστες</p> <p>Ἀποκρυφισμός καί παιδική ἡλικία 45</p>
--	--

TABLE OF CONTENTS

<p>"The Raelian 'Clones'", by Fr. Kyriakos Tsouros 2</p> <p>"Scripture and Tradition", by Fr. Antonios Alevizopoulos (†) 3</p> <p>"St. Nectarios and his stand against Heresies and Schisms", by Metropolitan Meletios of Nikopolis 5</p> <p>"The Old Testament in the Life of the Church", by Nicolaos Bratsiotis 9</p> <p>"Islam: a permanent threat for Thirteen Centuries", by Archimandrite Chrysostomos Maidonis 12</p> <p>"Rouni - Imported Neo-Paganism and Occultism", by Fr. Basileios Georgopoulos 13</p> <p>"Pagosmiopoiisi and Oikoumenikotita", by Fr. Moisis of Mt. Athos 15</p> <p>"On Deaf Ears", by Athanasios Neophotistos 16</p> <p>"The Resurrection of Satan", by Anna Bourdakou 19</p> <p>"Their view of Harry Potter", by Ioannis Milionis 21</p> <p>"Letter to a Heretic", by St. Theophanes the Recluse 24</p> <p>News-Comments</p> <p>Commandments at the best unacceptable 28</p> <p>Revival of Kaiadas 29</p> <p>Ancient immortal spirit 30</p> <p>"Stories" of "gods" 31</p> <p>Misleading Names 33</p> <p>Yu-Gi-Oh! "Games" with cards 34</p>	<p>Erkolubus or the Red Planet 35</p> <p>Publications</p> <p>"Magical Ceremonies", from the Newspaper "Our Neighbourhood" 37</p> <p>From the Newspaper "Rhodian Sunday" 38</p> <p>Letters</p> <p>"My Dear Child", by the President of P.P.U. 39</p> <p>To the Bookshops Cosmos/Floras, by the President of P.P.U. 40</p> <p>World-wide Conspiracy, by Fr. Abraham of Mt. Athos 40</p> <p>To the Periodical "Hermes", by Mr. Milionis "For now is our salvation nearer than when we believed", by the theologian Panagiotis Mallikourtis 42</p> <p>From Mytilene 42</p> <p>From Kerkyra in regard to Posters 42</p> <p>From Kerkyra 43</p> <p>"We ask that the State forbid the desecration of the sacred symbols of our faith..." 43</p> <p>Services and activities 43</p> <p>Co-operation with our readers</p> <p>Occultism and childhood age 45</p>
---	--

ΟΙ ΡΑΕΛΙΚΟΙ "ΚΛΩΝΟΙ"

του Πρωτοπρ. π. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως της Σ.Ε. επί των αιρέσεων
Προέδρου του Πν. Σ. της Π.Ε.Γ.

Είναι γνωστό ότι πολλές παραθρησκευτικές ομάδες χρησιμοποιούν ποικίλα προσωπεία για να προωθήσουν τις θέσεις τους. Μερικά απ' αυτά είναι δραστηριότητες δήθεν κοινωνικής προσφοράς, όπως "άντιναρκωτικός αγώνας", "μαραθώνιοι", πυροπροστασία, "φιλανθρωπικές επισκέψεις", έθελοντισμός ή επιστημονικές δήθεν κατακτήσεις που δίνουν "λύση" σε όλα τα προβλήματα, από τα ναρκωτικά, την ψυχοπάθεια, τους πόρους, την ανάπτυξη του έγκεφάλου, το AIDS, μέχρι και την κλωνοποίηση.

Έτσι τον τελευταίο καιρό είδαμε να προβάλλεται από τα ΜΜΕ ή "μεγάλη επιτυχία" της κλωνοποίησης της "Εύας", στην αρχή, κι έπειτα δύο "Αδάμ", από την παραθρησκευτική Οργάνωση των Ραελιανών. Στόχος τους, λένε, ή "κατάκτηση της αθανασίας". Κι όλα αυτά με έντολη των έξωγήτων που δόθηκε στον αρχηγό της σέκτας Κλώντ Βοριλόν, πρώην αθλητικό συντάκτη και "Προφήτη και μεσσία της εποχής της επιστήμης", από τό 1973.

Ο "μεσσίας" αυτός είναι γνωστός και στην Ελλάδα ήδη από τό 1989, όταν επισκέφθηκε την χώρα μας σαν Ραέλ (από τό Ρα=φως και ΕΙ=θεός), σαν αγγελιοφόρος δηλαδή των "Ελοχίμ-Δημιουργών" για να ιδρύσει την "Ελληνική Ραελική Κίνηση". Ντυμένος στα λευκά με κρεμασμένο στο στήθος τό χαρακτηριστικό του μενταγιόν (συνδυασμός εξάλφας και σβάστικας, που τό διαφοροποίησε αργότερα λόγω αντιδράσεων των Έβραίων), διεκήρυξε τότε ότι ήταν ό "Παράκλητος", τον όποιο είχε υποσχεθεί να πέμψει ό Χριστός. Ήλθε να μās διαβεβαιώσει ότι οι έξωγήνοι "Ελοχίμ" ήλθαν στη γη τό 1975 και δημιούργησαν τους ανθρώπους, ότι μās παρακολούθησαν με τά διαστημόπλοιά τους και ότι αυτοί προκάλεσαν τον κατακλυσμό. "Όμως, με τίς δικές τους κατευθύνσεις ό Νωε έφτιαξε ένα UFO Πστε να μπορέσει να εποικήσει πάλι τη γη μετά την καταστροφή. Ακόμη ό Νορίλον βεβαιώνει ότι τό 1975 ταξίδεψε με UFO στον πλανήτη των "Ελοχίμ" όπου συναντήθηκε με τον Μωϋσή, τον Βούδα, τον Μωάμεθ και τον Χριστό, οι όποιοι με τά μέσα της ανεπτυγμένης τεχνολογίας των "Ελοχίμ" επανήλθαν στη ζωή και ζούν σε ένα μεγάλο πλανήτη μαζί με 8.000 άλλους έκλεκτούς (βλ. περισσότερα στο βιβλίο του π.

Αντωνίου Αλεβιζόπουλου, Νεοαποκρυφισμός, σελ. 261).

Η Ανάσταση του Χριστού ήταν, κατά τους Ραελικούς, τό αποτέλεσμα μιās ιδιαίτερα εξέλιγμένης τεχνικής κλωνοποίησης. Ανάμεσα στους "Ελοχίμ" συγκαταλέγεται βεβαίως και ό Σατανās και όλοι μαζί επιδιώκουν να εγκαθιδρύσουν "τήν χρυσή εποχή του διαπλανητικού πολιτισμού" που συμπίπτει με την "Εποχή του Υδροχόου" και που θά επιτευχθεί με την δημιουργία ενός "παγκοσμίου ανθρωπιστικού κόμματος", την προώθηση της "διανοικρατίας" στην θέση της δημοκρατίας, και την άσκηση του διαλογισμού.

Στά πλαίσια της "εποχής της επιστήμης" ό Ραέλ ιδρύει την Έταιρεία Clonaid μέσω της όποίας διαφημίζει ότι θά "πωλεί ανθρώπινους κλώνους" έναντι 200.000 € έκαστον, για να θεραπεύσει τον πόνο των άτεκνων ζευγαριών και για να οδηγήσει τους ανθρώπους στην αθανασία.

Η διευθύντρια της Clonaid Μπριζίτ Μπουασελιέ διακηρύσσει πώς "δημιουργήσαμε από ανώτερα ανθρώπινα όντα, τά όποια δημιούργησαν τό DNA μας", χωρίς να εξηγει πώς βρέθηκαν αυτά τά ανώτερα όντα. Και συμπληρώνει ότι «Δέν πιστεύω στην ψυχή... για μένα τό "animus", αυτό που μās δίνει ζωή, που μās κάνει ανθρώπους, που μās κάνει να σκεπτόμαστε ή να είμαστε δημιουργικοί, είναι τό DNA. Πιστεύω, λοιπόν, στον γενετικό κώδικα». Έτσι στη θέση του Θεού θέτει τά ανώτερα έξωγήνα όντα.

Ό ίδιος ό Ραέλ γράφει: "Τώρα που ό άνθρωπος έφθασε στο φεγγάρι και είναι ικανός με την κλωνοποίηση να γίνει ό ίδιος δημιουργός μπορούμε κι εμείς να καταλάβουμε τους δημιουργούς μας".

Οι κλωνοποιήσεις πέντε συνολικά παιδιών που υποστηρίζει ή κ. Μπουασελιέ ότι πραγματοποιήθηκαν στην Clonaid δέν έχουν ακόμη αποκαλυφθεί. Η παγκόσμια κοινότητα βρίσκεται σε αναμονή των αποδείξεων. Εν τω μεταξύ ό Μάϊκλ Γκίλεν, ό πρώην επιστημονικός συντάκτης του ABC, που είχε επιστρατευθεί από την παραθρησκευτική αυτή Οργάνωση για να εξασφαλισθεί ή αντικειμενικότητα δήθεν του έγχειρήματος στην διενέργεια των τέστ για την επαλήθευση και εξακρίβωση της υποτιθέμενης κλω-

ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

του π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)*

Ὅταν κάνουμε λόγο γιά τήν ἁγία Γραφή καί τήν ἱερή παράδοση δέν ἐννοοῦμε δύο ξεχωριστά ἢ ἀντίθετα πράγματα, ἀλλά ἓνα ἀρμονικό ὅλο· τήν ὅλη ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ γιά χάρη τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Μ. Βασίλειος συνοψίζει αὐτή τή διδαχή τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τά ἀκόλουθα λόγια:

«Ἀπό τά δόγματα καί τās ἀληθείας πού διαφυλάσσει ἡ Ἐκκλησία, ἄλλα μέν τά ἔχομε πάρει ἀπό τή γραπτή διδασκαλία, ἄλλα δέ, πού μυστικά ἐφθασαν μέχρις ἐμᾶς, τά ἐκάναμε δεκτά ἀπό τήν παράδοση τῶν ἀποστόλων. Καί τά δύο ἔχουν τήν ἴδια σημασία γιά τήν πίστη. Καί κανεῖς ἀπό ὅσους ἔχουν ἀκόμη καί μικρή γνώση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν δέν θά προβάλλει ἀντίρρηση σ' αὐτά... Γιατί ἂν ἐπιχειρήσουμε νά ἐγκαταλείψουμε ὅσα ἀπό τά "ἔθῃ" εἶναι ἄγραφα, γιατί δῆθεν δέν ἔχουν μεγάλη σημασία, χωρίς νά τό καταλάβουμε, θά ζημιώναμε τό εὐαγγέλιο στήν οὐσία του ἢ μᾶλλον θά μετατρέπαμε τό εὐαγγέλιο σέ "κενόν νοήματος ὄνομα"».

Ὁ Μ. Βασίλειος δέν παραλείπει νά ἀναφέρει συγκεκριμένα παραδείγματα ἀπό τά «ἔθῃ» τῆς Ἐκκλησίας στήν ἐποχή του, τά ὁποῖα κανεῖς δέν ἀμφισβη-

* Ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο του «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».

τοῦσε καί ὅμως δέν βρισκόνταν σέ καμμία γραπτή παράδοση:

«Λόγου χάρη (γιά νά θυμηθῶ τό πρῶτο καί πῶς συνηθισμένο ἀπό ὅλα), ποιός ἐδίδαξε γραπτῶς ὅτι ὅσοι ἐλπίζουν στό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φανερόνται αὐτή τήν πίστη μέ τό νά κάνουν τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ; Τό νά στρεφόμεστε πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τήν προσευχή, ποιό γραπτό κείμενο μᾶς τό δίδαξε; Τούς λόγους τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τόν ἀγιασμό τοῦ ἄρτου τῆς θείας εὐχαριστίας καί τοῦ ποτηρίου, ποιός ἀπό τούς ἁγίους μᾶς τούς ἄφησε γραπτῶς; Δέν ἀρκοῦμεθα ἀσφαλῶς σ' αὐτά πού οἱ ἀπόστολοι ἢ τό εὐαγγέλιο μνημονεύουν, ἀλλά πρὸ τῆς εὐχαριστίας καί μετὰ ἀπό αὐτήν λέγομεν καί ἄλλα, γιατί διδαχθήκαμε ἀπό τήν ἄγραφη διδασκαλία πῶς ἔχουν μεγάλη δύναμη στήν ἐπιτέλεση τοῦ μυστηρίου».

Ἄλλά ὁ ἴδιος πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρεται καί στήν τέλεση ἄλλων ἱερῶν μυστηρίων. «Εὐλογοῦμε», λέγει, «ἐπίσης καί τό νερό τοῦ βαπτίσματος καί τό ἔλαιο τοῦ χρίσματος καί ἀκόμη καί αὐτόν πού βαπτίζεται. Ἀπό ποῖα γραπτά κείμενα τά πήραμε αὐτά; Δέν τά γνωρίζουμε ἀπό τήν σιωπηρὴ καί μυστική παράδοση;... Δέν προέρχονται ὅλα αὐτά ἀπό αὐτή τή διδασκαλία πού κρατήθηκε μυστική καί δέν δημοσιεύθηκε, τήν ὁποία οἱ πατέρες μας διατήρησαν μέ σι-

νοποίησης τῆς "Εὐας", παραιτήθηκε δηλώνοντας ὅτι "ἡ ὅλη ὑπόθεση εἶναι μιά καλοστημένη φάρσα". Ἐξ ἄλλου, ἡ ἴδια ἡ Clonaid ἀρνήθηκε νά ἐπιτρέψει σέ ἀνεξάρτητους ἐμπειρογνώμονες νά ἐπαληθεύσουν μέ γενετικές ἐξετάσεις τά πειράματά της.

Παρά τήν θύελλα ἀντιδράσεων ἀπό σύσσωμη τήν ἐπιστημονική κοινότητα, ἀλλά καί ἀπό Κυβερνήσεις πολλῶν χωρῶν, ἡ Μπουασελιέ δείχνει νά προχωρεῖ ἀπό τήν ἀπό τήν ἀδίστακτη στά σχέδιά της "γιά τό καλό τοῦ ἀνθρώπινου γένους".

Ἡ φερομένη ὡς αὐτουργός αὐτῆς τῆς ἐπικίνδυνης "ἐπιχείρησης" ἐπέδωξε νά "περάσει" τήν εἶδηση σάν ἐπιστημονικό ἐπίτευγμα καί ὄχι σάν "θρησκευτικό" πιστεύω τῆς παραθρησκευτικῆς Ὄργανωσης τοῦ Ραέλ. Ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Ραέλ δηλώνει ὅτι "Δέν εἶμαι ἐπιστήμονας... εἶμαι ἓνας πνευματικός ἡγέτης καί αὐτό πού μέ ἐνδιαφέρει εἶναι οἱ θρησκευτικές πτυχές τῆς κλωποιοίσης".

Περί τίνος πρόκειται λοιπόν; Περί ἐπιστημονικοῦ ἐπιτεύγματος ἢ περὶ συνηθισμένου προσώπειου παραθρησκευτικῆς Ὄργανωσης, πού στοχεύει στήν ἄγρα θυμάτων;

Πάντως, ὅλα δείχνουν ὅτι πρόκειται γιά ἓνα χαρακτηριστικό παράδειγμα τοῦ σύγχρονου αὐτονομημένου καί χωρίς Θεό ἀνθρώπου, ὅπως διαμορφώνεται μέσα στίς παραθρησκευτικές ὀμάδες τῆς "Νέας Ἐποχῆς".

Τό ἄμεσο μέλλον θά δείξει καί σ' αὐτήν τήν περίπτωση πόσο ἐπικίνδυνη εἶναι ἡ δραστηριότητα μερικῶν παραθρησκευτικῶν ὀμάδων ἢ θά ἀποκαλύψει ἓνα ἀκόμη προσώπειο καί τέχνασμα τῶν "ἐμπόρων κάλπικης ἐλπίδας", ἀπό τά πολλά πού χρησιμοποιοῦν γιά νά βρισκόνται στό ἐπίκεντρο τῆς δημοσιότητας καί νά ἐκμεταλλεύονται τόν πόνο, τήν ἀνάγκη καί τήν ἄγνοια ἢ τήν ἀφέλεια καί τήν δυστυχία ἀνύπτων ἀνθρώπων.

γή, χωρίς να την πολυερευνηθούν και να την περιεργάζονται, επειδή Πρθά είχαν μάθει ότι πρέπει με σιωπή να προστατεύουμε τη σεμνότητα των μυστηρίων».

Αυτή η διατήρηση «έν σιωπή» ήταν στο φρόνημα των αποστόλων και αναφερόταν στη σωστή στάση των πιστών απέναντι στο μυστήριο του Θεού.

«Οι απόστολοι και οι πατέρες που έθεσαν από την αρχή στην Έκκλησία θεσμούς, επιδίωκαν να διαφυλάξουν τη μυστικότητα. Άλλωστε αυτό που εύκολα πληροφορείται ο οποιοσδήποτε παύει να είναι μυστήριο· αυτό είναι το νόημα της άγραφης παράδοσης», καταλήγει ο Μ. Βασίλειος. Όμως στη συνέχεια επανέρχεται, φέρει σαν παράδειγμα την όμολογία κατά το ιερό βάπτισμα και γράφει:

«Την όμολογία της πίστης στον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα από ποία γραπτή παράδοση την έχουμε; Γιατί, αν με βάση την παράδοση του βαπτίσματος θέτουμε σαν ουσιαστικό στοιχείο του βαπτίσματος την όμολογία, από συνέπεια στην ευσέβεια, αφού όπως βαπτίζομαστε έτσι Πφείλουμε να πιστεύουμε, ως μās επιτρέψουν από συνέπεια πάλι στην ευσέβεια, να προσφέρουμε τη δοξολογία με τρόπο όμοιο προς την πίστη. Αν όμως απορρίπτουν αυτό τον τρόπο της δοξολογίας σαν άγραφο, τότε ως μās παρουσιάσουν γραπτές αποδείξεις και για την όμολογία της πίστης και για τά άλλα που αναφέραμε».

Δέν υπάρχει λοιπόν αξιολογική διαφορά ανάμεσα στη γραπτή και άγραφη αποκάλυψη του Θεού, ανάμεσα στη γραπτή και άγραφη παράδοση της Έκκλησίας, που ανάγεται στους πρώτους εκκλησιαστικούς αιώνες και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ζωής της Έκκλησίας διά μέσου των αιώνων.

Υπογραμμίζουμε πώς το ευαγγελικό μήνυμα φυλάσσεται και μεταδίδεται από την Έκκλησία. Οι απόστολοι έμπιστεύθηκαν τη διδαχή του Χριστού στους ποιμένες της Έκκλησίας, που βρίσκονται σε αδιάσπαστη αποστολική διαδοχή και έγγυνται για την καθαρότητα και την ασφαλή μετάδοση αυτής της διδαχής στις επερχόμενες γενεές. Αυτή η «παράδοση» ή «παρακαταθήκη» που παρελήφθη «άπαξ» από τους αγίους και μεταδίδεται χωρίς «χάσματα» και «διακοπές» από γενεά σε γενεά δέν αποτελεί «έντάλματα ανθρώπων», αλλά είναι το αποτέλεσμα της συνεχούς παρουσίας του Αγίου Πνεύματος στην Έκκλησία που έχει κεφαλή τον Χριστό.

Ο Χριστός δέν ήλθε να γράφει βιβλία, αλλά να οδηγήσει τά διασκορπισμένα τέκνα του Θεού σε ένότητα υπό τον ίδιο σαν Κεφαλή. Αυτό ήταν και το βασικό μήνυμα της Παλαιάς Διαθήκης, που κατανοείται Πρθά με κέντρο το πρόσωπο του επρχόμενου μεσσία. Για τούς χριστιανούς τό νέο, τό κεντρικό γε-

γονός δέν είναι ή σύνταξη κάποιων βιβλίων, που Πνομάσθηκαν Καινή Διαθήκη, αλλά τό ίδιο τό γεγονός της έν Χριστώ σωτηρίας. Οι απόστολοι έλαβαν την έντολή να «αυξήσουν» τό σάμα του Χριστού κτίζοντας πάνω στο ένα θεμέλιο, τον Χριστό· δέν ήταν έργο τους να γράψουν βιβλία. Άλλά και τά κείμενα που έγραψαν συγκεντρώθηκαν μετά τό θάνατό τους από την ίδια την Έκκλησία και συγκρότησαν τον κανόνα της Καινης Διαθήκης. Ήταν κείμενα περιπτωσιακά, προϋπέθεταν τό προφορικό κήρυγμα και δέν τό καθιστούσαν περιττό, ούτε τό αντικαθιστούσαν.

Ο «Κανόνας» της Καινης Διαθήκης (ό κατάλογος των βιβλίων που ανήκουν στην Καινή Διαθήκη) δέν γίνεται κατανοητός χωρίς την ιστορική πορεία της Έκκλησίας. Χωρίς την Έκκλησία δέν μπορούμε με πειστικότητα να απαντήσουμε στο ερώτημα ποιά βιβλία ανήκουν στην αγία Γραφή και για ποιο λόγο, ούτε μπορούμε να προχωρήσουμε στην ερμηνεία της αγίας Γραφής χωρίς κίνδυνο να δημιουργούνται ατέλειωτες ξεχωριστές ομάδες, σχίσματα και αίρέσεις που θέτουν σε κίνδυνο τη σωτηρία του ανθρώπου.

Όλες οι αίρετικές ομάδες, που προβάλλουν διαφορετικό «Κανόνα» της Γραφής ή που αποκλίνουν από την αλήθεια της αγίας Γραφής Πφείλουν τίς κακοδοξίες τους σ' αυτό τον ένα λόγο: Άπέρριψαν την Έκκλησία και αποκόπηκαν από την κοινωνία με Αυτήν. Έτσι έχασαν τό σταθερό μέτρο κρίσεως και τό σημείο αναφοράς που θά τούς εξασφάλιζε την κοινωνία «μετά πάντων των αγίων» και την μετοχή στην σωτηρία πίστη που παραδόθηκε «άπαξ» στους αγίους (Ιούδα 3). Όταν κανείς απορρίψει την Έκκλησία, γίνεται ο ίδιος σημείο αναφοράς και μέτρο κρίσεως· αυτόματα πέφτει θύμα της υποκειμενικής πλάνης· μετατίθεται σε «άλλο ευαγγέλιο» (Γαλ. α' 6-8).

Αν ο άνθρωπος διατηρούσε την καθαρότητα της καρδιάς του ο Θεός θά συνέχιζε να επικοινωνεί με περισσότερο άμεσο τρόπο με τον άνθρωπο, δέν θά χρειαζόταν ο γραπτός λόγος. Αυτό σημαίνει πώς τά βιβλία της αγίας Γραφής δόθηκαν σαν είδος φαρμάκου, που πρέπει να χρησιμοποιεί ο άσθενής άνθρωπος. Όμως αυτό δέν σημαίνει πώς ο γραπτός λόγος απομονώνεται και απολυτοποιείται, γιατί είναι μέρος της «παρακαταθήκης», όχι τό όλον. Η ιερή παράδοση της Έκκλησίας είναι τό όλον και αυτή δέν νοείται έξω από την Έκκλησία.

Πρόκειται για την ιερή μνήμη της Έκκλησίας, για την κοινή έμπειρία «πάντων των αγίων» όχι για έντάλματα ανθρώπων. Είναι ή αποστολική διαδοχή, που συνδέεται άμεσα με την αποστολική διδαχή και εκφράζεται σαν κοινή συνείδηση της Έκκλησίας, με «στόμα» τίς οικουμενικές συνόδους.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΧΙΣΜΑΤΩΝ

Μητροπολίτου Νικοπόλεως ΜΕΛΕΤΙΟΥ

Τό θέμα τῆς ἐπικοινωνίας μέ τούς μὴ Πρθοδόξους, μέ τούς αίρετικούς καί τούς σχισματικούς, εἶναι σήμερα ἓνα ἀπό τά μείζονα θέματα τῆς Ἐκκλησίας.

Μερικοί καλλιεργοῦν μιά ἔντονη δυοπιστία γιά τό κάθε τί, πού ἔχει σχέση μέ τέτοιου εἶδους ἐπικοινωνίες. Τίς θεωροῦν προδοσία. Καί ἀπαιτοῦν τήν πλήρη διακοπή τους. Ἄλλοι τίς θεωροῦν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ, ζήτημα γνησιότητος. Τάσεις πολωτικές ἀναπτύσσονται. Βαρειές κατηγορίες ἐκτοξεύονται. Καί ὅλοι ζητοῦν νά τεκμηριώσουν τήν Πρθότητα τῶν ἀπόψεών τους, μέ παραπομπές στήν πράξη καί στίς θεολογικές θέσεις τῶν ἁγίων.

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος, σάν τέκνο τοῦ 20^{ου} αἰώνα, σοφός θεολόγος, θεοχαρίτωτος θαυματουργός, ἔχει γενική ἀποδοχή, ἀπό ὅλους. Πῶς ἔδλεπε τίς σχέσεις μέ τούς αίρετικούς; Τί ἔλεγε γι' αὐτές; Ἄς ἰδοῦμε.

Α΄

Ἐπιτρέπεται νά ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας σχέσεις μέ ἑτεροδόξους; Πότε; Ὑπό ποιες περιστάσεις;

Κάποιοι δίνουν τήν ἀπάντηση:

-Μόνο, ὅταν προσέρχονται ἐν μετανοία, ὅταν δέν προσέρχονται ἐν μετανοία, ὅταν δέν στρέφονται πρὸς τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, σάν τήν ΜΙΑ ΑΓΙΑ, ποία πρέπει νά εἶναι ἡ συμπεριφορά μας πρὸς αὐτούς; Μία ὁμολογία; Ἄρκει; Ἄρκει νά τήν δώσωμε; Καί ξεμπλέξαμε;

Ποία εἶναι ἡ τοποθέτηση τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐπάνω στά ἐρωτήματα αὐτά;

1. Στά ἐρωτήματα αὐτά ὁ ἅγιος Νεκτάριος δέν μᾶς ἀπαντᾷ μέ μία συστηματική διαπραγμάτευση τοῦ θέματος. Στίς ἡμέρες του δέν εἶχε ἀκόμη δημιουργηθῆ ἡ λεγόμενη οἰκουμενική κίνηση. Ἡ προβληματική της ἦταν ἄγνωστη. Δέν εἶχε ἀκόμη ἐμφανισθῆ ἡ πολωτική τάση, πού παρατηρεῖται σήμερα, μεταξύ «Οἰκουμενιστῶν» καί «ἀντιοικουμενιστῶν». Ὁ ἅγιος μιλάει παρεμπιπτόντως γιά τό θέμα αὐτό. Στό βιβλίον του Ποιμαντική (Μέρος Γ΄, τμ. Β΄ § 3, σελ. 210-211). Πῶς ἀπαντᾷ;

Ἄπαντᾷ καταφατικά. Ἀπόλυτα, θά ἐλέγαμε, καταφατικά. Γιατί δέν λέγει ἀπλῶς «ἐπιτρέπεται», ἀλλά χρησιμοποιεῖ τήν λέξη: «ἐπιβάλλεται». Καί ἡ λέξη

«ἐπιβάλλεται», εἶναι πολύ πιό ἔντονη ἀπό τήν λέξη «ἐπιτρέπεται». Ἡ μιά ἀφήνει δικαίωμα ἐπιλογῆς ἢ ἄλλη δέν ἀφήνει τέτοιο περιθώριο.

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος λέγει:

«Ὁ ἐπίσκοπος, Πφείλει νά ἐμμένει ἀείποτε (=ὑπό τίς ὅποιεσδήποτε συνθήκες) στίς ἠθικές ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου». Καί σημειώνει ἐμφαντικά: Τίς ἠθικές αὐτές ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου δέν ἔχει κανένας δικαίωμα, νά τίς παραβαίνει· οὔτε «δήθεν λόγῳ δογματικῶν ἀρχῶν».

Ἄναφύεται εὐλόγα τό δικό μας ἐρώτημα:

- Μποροῦμε λοιπόν νά ἔχουμε σχέσεις μέ τούς ἑτεροδόξους;

Ἄπαντᾷ ὁ ἅγιος:

«Αἱ δογματικά διαφοραί ἀναφέρονται στό κεφάλαιον τῆς πίστεως». Δέν ἐπιτρέπεται νά περιορίζουν τήν ἀγάπη. Γιατί «τό δόγμα δέν καταπολεμεῖ τήν ἀγάπην». Δηλαδή ἡ διαφορά δόγματος δέν αἶρει, δέν καταργεῖ, τό χρέος τῆς ἀγάπης. Ἀντίθετα: Ἡ ἀγάπη εἶναι τόσο πλατεία ὥστε συγκαταβαίνει «καί χαρίζεται» στό μὴ Πρθό δόγμα. Πάντα στέγει. Πάντα ὑπομένει. Δέν ἐπιτρέπεται τό δόγμα, οὔτε νά καθιστᾷ τήν ἀγάπη ἀνενεργό, οὔτε νά τήν ἀλλοιώνει· οὔτε πολὺ· οὔτε στό ἐλάχιστο. Ἡ «χωλαίνουσα πίστις τῶν αίρετικῶν δέν ἐπιτρέπεται οὔτε κᾶν νά ἀλλοιώσῃ καί νά ὑποβαθμίσῃ τό πρὸς αὐτούς τῆς ἀγάπης συναίσθημα», «τό χρέος τῆς ἀγάπης».

2. Μερικοί σύγχρονοί μας δέν συμφωνοῦν. Ἐχουν ἄλλη γνώμη. Λένε:

- Ναι. Ὁφείλουμε νά τούς ἀγαπᾶμε! Καί τούς ἀγαπᾶμε! Καί προσευχόμεθα γι' αὐτούς! Ὅμως. Ἄλλο ἀγάπη, καί ἄλλο ἐπικοινωνία.

Ἡ τοποθέτηση αὐτή, τόν ἅγιο Νεκτάριο δέν τόν εὐρίσκει σύμφωνο. «Ἡ ἀγάπη, λέγει, οὐδέποτε χάριν δογματικῆς τινος διαφορᾶς πρέπει ἐστί νά θυσιάζεται». Πόσο κατηγορηματικός εἶναι ὁ ἅγιος! «Οὔτε χάριν δογματικῆς τινος διαφορᾶς!». Τό χρέος τῆς ἀγάπης εἶναι ἀπόλυτο.

Ὅμως ἀρκεῖ ἡ προσευχή ἀπό μακριά;

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἀπαντᾷ:

Ὅχι. Αὐτό δέν ἀρκεῖ. Ὅποιος λέγει ὅτι ἡ ἀγάπη μπορεῖ νά περιορισθῆ μόνο στήν προσευχή, κάνει λά-

θος! Καί σέ ἐπίρρωση, φέρνει σάν παράδειγμα τόν Παῦλο. Ἐπισημαίνει ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος προσευχόνταν γιά τούς Ἑβραίους. Καί προσευχόνταν γιά χάρη τους, γιά τή σωτηρία τους, «ἠῤῥετο μάλιστα ἀνάθεμα εἶναι», ἀλλά καί ἔκανε τά πάντα γιά χάρη τους. Πάντοτε ἀπό αὐτούς ἄρχιζε. Καί ἐπιφέρει:

Ἔτσι καί «ὁ ἐπίσκοπος ὁ μὴ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν ἑτεροδόξων ὑπὸ ψευδοῦς κινεῖται ζήλου καί ἐστερημένος ἐστίν ἀγάπης. Ὃπου ἀγάπη, ἐκεῖ καί ἀλήθεια καί φῶς! Ὃπου δέν ὑπάρχει ἀγάπη ψευδῆς ὁ ζήλος καί πεπλανημένη ἢ δόξα». Μὲ ἄλλα λόγια, γιά τόν ἅγιο Νεκτάριο, ἐκεῖνοι πού ἀρνοῦνται τήν ἐπικοινωνία μέ τούς αἰρετικούς ἢ σχισματικούς, εἶναι πλανημένοι καί ἔχουν «ζήλον οὐ κατ' ἐπίγνωσιν». Τί περισσότερο καί τί χειρότερο θά μπορούσε νά εἶχε εἰπεῖ;

3. Συμπέρασμα: Ὁχι δικό μου (=τοῦ γράφοντος), ἀλλά τοῦ ἁγίου Νεκταρίου:

- «Τά τῆς πίστεως ζητήματα οὐδόλως δέον ἐστί νά μειῶσι τό τῆς ἀγάπης συναίσθημα».
- Ἐκείνοι πού δέν θέλουν ἐπικοινωνία εἶναι «διδάσκαλοι μίσους»! Καί κατ' ἐπέκταση «μαθηταί τοῦ πονηροῦ», δηλαδή τοῦ διαβόλου.
- «Ἀπό τήν ἴδια πηγὴ δέν ἐξέρχεται καί γλυκύ καί πικρὸ νερό».
- «Ἀπό τήν ἴδια καρδιά δέν μπορεῖ νά θγαίνει καί ἀγάπη καί μῖσος καί πάθος!».
- Ὅποιος ἔχει ἀγάπη καί διδάσκει τήν ἀγάπη, δέν μπορεῖ νά μὴν ἀγαπᾷ καί τούς ἑτεροδόξους καί τούς αἰρετικούς. Καί εἶναι ἀδύνατο νά μισεῖ. Γιατί «τό πλήρωμα τῆς ἀγάπης ἐκδιώκει τό μῖσος».

Εἶναι θαυμάσιος ὁ ἅγιος Νεκτάριος. Δέν μιλάει οὔτε γιά ἱερεῖς, οὔτε γιά λαϊκούς. Γιατί αὐτοὶ δέν ποιμαίνουν. Αὐτοὶ εἶναι ἢ συνεργοὶ - ἐντολοδόχοι (οἱ ἱερεῖς), ἢ ἀπλῶς ὑπηρετικό προσωπικό πού ὑποβοηθεῖ τούς ποιμένες στό ἔργο τους (οἱ λαϊκοί).

Ὁ ἐπίσκοπος πρέπει νά δίδει τήν κατευθυντήρια ἀρχή καί νά ἐποπτεύει τόν διάλογο καί τήν ἐπικοινωνία.

Συμπέρασμα δικό μου.

Τό συμπέρασμα αὐτό εἶναι νόμιμο. Πά δύο λόγους:

- α. γιατί ὅ,τι ἰσχύει σάν ἐντολή Θεοῦ γιά ἓνα ἀρχιερέα, ἰσχύει καί γιά ὀλόκληρη τήν Ἱεραρχία τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ αὐτὴ ἔχει χρέος μέ Συνοδικές ἀποφάσεις νά ἐπιβάλλει τήν τήρηση τοῦ Θεοῦ Νόμου καί
- β. γιατί ὁ ἅγιος Νεκτάριος εἰς ὅ,τι ἔπρατε πρὸς τήν κατεύθυνση τῆς ἀγάπης πρὸς τούς αἰρετικούς καί σχισματικούς, τελικὰ ἀνεφέρετο ὅπως

μαρτυροῦν πολλές ἐπιστολές του (βλ. Θεοκλήτου Διονυσίου, Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ὁ Θαυματουργός, σελ. 329 ἐξ.) στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, παρ' ὅτι δέν ὑπῆρξε ποτέ ὁ ἄμεσος προκαθήμενός του, γιά περαιτέρω προώθηση καί ἀξιοποίηση.

4. Ἄν αὐτὸ ἰσχύει γιά τόν μεμονωμένο ἐπίσκοπο, σάν χρέος του ἀπὸ τίς ἐπιταγές τοῦ ἠθικοῦ νόμου τοῦ Εὐαγγελίου, πολὺ περισσότερο ἰσχύει γιά τίς Συνόδους τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν καί γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στό Σύνολό της.

Β'

1. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ὁμιλώντας γιά τό χρέος τοῦ ἐπισκόπου νά μεριμνᾷ νά ἔχει ἐπικοινωνία μέ ἀγάπη γιά τούς ἑτεροδόξους καί σχισματικούς, στήν προσπάθειά του νά τούς ἐπαναφέρει μέ τόν διάλογο στήν ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας, ὑπενθυμίζει μέ ἔμφαση ὅτι στὸν τομέα αὐτὸ ἀναπτύσσεται δύο εἰδῶν ζήλος: ὁ ζήλος «κατ' ἐπίγνωσιν» καί ὁ ζήλος «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν». Ἡ τοποθέτηση αὐτὴ τοῦ Ἁγίου μᾶς ὑπεχρέωσε νά ἀναζητήσωμε στά ἔργα καί νά ἰδοῦμε, τί ἐννοεῖ.

Καί πράγματι στό βιβλίο του «Γῶθι σ' αὐτόν» (κεφ. Ζ' § 36, σελ. 179 ἐξ.) παραθέτει ὅπως πάντοτε μέ σαφήνεια, ξεκάθαρα, τίς ἀπόψεις του.

2. Ἄς ἰδοῦμε λοιπόν, α. ποῖος εἶναι ὁ κατ' ἐπίγνωσιν ζηλωτής καί β. ποῖος εἶναι ὁ «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» ζηλωτής.

α. Ποιός εἶναι ὁ κατ' ἐπίγνωσιν ζηλωτής;

Ἄπαντᾷ ὁ Ἅγιος.

- «Ὁ κατ' ἐπίγνωσιν ζηλωτής, δέν εἶναι ποτέ, δέν μπορεῖ νά εἶναι ποτέ, μειωμένης Πρωτοδόξου αὐτοσυνειδησίας ἄνθρωπος».
- «Εἶναι ἀληθῆς ἔνθους τῆς πίστεως λατρευτῆς καί αὐστηρὸς τηρητῆς τοῦ θεοῦ νόμου καί τῶν πατρίων παραδόσεων».
- «Διακαίεται ἀπὸ τόν πόθον γιά: διάδοσιν τοῦ θεοῦ λόγου, στερέωσιν τῆς πίστεως, εὐδόωσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, καί μείζονα ἐπίδοσιν τοῦ θεοῦ κληρονομίας καί ἀποκατάστασιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς».

Ὅμως αὐτὸ δέν ἀρκεῖ, τονίζει ὁ ἅγιος Νεκτάριος. Γιά νά εἶναι γνήσιος ὁ ζήλος, Πφείλει ὁ ζηλωτής νά «καλλιεργεῖ καί τόν ἔσω ἄνθρωπον», νά εἶναι Χριστοῦ εἰκόνα, «ἐραστής πασῶν τῶν ἀρετῶν».

Καί προσθέτει ὁ Ἅγιος: Ὁ ἀληθινὸς ζηλωτής:

- «Δέν ἀπαυδᾷ, δέν ἀποκάμνει, δέν αισθάνεται κάματον, δέν ἐξαντλεῖται, δέν δυσθυμεῖ, ἀλλά

αεί άκμαίος καί ζωηρός, εϋθυμος καί θαρραλέος όρμα προς τήν εργασίαν».

- «Πυροϋται υπό ένθέου ζήλου. Καί επίζητεϊ νά έπεκτείνει τάς ενεργείας του προς πάσαν τήν άνθρωπότητα».
- Μέ τί κίνητρο; «Όρμώμενος έξ αγάπης προς τόν Θεόν καί τόν πλησίον». Καί γι' αυτό «πράττει τά πάντα μετ' αγάπης καί αυταπαρνήσεως».
- «Ουδέν πράττει τό δυνάμενον νά φέρει θλίψιν εις τόν πλησίον του».
- «Ουδέν έξωθει αυτόν εις παρεκτροπήν».
- «Χαρακτηριστικά γνωρίσματα του κατ' επίγνωσιν ζηλωτού: Άγάπη θερμή προς τόν Θεόν καί τόν πλησίον. Πραότης. Άνεξιθρησκεία. Εϋεργεσία. Εϋγένεια τρόπων. Είναι ΤΥΠΟΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ».

Συμπέρασμα.

Τόν αληθινό, τόν κατ' επίγνωσιν ζηλωτή, δέν θά τόν εΐρεις σέ τίποτε σάρατο!

3. Ποιός είναι ό μή κατ' επίγνωσιν ζηλωτής;

Ό μή κατ' επίγνωσιν ζηλωτής έχει κατά τόν "Άγιό μας, τά έξής χαρακτηριστικά (βλ. Γνώθι σ' αυτόν κερ. Ζ", § 36, σελ. 179):

- «Πλανάται στίς σκέψεις καί στίς ενεργειές του». Δηλαδή ούτε σκέπτεται σωστά, ούτε ενεργεί σωστά. Είναι ένας άνθρωπος λάθος.
- «Πράττει τά ενάντια προς τάς διατάξεις του Θείου Νόμου». Αυτόχαρακτηρίζεται «ζηλωτής» καί «φρουρός τών πατρικων παραδόσεων». Προφανώς, από υπερεκτίμηση τών απόψεών του καί τής άποστολής του. Χαρακτηρίζει άλλους, εκείνους πού δέν συμφωνούν μέ τίς άπόψεις του, «προδότες τής Όρθοδόξου πίστεως» καί «σέ δογματικά ζητήματα μειοδότες». Έπικρίνει. Καί κατακρίνει. Χάριν τής Όρθοδόξου Πίστεως. Δηλαδή;
- «Διαπράττει τό κακόν, όπως επέλεθη τό υπ' αυτού ποθούμενον αγαθόν» (=καταντάει έσωτερικά ιησουϊτης).
- «Εϋχεται τῷ Θεῷ νά ρίψη πῦρ έξ ούρανοῦ νά κατακαύσει πάντας τούς μή δεχομένους τάς αρχάς καί πεποιθήσεις του». Έκφωνούν εναντίον τους αναθέματα!
- «Προς τούς έτεροδόξους, μῖσος, θυμός, φθόνος, εμπάθεια (=άσφαλώς αυτά δέν είναι ποτέ εκ Θεοῦ). Παράλογος έπιμονή εν τῇ προασπίσει τών ιδίων φρονημάτων (=πλήρης έλλειψις ταπεινώσεως): παράφορος ζήλος προς κατίσχυσιν εν πάσι (=θέλει παντοῦ νά τοῦ περνάει, νά έχει τόν τελευταίον λόγο), φιλοδοξία, φιλονικία, έρις, φιλοτάραχον».

Καί συμπεραίνει ό άγιος Νεκτάριος:

«Ό μή κατ' επίγνωσιν ζηλωτής είναι άνθρωπος Πλέθριος».

Τά αϋστηρά αυτά λόγια του γεμάτου ταπεινώσεως καί αγάπης αγίου Νεκταρίου, πρέπει νά μάς προβληματίσουν όλους. Καί νά τό έχωμε μόνιμο ερώτημα μέσα μας: Μήπως ό ζήλος μου εκτρέπεται σέ ζήλον «ου κατ' επίγνωσιν» καί αντί καλοῦ προξενεί κακό; Δοκιμαζέτω έκαστος έαυτόν. "Έκαστος τῷ ιδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει.

Γ'

1. Τά προλεχθέντα κάνουν νά εγείρεται τό ερώτημα:

- Μήπως ό άγιος Νεκτάριος είχε κατανήσει (άπό τήν πολλή συνασθηματική αγάπη του!) ανεδαφικός καί ουτοπικός;
- Μήπως δέν είχε τόν μικρό ρεαλισμό τής δικής μας πείρας; Γιατί έμεϊς τό βλέπομε, ότι ό διάλογος μέ τήν Καθολική Έκκλησία βαδίζει προς πλήρη άποτυχία.

"Όχι. Ό άγιος είχε μελετήσει καλά όλα τά συναφή προβλήματα. Καί στό βιβλίο του «Περί τών αιτίων του Σχίσματος» τ. Α", σελ. 159-163, καθιερώνει αρχές, πού σήμερα για τούς διαλόγους είναι καταστατικής αξίας.

"Ας τίς ιδούμε:

Λέγει ό άγιος Νεκτάριος: Οί όροι τής ένώσεως (μεταξύ Όρθοδόξου καί Λατινικής Δυτικής Έκκλησίας) είναι τοιοῦτοι, Πστε καθιστώσι τήν ζητουμένην ένωσην αδύνατον. Διότι δέν έχουν ουδέν σημείον συναντήσεως. Ζητούσι δέ έκάτερα τά μέρη παρά τής έτέρας Έκκλησίας, ούτε πλείον ούτε έλαττον τήν άρνησιν έαυτής, τήν άρνησιν τών θεμελιωδών αρχών, εφ' ὧν εδράζεται όλον τό οικοδομημά της.

Έμεϊς ζητούμε νά άρνηθοῦν οί Καθολικοί τό πρωτείο, τό αλάθητο, τό Φιλιόκδε. Όμως επάνω στά δόγματα αυτά σπρίζεται όλόκληρη ἡ Καθολική Έκκλησία. Άν τά άρνηθοῦν, άρνούνται τήν Έκκλησίαν τους εκ θεμελιών· κάτι πού είναι γι' αυτούς πολύ δύσκολο, αν μή καί αδύνατο!

Όμοίως εκείνοι ζητοῦν από έμας νά δεχθοῦμε τό πρωτείο καί τό αλάθητο. Άλλά καί έμεϊς, αν τά δεχθοῦμε αυτά, άρνούμεθα εκ θεμελιών τήν Έκκλησία μας, πού σπρίζεται στην Συνδικότητα. Άρα καί αυτό είναι αδύνατο νά γίνει! Προς τί λοιπόν ό διάλογος;

2. Καί προχωρεϊ ό "Άγιος σέ μία άκόμη καταστατικής σπουδαιότητος διατύπωση. Λέγει:

«Έν ὅσῳ τά μέν κύρια αίτια του χωρισμοῦ μένωσι τά αυτά, αϊ δέ Έκκλησίαι άντέχωνται τών έαυτῶν,

ή ένωση είναι αδύνατος. "Ίνα θεμελιωθῆ ἔνωση, πρέπει αἴτη νά στηρίζεται ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν (δηλ. νά ἔχουν τὰ δύο μέρη ἀποδεχθῆ τίς αὐτές θεμελιώδεις ἀρχές). "Άλλως πᾶς κόπος μάταιος».

Τὰ λόγια αὐτά τοῦ Ἁγίου ἰσχύουν ad hoc γιά τόν διάλογο μέ τούς Καθολικούς.

Ἄσφαλῶς τὰ ἴδια ἰσχύουν καί γιά τόν διάλογο μέ τούς Ἀντιχαλκηδόνιους. "Αν οἱ Ἀντιχαλκηδόνιοι μένουν στήν Ἐκκλησιαστική τους ταυτότητα, νά ἀρνοῦνται τήν Σύνοδο τῆς Χαλκηδόνος, δέ εἶναι πᾶς κόπος μάταιος;

3. Μετά ἀπό αὐτά δημιουργεῖται εὐλογα τό ἐρώτημα:

"Αν οἱ ἑτεροδόξοι ἐμμένουν στήν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας τους, καί συνεπῶς, φαίνεται ὀλοκάθαρα ἀπό τήν ἀρχή, ὅτι «πᾶς κόπος μάταιος», τί λόγο ὑπάρξεως ἔχουν οἱ διάλογοι καί οἱ ἐπικοινωνίες μέ τούς ἑτεροδόξους, αἰρετικούς καί σχισματικούς;

Ἄσφαλῶς, θά ἔπρεπε ὁ ἅγιος Νεκτάριος νά ἔλεγε: Λάθος. Συγγνώμη, ἄν εἶπα κάπου ἄλλοῦ στά βιβλία μου κάτι διαφορετικό. "Όμως δέν τό λέγει.

Τί λέγει;

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος λέγει: «Ἔστι λίαν πιθανόν, νά ἐλκύση ὁ ἐπίσκοπος (ὁ διαχειριζόμενος τόν διάλογον) καί τήν ἐξ ἐσφαλμένης περιωπῆς κρίνουσαν δογματικόν τι ζήτημα Ἐκκλησίαν».

Δηλαδή ὁ ἅγιος Νεκτάριος λέγει:

"Όσο καί ἄν φαίνεται «ἀδύνατο» καί «κόπος μάταιος» «ἔστι λίαν πιθανόν». Ἔτσι δέν ξεκινάει κάθε δραστηριότητα ἐσωτερικῆς καί ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς; Ὑπάρχει ποτέ σιγουριά γιά ἀποτέλεσμα;

Ὁ διάλογος ἔχει ἓνα σκοπό. Νά βοηθήσει τήν ἑτεροδόξη ἢ σχισματική «Ἐκκλησία», νά καταλάβει τό λάθος της. Γιατί μόνο τότε μπορεῖ, ὑπάρχει πιθανότητα, νά ἐπανέλθει στήν Ὁρθοδοξία καί στήν σωτηρία, (ἀφοῦ ἡ Ὁρθοδοξία Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία Ἐκκλησία), ὄχι ἓνα ἄτομο μόνο, ἀλλά ἓνα σύνολο, μιά ὀλόκληρη «Ἐκκλησία».

Καί αὐτός εἶναι ὁ ὑπέρτατος στόχος κάθε ποιμαντικῆς: Νά ἐλκύσει *σύνολα*. *Σύνολα μεγάλα*.

Ὁ στόχος τοῦ ἁγίου Νεκταρίου εἶναι καθαρά ποιμαντικός. Ἄφορᾷ στήν σωτηρία. Ὁ ἐπίσκοπος, ἡ Ἐκκλησία, ἐργάζεται μόνο γιά τήν σωτηρία. Ὅχι γιά τὰ ὅποια σχέδια.

Συμπέρασμα:

Ἡ ἐργασία τῶν ἀτόμων καί τῆς Ἐκκλησίας (=τῶν ποιμένων) γιά τήν σωτηρία, εἶναι κατά τόν ἀπ. Παῦλο ἓνας πόλεμος. Ἀνέκαθεν στους πολέμους ἐφάρμοζαν μιά τέχνη, πού λέγεται στρατηγική. Ἡ

στρατηγική εἶναι μιά μεθόδευση ἐνεργειῶν. Ἡ καλή μεθόδευση ἐνεργειῶν ἔδωκε σέ στρατηγούς περιφανεῖς νίκες. Ἡ κακή, ἔγινε ἀφορμή νά διαλυθοῦν κοσμοκρατορίες.

Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τήν πνευματική ζωή. Χρειαζόμαστε στρατηγική καλή μεθόδευση.

Στό Γερροντικό διαβάζομε:

Δύο μοναχοί συναντοῦν χωριστά ὁ καθένας, ἓνα ἱερέα τῶν εἰδώλων στήν ἔρημο.

Ὁ πρῶτος μιλάει δογματικά, ὅπως τόν ἔδλεπε ὑπό τό πρῖσμα τοῦ δόγματος, ὅτι ἡ εἰδωλολατρεία εἶναι δαιμονική θρησκεία καί οἱ ἱερεῖς της ὑπηρετές του διαβόλου. Τοῦ λέει:

-Αἶ, αἶ δαίμον! Ποῦ τρέχεις;

Ὁ ἄλλος τοῦ μιλάει μέ τήν χριστιανική καλωσύνη καί ἀγάπη. Τοῦ λέει:

-Σωθεῖς; σωθείς, καματηρέ!

Αὐτό σημαίνει καλή μεθόδευση καλή στρατηγική.

Ἐρωτάει μέ ἀπορία ὁ ἱερέας τόν ἅγιο Μακάριο.

-Τί καλό εἶδες ἐπάνω μου, χριστιανός σύ, καί μοῦ μιλᾷς μέ τόσο καλό τρόπο;

Ἄπαντᾷ ὁ ἅγιος:

-Βλέπω, ὅτι ἐργάζεσαι γιά τήν ψυχή σου μέ ζήλο.

Καί σέ λυπᾶμαι, γιατί δέν τό ἔχεις καταλάβει, ὅτι ὁ κόπος σου θά πάει χαμένος!...

Ἀποτέλεσμα:

- Τά λόγια τοῦ πρώτου ἐξόργισαν τόν ἱερέα τόσο, πού ὄρμησε ἐπάνω του καί τόν «ἐσάπισε» στό ξύλο.

- Τά λόγια τοῦ δευτέρου, τόν κατένυξαν τόσο, πού ἄφησε τήν εἰδωλολατρεία καί το ἐπίζηλο ἀξίωμά του, καί ἔγινε χριστιανός καί μοναχός (Ἀβδᾶ Μακαρίου, λθ').

Τό «πιστεῦω» καί τῶν δύο μοναχῶν ἦταν τό ἴδιο. Ὁ ἓνας ἔκαμε μιά ἄκριτη μετωπική ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ ἱερέα τῶν εἰδώλων. Ὁ ἅγιος Μακάριος ἐφάρμοσε μιά στρατηγική ἔκαμε μιά μεθόδευση. Καί ἐκέρδισε μιά μεγάλη νίκη. Ἐκέρδισε ἓναν ἄνθρωπο. Ἐκέρδισε τόν ἀδελφό του. Γιά τήν αἰώνια ζωή.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἰωάννης «πλήρης ὦν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καί τῆς θεολογίας».

Καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἄνευ ὄρων, ὀρίων καί προϋποθέσεων ἀγάπης καί καλωσύνης, μέ τήν σιγουριά τῆς ἀγάπης καί τῆς γνώσης τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Πίστεως, θεωροῦσε χρέος του νά ἔχει ἐπικοινωνία, καί ἦταν ἄνετος στήν ἐπικοινωνία, μέ αἰρετικούς καί σχισματικούς ποθώντας καί ἐπιδιώκοντας τήν σωτηρία τους.

Εἶχε σωστό κριτήριο. Καί σωστό μέτρο. Καί ἔγινε τύπος Ὁρθοδοξίας καί Πρθοπραξίας.

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ*

Καθηγ. Νικολάου Μπρατσιώτη (10-11-2002)

Δύσκολα μπορεί κανείς στην πατρίδα μας να έρμηνεύσει πώς αϊφνιδίως προέκυψε τό πρόβλημα τής Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐπό τό 1914 εἶχε ξεκινήσει στή Γερμανία ἕνας πόλεμος ἐναντίον τής Παλαιᾶς Διαθήκης. Τό πρόβλημα τῶν προτεσταντῶν στή θεολογία ἦταν: γιατί ἡ Παλαιά Διαθήκη; Στό Ρωμαιοκαθολικισμό δέν ὑπῆρχε τέτοιος προβληματισμός. Τό 1933 πού ἀνέβηκε ὁ Χίτλερ, ἀρχίζει ἕνας σιωπηλός ἀλλά καί ἐμφανής πόλεμος ἐναντίον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί τής Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἡ Παλαιά Διαθήκη ἐξοβελίστηκε τότε ἀπό τοὺς Deutsche Christes (Γερμανοὺς Χριστιανοὺς).

Τό φαινόμενο αὐτό, τό ὅποιο ξεκίνησε ἀπό καθαρά ρατσιστικά κίνητρα, εἰσβάλλει σήμερα στή χώρα στήν ὁποία ποτέ δέν εἶχε εἰσαχθεῖ ὁ ρατσισμός, δηλαδή στήν Ἑλλάδα καί μάλιστα οἱ πολέμοι τής Παλαιᾶς Διαθήκης, ἄνθρωποι πολλές φορές πού εἶναι «ὑπέρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων», στρέφονται πρὸς τήν ἀρχαία ἐλληνική θρησκεία. Εἶναι ἡ παγκοσμιοποίηση ἢ μήπως κολλήσαμε ρατσισμό ἀπό τήν παγκοσμιοποίηση;... Δέν ξέρω. Δέν μέ προβληματίζει ὁ πόλεμος ἐναντίον τής Παλαιᾶς Διαθήκης, μέ προβληματίζουν τά κίνητρα καί θεωρῶ ὅτι εἶναι μία ἐκδήλωση μᾶς βαθύτερας νόσου πού ὑπάρχει σέ ἐγκεφάλους πού ἀσχολοῦνται καί μέ τά κοινά καί ἐπηρεάζουν καί αὐτούς πού δέν ἔχουν ἐγκυρότερη πληροφόρηση. Ἡ θέση πού ἔχει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία γιά τήν Παλαιά Διαθήκη εἶναι θέση πού κατέχει ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπό τήν ἐποχή τῶν μεγάλων Πατέρων τής Ἐκκλησίας.

Προβάλλεται ἀπό τοὺς πολεμίους, ὅτι «ἐμεῖς ἔχουμε τήν Καινή Διαθήκη». Οὔτε τήν Καινή Διαθήκη ἔχουν, οὔτε τό Χριστό ἔχουν. Ὅποιος ἀπορρίπτει τήν Παλαιά Διαθήκη, ἀπορρίπτει καί τήν Καινή, διότι μία εἶναι ἡ Διαθήκη. Ρήτρα, πού προσδιορίζει τή σχέση Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης στήν Ἐκκλησία εἶναι: «Προέλαβεν τήν Καινή ἢ Παλαιά καί ἡρμήνευσε τήν Παλαιά ἢ Καινή. Πολλάκις εἶπαν ὅτι δύο Διαθήκαι καί δύο ἀδερφαί καί δύο παιδίσκαι τόν ἕνα Δεσπότη δορυφοροῦσι. Κύριος παρά Προφῆτες καταγγέλεται, Χριστός ἐν τῇ Καινῇ κηρύσσεται. Οὐ καινά τά καινά, προέλαβε γάρ τά παλαιά. Οὐκ ἐσδέσθη

τά παλαιά, ἡρμήνευθη γάρ ἐν τῇ καινῇ».

Ὅταν ὁ Κύριος κάνει τήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία του τό μεγάλο μέρος τής ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλίας εἶναι ἡ συμπλήρωση τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Τό μέρος τής ὁμιλίας Του σχετικά μέ τήν Παλαιά Διαθήκη εἶναι: «Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλά πληρῶσαι. Ἀμήν γάρ λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν λύση μία τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ». Οἱ ἐντολές οἱ ἐλάχιστες εἶναι αὐτές τής ἠθικῆς νομοθεσίας τής Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἡ Παλαιά Διαθήκη σέ ποιόν ἀνήκει; Ἄν σπεύσετε νά μοῦ πεῖτε στόν περιοῦσιο λαό τότε θά συμφωνήσω. Ὅμως ποιός εἶναι ὁ περιοῦσιος λαός; Ὁ Ἰσραήλ ἦταν ὁ περιοῦσιος λαός; Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τής ὁποίας εἴμεθα μέλη (Σῶμα Χριστοῦ) εἶναι ὁ περιοῦσιος λαός. Σ' αὐτόν τόν κορμό μέ κεφαλή τό Χριστό, σ' αὐτό τό σῶμα πού ἔχει κεφαλή τό Χριστό ἀνήκει ἡ Παλαιά Διαθήκη. Δέν τήν χαρίζουμε σέ κανένα. Δέν ἔχει γραφεῖ ἀπό ἄνθρωπο ἢ Παλαιά Διαθήκη. Χέρια ἀνθρώπινα κατέγραψαν, συγγραφέας εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὅποιο παλαιά ἐλάλησε στοὺς Πατέρες καί ἔπειτα μέ τό «Ἐγὼ λέγω ὑμῖν» διά στόματος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου Θεοῦ, τοῦ Θεανθρώπου. Σ' αὐτό τό χῶρο ἀνήκει ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι λόγος Θεοῦ πού ἀνήκει εἰς τήν Ἐκκλησία καί δέ τή χαρίζουμε ποτέ.

Τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἐπεφύλαξε σέ μᾶς τοὺς Ἕλληνες ἕνα ρόλο πάρα πολύ σημαντικό γιά τήν Παλαιά Διαθήκη. 260 χρόνια περίπου πρὶν ἀπό τήν ἐνανθρώπηση, ἡ θεία πρόνοια οἰκονόμησε τά πράγματα ὅστε νά γίνει σέ χῶρο εἰδωλολατρικό, στήν Ἀλεξάνδρεια τῶν Πτολεμαίων, ἡ περιφημὴ μετάφραση τῶν ἐβδομήκοντα. Πῶς συνειδητοποιήσαμε ἐμεῖς, τήν εὐθύνη, Πφειλή πού ἔχουμε γι' αὐτή τήν προτίμηση τής πρόνοιᾶς τοῦ Θεοῦ νά διαδραματίσουμε τέτοιο ρόλο; Τί κάναμε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆ γλώσσα μας; Ξεκίνησε τό κακό ἀπό τήν κορυφή τής πολιτείας, ἀπό τήν κατάργηση διὰ νόμου τής καθαρεύουσας καί τής ἐλληνικῆς γλώσσας, ὅστε νά ἀποκοπεῖ ἐν τέλει ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἐπαφή του μέ τά κείμενα τής Ἁγίας Γραφῆς. Ὅποιος τελειώνει τό κατοχικό σχολεῖο ἦταν σέ θέση νά διαβάσει τήν Καινή Διαθήκη χωρὶς πρόβλημα. Μᾶς ἀπέκοψαν ἀπό τήν πρόσβασή μας στή Γραφή, μᾶς ἀπέκοψαν ἀπό τήν πρόσβασή μας στοὺς Πατέρες.

* Ἀπό ὁμιλία του στό Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ἡ μετάφραση τῶν Ἑβδομήκοντα εἶναι τό ιεροτάτο κείμενο τῆς Ἐκκλησίας μας, τό ὁποῖο προσέλαβε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπό τά πρῶτα τῆς βήματα, ιδιαίτερα μέ τόν Ἀπόστολο Παῦλο καί τή χρησιμοποίησε γιά τή διαδοχή τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ Καινή Διαθήκη εἶναι ἡ συνέχεια τῆς Παλαιᾶς. Πῶς μπορεῖς νά διαβάσεις τήν συνέχεια χωρίς νά ἔχεις τήν ἀρχή; Π.χ. στό ἐπεισόδιο μέ τό Φίλιππο καί τόν ἀξιωματοῦχο τόν Αἰθίοπα: Ὁ Φίλιππος ἀνέβηκε στήν ἄμαξα πού ἔφερε τόν ἐπίσημο ἀξιωματοῦχο Αἰθίοπα, ὁ ὁποῖος διάβαζε στήν ἑλληνική -ἡ ἑλληνική τότε ἦταν ἐπίσημη γλώσσα τοῦ πολιτισμένου κόσμου- ρωτάει ὁ Φίλιππος τόν Αἰθίοπα: «Ἄρα γινώσκεις ἄ ἀναγινώσκεις;» Τοῦ ζητάει ὁ Αἰθίοπας τοῦ Φιλίππου νά ἐξηγήσει τό κείμενο στήν ἑλληνική, διότι ὑπέθεσε ὅτι ὁ Φίλιππος γινώριζε τήν ἑλληνική γιά ν' ἀντιδράσει μέ αὐτόν τόν τρόπο. Τό κείμενο τῶν ἑβδομήκοντα διάβαζε ὁ Αἰθίοπας καί δι' αὐτοῦ τοῦ κειμένου ὁ Φίλιππος ἔκανε χριστιανό τόν Αἰθίοπα ἀξιωματοῦχο. Τότε δέν ὑπῆρχε ἀκόμη ἡ Καινή Διαθήκη. Στά πρῶτα βήματα, στίς πρῶτες δεκαετίες δέν ὑπῆρχε. Ἡ Καινή Διαθήκη ἄρχισε νά διαβάζεται ἀρκετά ἀργότερα ἀπό τά 60 πρῶτα χρόνια τοῦ Χριστιανισμοῦ. Διαβάζονταν κομμάτια τῆς Καινῆς Διαθήκης. Τό πότε γράφτηκε ἡ Ἀποκάλυψη εἶναι γνωστό. Καί τό τελευταῖο Εὐαγγέλιο. Πότε ἀπετελέσθη ὁ κανών; Τί ὑπῆρχε μέχρι τότε; Τί διαβαζόταν; Αὐτό πού ὑπάρχει καί τώρα καί θέλουν νά μᾶς τό περιθωριοποιήσουν, νά μᾶς τό ἐκβάλλουν ὡς «ἀπόδλητο». Εἶναι αὐτονόητο ὅτι αὐτή ἡ προσπάθεια εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ, πρόκειται γιά πόλεμο ἐναντίον τῶν πηγῶν τῆς πίστεώς μας.

Πῶς ἐμφανίζεται ἡ Παλαιά Διαθήκη στή ζωή τῆς ἐκκλησίας;

Ἄς ξεκινήσουμε ἀπό τή δογματική διδασκαλία. Περί ἀνθρώπου ἡ Καινή Διαθήκη δέ λέει τίποτα. Περί τοῦ γάμου καί διαζυγίου, ὁ Χριστός παραπέμπει στό πρῶτο κεφάλαιο τῆς Γενέσεως, στίχος 27: «Ὁὐκ ἀπ' ἀρχῆς ὁ Θεός ἄρσεν καί θήλυ ἐποίησεν αὐτούς». Μόνο γιά τόν ἄνθρωπο ἰσχύει αὐτό; Τί λέει περί τοῦ Θεοῦ, ὄχι τοῦ Τριαδικοῦ καί περί τοῦ κόσμου ἡ Καινή Διαθήκη; Δέ λέει τίποτα, γιατί τά λέει ἡ Παλαιά Διαθήκη. Τό ἴδιο ἰσχύει γιά τήν πτώση τοῦ ἀνθρώπου καί τήν ἁμαρτία. Ὁλ' αὐτά ὀδηγοῦν στήν ἀντίληψη τοῦ σχεδίου τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ὀδηγεῖ καί συζητᾶ τά αὐτονόητα. Τά αὐτονόητα δέν πρέπει νά τά συζητᾶμε. Τί λέει ἡ Καινή Διαθήκη περί τοῦ Τριαδικοῦ; Τή Χριστολογία τό Τριαδικό, ἀλλά καί ἡ Χριστολογία εἰδεύεται, πατάει στήν Παλαιά Διαθήκη: Τό «τάδε λέγει Κύριος» τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τῶν Προφητῶν πάει στό «κατά τάς Γραφάς» τῆς Καινῆς Διαθήκης. «Ἴνα πληρωθεῖ τό ρηθέν ὑπό Ἡσαΐου (ἡ

Ἱερεμίου) τοῦ Προφήτου λέγοντος» κ.ο.κ. Καί ὅταν ρωτοῦν τό Χριστό γιά τό θαῦμα τί λееи; Στόν Ἰωάνη παραπέμπει. Τί λέει περί τοῦ κόσμου ἡ Καινή Διαθήκη, πῶς δημιουργήθηκε ὁ κόσμος; Τίποτα. Τά λέει ὅλα ἡ Παλαιά Διαθήκη. Καί τί κάνει ἡ ἐκκλησία «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ»; Ὅταν διατυπώνει τό Σύμβολο τῆς Πίστεως ἀπό ποῦ ἔπρεπε νά ξεκινήσει; Ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη θά ξεκίναγε. «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεό Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητήν οὐρανοῦ καί γῆς Πρατῶν τε πάντων καί ἀοράτων» (Παλαιά Διαθήκη). Τί ἄλλο λέει περί Θεοῦ Πατρός τό Σύμβολο τῆς Πίστεως; Ὅ,τι λέει ἡ Παλαιά Διαθήκη.... Καί στή συνέχεια ἐρχόμαστε καί «... εἰς ἕνα Κύριον» καί κάνει τό Σύμβολο τῆς Πίστεως ἀναφορά στήν Παλαιά Διαθήκη: «κατά τάς Γραφάς...», «καί εἰς τό Πνεῦμα τό Ἁγιον... τό λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν...». Μᾶς δάξουν λοιπόν νά συζητήσουμε γιά τό Σύμβολο τῆς Πίστεως, ν' ἀναθεωρήσουμε δηλ. τό Σύμβολο τῆς Πίστεως, νά πετάξουμε ὅ,τιδήποτε ἐβραϊκό ἀπό ἐκεῖ μέσα.

Στή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας ἂν ἀποβάλλουμε τά ἐβραϊκά θά πρέπει νά καταργήσουμε στή μικρή παρακλήση τό «Κύριε εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Ἐπίσης τό «Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἐλεός σου» θά ἔπρεπε νά εἶναι ἀπόδλητο. Ἡ θεία πρόνοια οἰκονόμησε στήν γλώσσα τήν ἑλληνική νά μεταφραστοῦν ὅλα αὐτά. Ἀκόμη οἱ εὐχές, ἡ λατρεία, ἡ ὑμνογραφία, κ.λ.π. στηρίζονται στίς ὠδές καί αὐτές εἶναι ὠδές τῆς πρώτης Γραφῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Παλαιά Διαθήκη. Καί στήν εἰκονογραφία ποιός εἶναι ὁ συμβολισμός τῆς Ἁγίας Τριάδος; Ὅπως τήν παρουσιάζουν κάποια φραγγοφορεμένα δημιουργήματα ἢ μέ τήν ἀπεικόνιση τῆς φιλοξενίας τοῦ Ἀβδραάμ, ὅπως τήν ἀπέδωσε ὁ Ρουμπλῶφ, μαθητής τοῦ δικοῦ μας Θεοφάνους;

Ὅταν λέμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Κιβωτός ποῦ παραπέμπουμε; Μᾶς ζητοῦν νά καταργήσουμε τόν Ἡσαΐα καί νά ξαναγράψουμε ὅλη τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα, γιατί ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα εἶναι ἕνα χαρακτηριστικό παράδειγμα γιά τό πόσο μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Παλαιά Διαθήκη. Στή Μεγάλη Παρασκευή, στήν πιό ἱερή μέρα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας, διαβάζουμε στίς Ὁρες Ψαλμούς καί Προφητείες καί στόν Ἑσπερινό διαβάζουμε μέχρι νά φτάσουμε στό λόγο τοῦ Σταυροῦ, ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη. Καί τό Μεγάλο Σάββατο ἀκοῦμε τά ἀναγνώσματα τῶν Τριῶν Παίδων, κ.ἄ.

“Οποιος θέλει νά δεῖ τή θέση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στό Χριστιανισμό, ἄς ἔλθει στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία κι ἄς δεῖ τό Χριστιανισμό τό γνήσιο, τή συνέχεια τῆς Ἀρχαίας Ἐκκλησίας πού εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνόθευτη καί ἄς ἀκούσει ποιὰ εἶναι ἡ θέση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στή ζωή τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, στό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων γενικά. Ἔχουμε εὐτυχῶς διατηρήσει ἀνόθευτο ὅ,τι μᾶς παραδόθηκε ἀπό τούς Πατέρες μας κι αὐτοί παρέλαβαν συνεπῶς κι ἐμεῖς παρελάβουμε ἀπό τό πρῶτο ποίμνιο, τήν πρώτη Ἐκκλησία τόν ἀρχιποίμενα Χριστό, καί τούς Ἁγίους Ἀποστόλους.

Στίς ἐρωτήσεις ποιός ἔγραψε ἕνα κείμενο, πότε τό ἔγραψε, πού τό ἔγραψε καί γιατί γράφτηκε ἕνα κείμενο, εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀπαντήσει κάποιος:

Ἐμεῖς λέμε ὅτι γράφτηκε ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι Λόγος Θεοῦ. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ντύνεται τόν λόγο τόν ἀνθρώπινο. Ἀρχικά γράφτηκε στή γλώσσα τήν ἑβραϊκή καί καταξιοθήκαμε νά μεταφραστεῖ στή γλώσσα τήν ἑλληνική. Ἐμεῖς ποτέ δέν εἶπαμε ὅτι ἡ Βίβλος εἶναι ἡ ἐπιστήμη ἀλλά εἶπαμε ὅτι ἡ Βίβλος δέ συγκρούεται μέ τήν ἐπιστήμη. Ἡ Βίβλος ἀποκαλύπτει ὑπερφυσικές ἀλήθειες, πολλές φορές ντυμένες μέ τό κοσμοεἶδωλο, μέ τήν πολιτισμική κατάσταση τῆς ἐποχῆς στήν ὁποία κάνει τομές, ὅταν καταργεῖ π.χ. τις ἀνθρωποθυσίες μέ τή θυσία τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Θεός θέλει τήν ἀνθρώπινη καρδιά, ἀλλά γιά νά φτάσει ὁ ἀνθρώπος σ' αὐτό τό σημεῖο πρέπει νά περάσει καί ἀπό τά στάδια τά γνωστά. Σέ μία παχυλοτάτη εἰδωλολατρία ἡ Παλαιά Διαθήκη 1.000 χρόνια πρὶν ἀπό τό δικό μας χρυσό αἰῶνα, κηρύσσει μονοθεΐα. Δέ φθάνει αὐτό, πρέπει νά λύσει κι ὅλα τά ἐπιστημονικά θέματα. Καί τί μένει γιά τόν ἀνθρώπο μέ τό «κατακυριεύσατε» τό πρῶτο κεφάλαιο τῆς Γενέσεως, ὅταν δημιουργεῖ τόν ἀνθρώπο. Συγκρούσεις τέτοιες ὑπάρχουν στό μυαλό αὐτῶν πού τίς ἐπιθυμοῦν.

Τήν ἐποχή ἐκεῖνη ἴσχυε νόμος τοῦ Χαμουραμί, ὁ ὁποῖος ἔλεγε «ἐάν τολμήσει κανεῖς ἀπό τήν τελευταία κατηγορία ν' ἀγγίξει ἢ νά ὑβρίσει κάποιον τῆς πρώτης, φονεύεται. Ἡ Παλαιά Διαθήκη λέει «Πφθαλμό ἀντί Πφθαλμοῦ καί Πδόντα ἀντί Πδόντος». Τέτοια γνώση ἔχουν οἱ ἀνθρώποι πού στρέφονται

ἐναντίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, Πστε μιλοῦν ὅτι ἡ Παλαιά Διαθήκη μιᾶ γιά αὐτοδικία καί ὅτι λέει νά βγάξει ὁ ἕνας τό μάτι τοῦ ἄλλου καί νά κόψουμε τή γλώσσα ἐκείνου πού ἔκοψε τή δική μας γλώσσα καί νά σκοτώσουμε ἐκεῖνον πού σκότωσε (τό δικό μας ἀνθρώπο). Ἡ Παλαιά Διαθήκη δέ λέει τέτοια πράγματα. Ἡ Παλαιά Διαθήκη λέει ὅτι πρέπει νά εἶναι ὅλοι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου καί ὁ δικαστής πρέπει νά μή προσωποληπτεῖ κι ὁ δικαστής πρέπει νά ἀποδίδει τό ἴσο. Εἶναι ὁ περίφημος νόμος τῆς ἀνταποδόσεως πού δέν ἐφαρμόζεται ἀπό τόν ἴδιο τόν παθόντα ἀλλά ἀπό τό δικαστή, ὁ ὁποῖος ἔχει μπροστά του τόν ἀνθρώπο πού ἔκανε κάτι καί ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔπαθε κάτι. Καί πρέπει νά ἀποδώσει δικαιοσύνη καί στόν ἕνα καί στόν ἄλλο. Τοῦ δίνει λοιπόν τό μέτρο αὐτός ὁ νόμος. Ἔτσι θά καταλάβουμε τή συγγραφή στά ὑψηλά νοήματα τῆς Ἀποκαλύψεως κι ὄχι στίς λεπτομέρειες τίς ἱστορικές. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μᾶς δίνει ὑπερφυσικές ἀλήθειες: νά μου ἀποκαλύψει τόν Θεό, τόν ἕνα, τόν ζώντα, τόν Ἀληθινό, μᾶς ἀποκαλύπτει πῶς ἤρθαμε στόν κόσμο καί γιατί ἤρθαμε στόν κόσμο, μᾶς ἀποκαλύπτει ποιός εἶναι ὁ αἴτιος τοῦ κόσμου, τῆς ὑπάρξεώς μας κ.λπ.

Ἡ Παλαιά Διαθήκη τόν «ἐνδόξο βασιλέα» Δαβὶδ τόν ἀπογυμνώνει, δέν τόν ὠραιοποιεῖ, δείχνει τίς ἁμαρτίες του, ἀλλά δείχνει καί τήν μετάνοιά του, τόν συγκλονισμό του δείχνει καί Πρῶτως ἀποδίδεται εἰς ἐκεῖνον τό «ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου». Θέλει νά ἐκφράσει κάτι ἄλλο πῶς σπουδαῖο ἀπό τόν συγγραφέα αὐτός ὁ Ψαλμός. Ποιός εἶναι ὁ Δαβὶδ. Στό αἶμα του μέσα ρεεῖ αἶμα Μωάβ (Μωαβίτης) γιατί ἡ προ-γιαγιά του ἦταν ἡ Ρούθ.

Τό Λόγο τοῦ Θεοῦ τόν κρατοῦμε ἀνόθευτο, εἴμαστε ἀσυμβίβαστοι, εἴμαστε εἰρηνικοί, δέ παίρνουμε ρόπαλα στό χέρι, ὀπλιζόμαστε ὅμως μέ τήν πανοπλία τῆς ἀλήθειας καί σ' αὐτό τόν κόσμο τό γεμάτο πειρασμούς καί τούς Ππουλους ἐχθρούς πού ἔρχονται ὡς «προβατόσχημοι λύκοι», ὅπως ἔλεγε ὁ π. Ἀντώνιος (τοῦ ὁποῖου ἡ μακαρία ψυχὴ μᾶς ἀκούει), πορευόμαστε ἀταλά-ντευτοι, ἀποβλέποντες εἰς Ἐκεῖνον μέ τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΤΟ ΙΣΛΑΜ: ΜΙΑ ΜΟΝΙΜΗ ΑΠΕΙΛΗ 13 ΑΙΩΝΩΝ

του Ἀρχιμ. π. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη,
Πρωτοσυγγέλλου Ἱερῶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ,
Ἀγ. Ὁρους καί Ἀρδαμερίου

Ἐπανελημμένα ἔχουμε ἀσχοληθεῖ μέ τήν ἀπειλή τῶν διαφόρων θρησκείων πού ἔρχονται στό χῶρο μας καί διεξάγουν προσηλυτισμό εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησί-
ας μας.

Στόν ἀντιαιρετικό ἀγῶνα μας ἔχουμε ἀπασχοληθεῖ μέ τήν προσηλυτιστική δράση τοῦ βουδισμού, Ἰνδουϊσμοῦ καί τῆς νεοειδωλολατρίας. Εἶναι δέ γεγονός, ὅτι ἔχουν διαβρώσει τά θεμέλια τοῦ δυτικου πολιτισμοῦ. Σχετικοποίησαν τό χριστιανισμό στά μάτια τῶν «ἀποπροσανατολισμένων» Εὐρωπαίων καί σέ πολλούς διανοούμενους καί μή, ἔχουν περάσει τό ὀλιστικό μοντέλο καί τήν διδασκαλία περί μετενσαρκώσεως. Αὐτό εἶναι τό ἀποτέλεσμα 30 ἐτῶν προσηλυτιστικῆς δράσεως στήν πατρίδα μας.

Μέ τό ἄρθρο θά ἤθελα νά καταθέσω κάτι πού ὄλοι βλέπουμε καί συζητᾶμε, τήν ἀπειλή τοῦ Ἰσλάμ. Αὐτή τήν ἀπειλή θά πρέπει νά μελετήσουμε γιά νά μπορέσουμε νά τήν ἀντιμετωπίσουμε.

1. Ἡ ἐπιθετικότητα τοῦ Ἰσλάμ

Αὐτή τήν μόνιμη ἀπειλή ἀπό τήν Ἀνατολή τήν ἀντιμετώπισε τό Γένος μας τά τελευταῖα 1.300 χρόνια. Μιά ἀπειλή πού διαδίδεται ὄχι μόνο μέ τή διδασκαλία, ἀλλά καί μέ τό **σπαθί**. Ἡ Μέση Ἀνατολή, ἡ Μεσοποταμία, τό Ἰράν, ἡ Αἴγυπτος καί ἡ Βόρειος Ἀφρική, πού κατοικοῦσαν χριστιανικοί πληθυσμοί τόν 7°, 8°, 9°, 10° αἰῶνα προσεχώρησαν στό Ἰσλάμ. Ἄλλοι οἰκειοθελῶς, ἄλλοι μέ τήν ἀπειλή τοῦ σπαθιοῦ καί ἄλλοι γιατί ἦταν δυσανασχετημένοι μέ τό Βυζάντιο.

Τόν 11° αἰῶνα ἦλθε ἡ σειρά τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Βυζαντίου. Οἱ Τοῦρκοι ἀπό τό Ματζικέρτ τό 1071 μέχρι τό 1453 πού κατέλαβαν τήν Κωνσταντινούπολη, προχωροῦσαν γιά 400 χρόνια προσηλυτίζοντας καί σφαγιάζοντας. Πολλοί ἔγιναν Μουσουλμάνοι μέ τό ζόρι καί ἄλλοι μέ τήν θέλησή τους.

Στά 450 χρόνια σκλαβιάς ἐπακολούθησαν οἱ ἐξισλαμισμοί στή Κύπρο, Κρήτη, Μακεδονία, Βόρεια Ἥπειρο, Ἀλβανία καί σέ ὅλα τά Βαλκάνια.

2. Ἡ σύγχρονη ἀπειλή

Ἦδη φθάνουν οἱ πληροφορίες ἀπό τήν Εὐρώπη γιά τήν προσχώρηση στό Ἰσλάμ εὐρωπαίων πολιτῶν

σέ Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία κ.ἄ. Πλήθος δέ εἶναι τά τζαμιά πού ξεφυτρώνουν στίς Εὐρωπαϊκές πρωτεύουσες.

Καί μὴν πεί κανεῖς ὅτι δέν ὑπάρχει τέτοιο πρόβλημα καί σέ μᾶς. Ἀρκεῖ νά ὑπενθυμίσω τήν Ἰσλαμική Πργάνωση τοῦ Τάκη Ἀλεξίου πού ἐπετέθηκε σφοδρά στόν ἀγῶνα πού διεξήγαγε ὁ ἀείμνηστος π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος κατά τῶν αἰρέσεων. Καθώς ἐπίσης καί τήν ἀπαίτηση τῶν Μουσουλμάνων νά ἰδρυθεῖ μαζί μέ τό τζαμί καί τό Ἰσλαμικό Πολιτιστικό Κέντρο στήν Παιανία, τό ὅποιο θά ἐπηρεάσει ὅποσδήποτε πολλούς ἀφελεῖς.

Σᾶς γνωρίζω δέ ὅτι ἔχουν ἐξισλαμισθεῖ Ἕλληνες καί Κύπριοι νέοι στήν Ἀγγλία καί ἄλλοῦ, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς κλαίουν καί Πδύρονται. Ποίος τό περίμενε Ἕλληνες νά ἐξισλαμισθοῦν; Ἦταν ἀδιανόητο! Γιατί οἱ Μουσουλμάνοι πού μᾶς ἀπειλοῦν δέν εἶναι ἀπλῶς ἐπικίνδυνοι γιά τήν πίστη μας, ἀλλά καί γιά τήν πατρίδα.

Οἱ Εὐρωπαῖοι ὅλους αὐτούς αἰῶνες παρέμειναν ἀνενόητοι ἀπό τό Ἰσλάμ. Τώρα ὅμως ἦλθε ἡ σειρά τους. Μετά τό φούντωμα τοῦ φουνταμενταλισμοῦ στό Ἰσλάμ, οἱ Ἰσλαμικές χῶρες ἀντεπιτίθενται στή Δύση, πού καταδυνάστευσε τοὺς λαοὺς αὐτοὺς μέ σκοπό τήν ἐκμετάλλευση τοῦ πετρελαίου καί τό κέρδος.

Τώρα μάλιστα τελευταῖα χρησιμοποιεῖται τό Ἰσλάμ σάν πρόσχημα γιά τήν διεθνή τρομοκρατία.

Οἱ πολιτικοί μέ ὑπευθυνότητα καί πολιτική ἐγρηγορησ, ἄς ἀντιμετωπίσουν τήν ἀπειλή σέ ἐπίπεδο πολιτικό καί ἀσφαλείας.

Ἐμεῖς ὅμως ἄς ἀρχίσουμε νά ἐξοπλιζόμαστε σέ πνευματικό ἐπίπεδο γιά νά μπορέσουμε νά περιφρουρήσουμε τό λαό μας.

Τά πράγματα μέ τό Ἰσλάμ δέν εἶναι εὐκόλα καί σέ θεωρητικό ἀλλά καί σέ πρακτικό ἐπίπεδο.

3. Διαπιστώσεις

Ὅσο τό Ἰσλάμ καί ἂν ἀναφέρεται σέ κάποια κοινά θέματα μέ τό χριστιανισμό, τά διαστρέφει καί τελικῶς τά πολεμᾷ. Εἶναι λοιπόν πολύ εὐκόλο κάποιος ἄλλοτριωμένος χριστιανός τῆς Δύσεως νά γίνουν θύματα τοῦ Ἰσλάμ. Ἰδιαίτερα στοὺς ἄθρησκους Δυ-

ΡΟΥΝΟΙ

ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΗ ΝΕΟΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ

του πρεσβ. Βασιλείου 'Α. Γεωργοπούλου (Μ.Τh)

Σέ εβδομαδιαῖο τηλεοπτικό περιοδικό¹, εὐρείας κυκλοφορίας, εἶχε καταχωρηθεῖ ἡ διαφήμιση κάποιας ἑλληνίδας ἀστρολόγου-μελλοντολόγου μέ τήν ἔνδειξη κάρτες Ταρώ-Ρούνου. Πρὶν ἀρκετά ἐπίσης χρόνια ἐκπρόσωπος εὐρωπαϊκῆς παγανιστικῆς ομάδας γνωστῆς μέ τό ὄνομα Ὀντισμός σέ συνέντευξή του σέ ἑλληνικό νεοειδωλολατρικό περιοδικό δήλωνε «Ὁ **Odin** εἶναι ὁ Πάτος τῶν θεῶν μας (...). Ὁ θεός τῆς ποίησης ἀλλά καί τῆς Μαγείας. Σέ αὐτόν ἀποδίδεται ἡ ἐφεύρεση τῶν Ρούνων»².

Ἐπιπλέον οἱ Ρούνου εἶναι ἀντικείμενο διαλέξεων διαφόρων παραθηρησκευτικῶν ομάδων. Σκοπός τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι νά ἐπισημάνει τό τί εἶναι οἱ Ρούνου, καί ποιά εἶναι ἡ σχέση τους μέ τήν νεοειδωλολατρία καί τόν ἀποκρυφισμό. Γιά τό λόγο αὐτό

1. Τηλέραμα, τεῦχος 1345, 14-20/12/2002, σελ. 93.

2. Διίπετες, τεῦχος 9, Ἰανουάριος 1995, σελ. 38.

τικούς κάνει ἐντύπωση ὁ μυστικισμός καί μιὰ φιλοσοφική τάση τῶν σοφί.

Σέ πρακτικό ἐπίπεδο τά πράγματα εἶναι πύο δύσκολα. Τό Ἰσλάμ εἶναι ἐπιθετικό στόν χριστιανισμό, τόν ὁποῖον προσπαθεῖ νά διαδρώσει. Στό Πανεπιστήμιο Ἰλ-Ἰλζχαρ τοῦ Καῖρου φοιτοῦν χιλιάδες ὑπότροφοι σπουδαστές προερχόμενοι ἀπό δεκάδες χῶρες, οἱ ὁποῖοι ἀποστέλλονται ὡς Ἱεραπόστολοι τοῦ Ἰσλάμ σέ περιοχές διείσδυσης.

Τό πετρέλαιο καί ἡ κυριαρχία Ἰσλαμικῶν καθεστώτων ἔχει αὐξήσει τήν αὐτοπεποίθηση καί τήν δυναμική τοῦ ιδεώδους τοῦ Πανισλαμισμού.

Μή ξεχνᾶμε ποτέ, ὅτι τό Ἰσλάμ δέν εἶναι ἀπλῶς θρησκεία. Εἶναι ἄρρηκτα ἐνωμένο μέ τήν πολιτική. Κάνει πολιτική. Κάνει πολέμους. Καί τελευταῖα εἶναι ἐκδικητικό καί χρησιμοποιεῖται ἀπό φουνταμενταλιστές σάν ἐνδύμα τῆς παγκόσμιας τρομοκρατίας.

Τό Ἰσλάμ δέν εἶναι οὔτε Πεντηκοστιανοί, οὔτε Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Εἶναι μιὰ παγκόσμια ἀπειλή, ὄχι μόνο γιά τίς ψυχές, ἀλλά καί γιά τά σώματα καί τίς ζωές καί τήν Παράξή μας!

Δυστυχῶς σ' αὐτή τήν ἀπειλή ἐμεῖς εἴμαστε διηρημένοι καί μέ ἔντονα αἰσθήματα ἀνασφάλειας.

εἶναι ἀναγκαῖο νά γίνει μιὰ σύντομη ἱστορική ἀναδρομή μέ τήν ὁποία θά φανεῖ ἡ ἐσωτερική σχέση Ρούνων, νεοειδωλολατρίας καί ἀποκρυφισμού.

Ἡ λέξη «ρουνου» ἔχει σχέση καί παράγεται ἀπό τήν λεγόμενη ρουνική γραφή ἡ ὁποία χρησιμοποιήθηκε ἀπό τίς τευτονικές φυλές τῆς βορειοδυτικῆς Εὐρώπης (Γερμανοί, Σουηδοί, Νορβηγοί, Ἰσλανδοί κ.ἄ.) στά ἀρχαῖα χρόνια. Σύμφωνα μέ ἀρχαῖο γερμανικό εἰδωλολατρικό μῦθο, τοῦς χαρακτηρες τοῦ ρουνικοῦ ἀλάβητου τοῦς ἀνακάλυψε κατόπιν ἐπώδυνης καί αἱματηρῆς τελετουργίας, ὁ κυριώτερος καί σπουδαιότερος τῶν θεῶν τοῦ ἀρχαίου γερμανικοῦ εἰδωλολατρικοῦ πανθέου ὁ Wodan ἢ Odin ἀναζητώντας τήν μυστική σοφία³. Ὁ λατίνος ἱστορικός Τάκιτος⁴ ἀνα-

3. Christus und die Religionen der Erde. Handbuch der Religionsgeschichte, (Hrsg. Fr. König), Band 2, Freiburg 1951, σελ. 287, 289, 302, 338.

4. Στό ἔργο του De moribus Germanorum (98 μ.χ.) ὅπου μᾶς

Οἱ Δυτικοί νομίζουν ὅτι μέ τά ὄπλα τους, τά χρήματα, τό ἐμπόριο καί τόν ἠλεκτρονικό ὀλοκληρωτισμό θά μπορέσουν νά σταματήσουν τήν ἀπειλή τοῦ Ἰσλάμ.

4. Ἡ ἄμυνά μας

Ἐμεῖς δέν συμφωνοῦμε μέ τίς πρακτικές τοῦ πολέμου καί τῆς βίας.

Στή βία δέν θά ἀντιτάξουμε βία.

Στή βία θά ἀντιτάξουμε τήν πίστη καί τήν ἀγάπη μας, πού εἶναι παντοδύναμα.

Ναί. Ἡ ἀγάπη θά νικήσει. Αὐτή ἀνδρειώνει τό χριστιανό καί τόν κάνει ἀνίκητο μπροστά σέ ὅποια δῆποτε βία.

Δέν εἴμαστε ρατσιστές καί δέν ἐπιτιθέμεθα ἐναντίον τῶν Μουσουλμάνων μέ τοῦς ὁποῖους ζήσαμε αἰῶνες μαζί. Εἴμαστε ὅμως καί ὑποχρεωμένοι νά υπερασπισθοῦμε τό Ὀρθόδοξο ποιμνιο καί νά Πργανώσουμε τήν ἄμυνά μας.

Ἡ ἐνότητα, ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἡ προσευχή μας καί δύναμη τῆς χριστιανικῆς ἀνδρείας πρέπει νά ὑψωθοῦν σάν τά τείχη πού θά σταματήσουν αὐτό τό παγκόσμιο κατακλυσμό.

Ἰησοῦς Χριστός Νικά.

φέρει ότι στον έν λόγω θεό, ό όποίος ήταν θεός και τής μαγείας⁵, έγινόνταν και άνθρωποθυίες. Δέν είναι τυχαίο λοιπόν ότι ή γνώση τής ρουνικήσ γραφής περιορίζονταν σέ μία μικρή τάξη ειδωλολατρών ιερέων ή μάγων⁶. Δέν είναι τυχαίο επίσης τό ότι στήν άγγλοσαξονική γύη σημαίνει μυστικός και γυπα μάγος⁷. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τό γεγονός, ότι τό μεγαλύτερο μέρος τών ρουνικών επιγραφών πού έχουν διασωθεϊ, έχουν μαγικό περιεχόμενο⁸.

Ός Ρούνιοι λοιπόν χαρακτηρίζονται τά γράμματα-χαρακτήρες τής άρχαίας ρουνικής γραφής, στά όποία αποδίδεται συμβολικός χαρακτήρας και θεωρούνται ότι καθ' έαυτά έχουν μαγικές και μαντικές ικανότητες, γι' αυτό στό παρελθόν χρησιμοποιήθηκαν σέ πλήθος αποκρυσταλλικών πρακτικών και χώρων.

Στήν άρχαία γερμανική ειδωλολατρική θρησκεία οι γυναίκες μάντιες πού μάντευαν μέσω κλήρων, από τόν χρεμετισμό τών αλόγων κ.ά., Πνομάζονταν Άλ-ρούνες=Alrunen.

Τό ενδιαφέρον για τούς ρουνικούς χαρακτήρες θά αναδιώσουν στά τέλη του 19^{ου} και στίς άρχές του 20^{ου} γερμανοί αποκρυσταλλιστές⁹. Ταυτοχρόνως τό ρουνικό άλφάβητο σέ συνδυασμό με τήν άρχαία ειδωλολατρική γερμανική θρησκεία θά άπαρτίσει τό ιδεολογικό υπόβαθρο πριν τόν 2^ο παγκόσμιο πόλεμο μιάσ

νεοπαγανιστικής, άντισημιτικής και άντιχριστιανικής ομάδας, γνωστής με τό όνομα Germanenorden=Γερμανικό τάγμα. Ίδρυτής τής έν λόγω ομάδας υπήρξε ό E. Pohl και είχε ως έδρα τό Βερολίνο και ως δημοσιογραφικό όργανο τό περιοδικό Die Runen¹⁰.

Έχοντας Ππ' όσιν επίσης, τό άντιχριστιανικό μίσος τών ναζί¹¹, τήν προσπάθειά τους νά αναδιώσουν τήν άρχαία ειδωλολατρική γερμανική θρησκεία, και τό γεγονός ότι ό κατεξοχήν θεωρητικός τών έθνικοσοσιαλιστών ό Ά. Ρόξενμπεργκ ήταν νεοπαγανιστής, άντιλαμβανόμεστε, γιατί δύο χαρακτήρες του ρουνικού άλφάβητου υπήρξαν βασικά σύμβολα τών ναζί. Αυτά ήταν ή σβάστικα και τό γράμμα S πού χρησιμοποιούσαν τά Ες-Ες¹² και άντιστοιχεί στό σ του έλληνικού άλφάβητου.

Τή δεκαετία του 1980 στήν Εύρώπη και στίς Η.Π.Α., οι χαρακτήρες-γράμματα τής ρουνικής γραφής επανήλθαν στό προσκήνιο ως δημοφιλή μέσα πρόδλεψης¹³. Με άρκετό χρόνο καθυστέρησης οι Ρούνιοι εισήλθαν και στό έλληνικό παντοπωλείο τής Νέας έποχής, ως γνήσιο νεοεποχίτικο προϊόν διπλής εκδοχής, νεοπαγανιστικής και αποκρυσταλλιστικής, διατιθέμενο προς πώληση σέ άφελείς και άστήρικτους άγοραστές, οι όποιοι θά άγνοήσουν τήν προτροπή του άποστόλου Παύλου «*Βλέπετε μή τίς ύμās έσται ό συλαγωγών διά τής φιλοσοφίας και κενής άπάτης, κατά τήν παράδοσιν τών ανθρώπων, κατά τά στοιχεϊα του κόσμου και ου κατά Χριστόν*» (Κολ. 2, 8).

πληροφορεί για τά ήθη και τή θρησκεία τών άρχαίων γερμανικών φυλών. Πρβλ. Christus und die Religionen der Erde. Handbuch der Religionsgeschichte, όπ. π., σελ. 308-309.

5. Franz Rolf Schöder, Die germanische Religion, στό Dei Religionen der Erdze. Ihr Wesen und Ihre Geschishte, München 1927, σελ. 234.

6. Μεγάλη Άμερικανική Έγκυκλοπαίδεια, τόμ. 19, σελ. 118.

7. Όπ. π., σελ. 118.

8. Christus und die Religionen der Erde. Handbuch der Religionsgeschichte, όπ. π., σελ. 302, 310, 338.

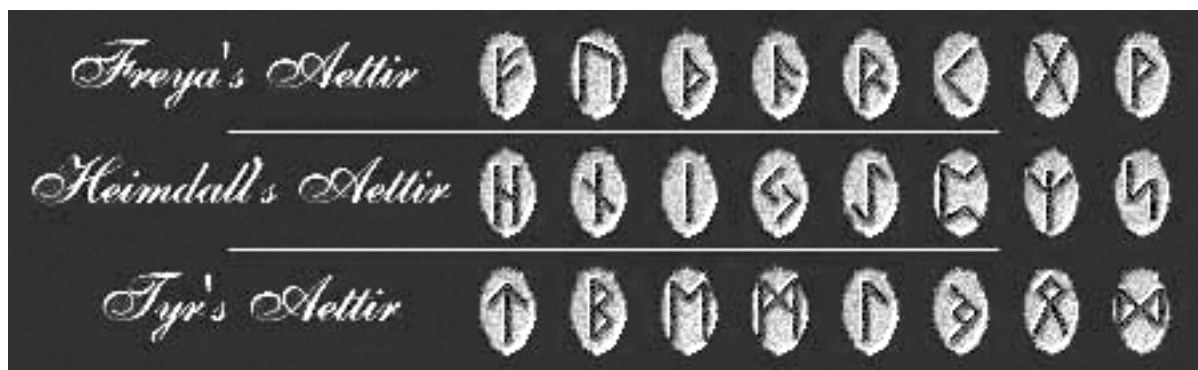
9. HARPER'S, Έγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικών και Παραφυσικών Έμπειριών, έκδ. NUBIS, Άθήνα 1994, σελ. 663.

10. K. Algermissen, Deutschreligiöse Bewegung, L. TH. K1, 3, 260.

11. Πρσβ. Βασιλείου Ά. Γεωργόπουλου, Η θέση τών ναζί εναντι του Χριστου, ΑΛΗΘΕΙΑ, Άρ. Φ. 30, Όκτώβριος 2002, σελ. 10.

12. HARPER'S, Έγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικών και Παραφυσικών Έμπειριών, όπ. π., σ. 663.

13. HARPER'S, Έγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικών και Παραφυσικών Έμπειριών, όπ. π., σ. 663.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ

*Μοναχοῦ Μωϋσέως Ἀγορείτου**

Ἀπό τή συνεχή ἑτεροπαρατήρηση ἅς ἐπιστρέψουμε στή γενναία αὐτοπαρατήρηση κι ἀπαραίτητη αὐτογνωσία. Τό σεριάνισμα καί τό κουτσομπολιό κουράζουν καί ξεχνᾶμε τά ὄρια καί τά μέτρα μας, τίς δυνατότητες καί τίς ἐφέσεις μας, τόν πλοῦτο τῆς πίστεως μας, τῆς γλώσσας μας, τῆς παράδοσής μας. Ζοῦμε καί ὑπάρχουμε γιά νά θυμόμαστε. Δέν μποροῦν νά μᾶς περιορίσουν τή μνήμη. Ἡ Ἑλληνορθόδοξη ταυτότητά μας δέν παραχαράσσεται εὐκολά. Μή μαγνητιζόμαστε πρόχειρα ἀπό τή σκουριά. Νά σεβαστοῦμε τήν ὑγεία τοῦ παρελθόντος μας. Οἱ δαιμονοκίνητες ιδέες ἀποχρωματισμοῦ, ἀποϊεροποιήσεως καί ἀποορθοδοξοποιήσεως τῆς ἀγιότεκνης, ἀγιοτρόφου, μαρτυροστόλιστης καί ἡρώοτεκνης Ἑλλάδας δέν θ' ἀφήσουμε νά ἐπικρατήσουν, παραμένοντας πεισματικά «Πισθοδρομικοί», δηλαδή πνευματικά γενναῖοι. Αὐτή ἡ ὑπεροχή δέν εἶναι ὑπερηφάνεια, ἀλλά ἀξιοπρεπής αὐτογνωσία καί ἴαση, πού προῆλθε ἀπό θεϊά περισυλλογή, ἄσκηση καί δέηση.

Ἡ παγκοσμιοποίηση ἀσφαλῶς δέν ἀντιμετωπίζεται μέ εὐχές ἢ ἀρές, φανατική κινδυνολογία καί ὑπέρμετρη φλυαρία, ἀλλά μέ γνώση, ρεαλισμό καί προσεκτικές κινήσεις. Οὔτε μέ τό βάδισμα τῆς χελώνας τοῦ μυθολόγου Αἰσώπου, οὔτε μέ τό κρεβάτι τοῦ φοβεροῦ Προκρούστη, ἀλλά μᾶλλον μέ τή νοσταλγία τοῦ ἐπιστρέφοντος στήν Ἰθάκη πολυπραγμοῦ Ὀδυσσεά καί τοῦ Δαβὶδ τῆ σφενδόνα ἀπέναντι τοῦ γίγαντα Γολιάθ. Δίχως οὐτοπικά ἄλματα εἴτε μέ τήν ἐπαρση μᾶς ἐνδοξίας καί μόνο παρελθοντολογίας ἢ τή θρασύτητα τοῦ νάνου, ἀλλά μ' ἐφόδια τῆ διακριτικῆς ἀνεκτικότητας, τήν εὐφυῆ εὐελιξία καί τή θερμὴ πίστη στήν ἐγκυρότητα καί πολυτιμότητα τοῦ αὐτόχθονος πολιτισμοῦ. Τό καλό, καλό δέν φέρνει, ὅταν καλῶς δέ γίνεται, λέγουν οἱ ἅγιοι Πατέρες. Χρειαζέται καλὸς τρόπος, ψυχραμὴ ἀντιμετώπιση, γνώση τῶν δυσκολιῶν, τῆς δυνάμει τῶν μεγάλων καί ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Τό ζητούμενο εἶναι πῶς δίχως ν' ἀπομονωθοῦμε καί νά νοσήσουμε ἀπὸ στοιχεῖα ἠττοπάθειας καί δουλοπρέπειας πού συνθέτουν τὸν γραικυλισμὸ, θ' ἀντισταθοῦμε ἀξιόπρεπα κι ὄχι νά ὑποκύψουμε ὡς ἐπαῖτες, ἐκτιμώντας τήν ἰδιαιτερότητα τοῦ πνευματικοῦ μας βάθους κι ἐλπίζοντας

στήν προστασία τοῦ παντοδυνάμου καί παναγάθου Θεοῦ.

Ἡ παγκοσμιοποίηση διαβιδρώσκει τεχνηέντως ἢ μὴ ἱερούς θεσμούς, ὅπως ἡ θρησκεία, ἡ πατρίδα, ἡ γλώσσα, ἡ οἰκογένεια. Ἀγοράζει ψυχές καί πληρώνει ὑλικά ἀγαθά. Στήν Ὁρθόδοξη Παράδοση ὁ ἡσυχασμὸς κελεύει τὴν κάθοδο τοῦ νοῦ στήν καρδιά, ὅπου καί θεωρεῖται τὸ κέντρο τοῦ ἀνθρώπου κι ὁ πιστὸς μιᾶ, σκέφτεται, ἐκφράζεται κυρίως καρδιακά, ἀνθρώπινα θυσιαστικά, χριστιανικά. Ὁ Πρωτολογιστὴς θεοποιεῖ τὸν ἐγκέφαλο, ὁ γαστρίμαργος τὴν γαστέρα του, ὁ φιλάργυρος τὸ χρῆμα, ὁ Ππαδὸς τὸν ἡγέτη κι ἔτσι σκέφτεται ἀνάλογα μέ τίς προτεραιότητες πού θέτει. Ὁ καρδιακὸς ἄνθρωπος εἶναι ὁ ὀλοκληρωμένος, ὁ ἀληθινὸς χριστιανός, πού πρότυπο ἔχει τὸν Χριστὸ καί κανόνα του τὸ Εὐαγγέλιο.

Τὸ νά κλαῖμε τὴ μοῖρα μας ἐνώπιον τῆς ἐπί θύρας παγκοσμιοποιήσεως δέν εἶναι σωφροσύνη. Μποροῦμε νά μὴν ἀλεστοῦμε ἀπὸ αὐτὸν τὸν μύλο. Ὁ πιστὸς Ἕλληνας ἔχει πολλοὺς λόγους ἀντιστάσεως καί ἀνεφοδιασμοῦ. Ἄς ἀνακαλύψουμε, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τὴν ἀληθινότητα καί θεόδοτη μοναδικότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ἡ παγκοσμιοποίηση δέν μπορεῖ νά προσβάλλει τὴν ψυχὴ μας. Ἡ παγκοσμιοποίηση ἀπευθύνεται, ἀσχολεῖται κι ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν Πλῆ. Ὁ χριστιανὸς πού δέν ἀντιλαμβάνεται τὴν πολυτιμότητα τῆς ψυχῆς του καί δέν ἀσχολεῖται γιὰ τὴν ἀκεραιότητά της, εἶναι κολασμένος πρὶν τὸν ἐπισκεφθεῖ ἡ παγκοσμιοποίηση. Ὅπως ὠραῖα εἰπώθηκε: «Οἱ πλανῶντες καί οἱ παλανώμενοι μέ τίς μεγάλες, γενικὲς ιδέες, ὅπως εἶναι ἡ εἰκονομαχία, ὁ διαφωτισμὸς, ὁ οὐμανισμὸς, ὁ διεθνισμὸς κ.ἄ. ὑπῆρχαν καί πρὶν τὴν παγκοσμιοποίηση, καί θὰ ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν. Ἡ προσπάθειά τους ὅμως εἶναι ἀνωφελὴς καί μάταιη» (Μόσχος Λαγκουβάροδος).

Ἡ ἱστορία εἶναι παλαιά. Κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή πρόκειται γιὰ τοὺς «δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν» μέ διάφορους τρόπους, πού κρύβουν ὅμως ἐξαναγκασμὸ βίαιο. Σήμερα ἴσως αὐτὴ ἡ βία, λόγω τῆς περίτεχνης συσκευασίας της καί τῆς μεθοδευμένης παραπληροφόρησης, εἶναι πὸ δυσδιάκριτη. Ὑφίσταται ὅμως κι ἐποφθαλμιὰ τὴν ὑποταγὴ τῶν ἀντιφρονούντων προσώπων χάρι τοῦ συμφέροντος καί τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας. Μάλιστα ὑποκριτικὰ ἐπενδύεται ἢ ἐπέμ-

* Ἀπόσπασμα ὁμιλίας τοῦ μοναχοῦ Μωϋσῆ Ἀγορείτη, ἀπὸ τὸ νέο βιβλίο του: «Ἡ ἀνατολή τῆς ἐλευθερίας καί ἡ θέα τοῦ Θεοῦ».

«ΕΙΣ ΩΤΑ ΜΗ ΑΚΟΥΟΝΤΩΝ»

κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου,
Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ.

Ὁ λαός μας λέγει ἀπλά τὴν ἀρχαία αὐτὴ ρῆση μὲ τό θαυμαστό: «στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα». Καί δὲν ἐννοοῦν τό ἀρχαῖο ρητό καί ἡ λαϊκὴ παροιμία αὐτοῦς πού δὲν ἀκοῦνε, ἀπό κάποια φυσική βλάβη τῶν αὐτιῶν τους, ἀλλά ὅλους ἐκείνους πού δὲν θέλουν νά ἀκούσουν ἢ πού δὲν εἶναι διατεθειμένοι νά δεχθοῦν κάποια διαφορετικὴ ἄποψη ἀπὸ τὴ δική τους. Ἀμύνονται στίς γνώμες καί πεποιθήσεις τους καὶ ἐνῶ ἐγκωμιάζουν τίς «ἀρετές» τοῦ διαλόγου, προκειμένου νά ἐκθέσουν τίς δικές τους «ἀναμφισβήτητες» ιδέες καί σκέψεις, κλείνουν τ' αὐτιά τους κατὰ τὴ συνομιλία στὰ αἰτήματα καί ἐπιχειρήματα τῶν «ἄλλων».

Ἐκεῖνο πού μᾶς κούρασε καί μᾶς πόνεσε περισσότερο, κατὰ τὴν ἄσκηση τοῦ διακονήματός μας, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες, εἶναι ἡ ἀδιάφορη στάση κρατικῶν καί κοινωνικῶν φορέων στὰ προβλήματα πού δημιουργοῦν οἱ πάσης φύσεως «καταστροφικὲς λατρεῖες», οἱ ὁμάδες «διανοητικοῦ χειρισμοῦ», οἱ «θρησκείες νεότητος», οἱ αἰρέσεις καί οἱ παρατηρησκευτικὲς Ὄργανώσεις στίς οἰκογένειες καί στὸν Ὀρθόδοξο λαό μας γενικότερα.

Ἐπισκεφθήκαμε ὡς Π.Ε.Γ. πολλοὺς φορεῖς καί «ἀρμοδίους» ἐνημέρωσης, ἰδίως ὅταν στὸν τομέα τῆς ἀρμοδιότητάς τους παρετηρεῖτο κάποια δραστηριότητα σεκτῶν καί νεοφανῶν ὁμάδων ποικίλης Πνοματολογίας. Εἶναι γνωστόν ὅτι οἱ «ἡγέτες» καί τὰ πρό-

σωπα τοῦ «ἡγετικοῦ περιβάλλοντος» τῶν ὁμάδων διανοητικῆς χειραγώγησης τῶν νέων κυρίως ἀτόμων παρεισδύουν, κοινῶς «τρυπώνουν», σέ ὅλες σχεδόν τίς ἐκδηλώσεις τῶν Πνευματικῶν Κέντρων τῶν Δήμων τῆς χώρας μας, τῶν «ἀνοιχτῶν πανεπιστημίων», τῶν «ἐπιμορφωτικῶν σεμιναρίων» καί πολλῶν ἄλλων πολιτιστικῶν, πνευματικῶν, καλλιτεχνικῶν, ἀθλητικῶν κ.λ.π. δραστηριοτήτων κρατικῶν ἢ ιδιωτικῶν φορέων. Παριστάνουν ἀνθρώπους «ὑψηλῆς διανόησης» μὲ ἡχηροὺς τίτλους (διδάσκαλοι, ψυχολόγοι, ψυχοθεραπευτές, ὑγιεινιστές κ.ο.κ.), ἐπικαλοῦνται ἀμφιβόλου προέλευσης «πτυχία» καί προσφέρονται «ἀφιλοκερδῶς» νά «διδάξουν» στοὺς ἀνύποπτους συνήθως ἀκροατές ἢ τηλεθεατές τίς καταστροφικὲς τους δοξασίες. Βάλαμε τό ἀφιλοκερδῶς σέ εἰσαγωγικά, γιατί ἀπώτερος στόχος τῶν αἰρεσιαρχῶν εἶναι ἡ στρατολόγησις Παδῶν ἀπὸ τίς ἐκδηλώσεις καί ἐκπομπές στίς ὁποῖες συμμετέχουν. Ἄτομα πού θά «ἐντυπωσιαστοῦν» ἀπὸ τίς νεοφανεῖς ιδέες τους εἶναι τὰ ὑποψήφια θύματά τους. Θά κληθοῦν νά «ἐπισκεφτοῦν» τὰ κέντρα τους καί νά συμμετάσχουν στὰ ἀκριβοπληρωμένα σεμινάρια τους γιὰ νά καταστοῦν σταδιακά διὰ τῶν τεχνικῶν καί μεθοδεύσεων πού θά ὑποστοῦν, πειθήνια ὄργανά τους.

Προσπαθοῦμε νά ἐνημερώσουμε τοὺς κρατικούς καί κοινωνικούς παράγοντες καί τοὺς ὑπευθύνους «ἐνημερωτικῶν ἐκπομπῶν» γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ θέματα

βασὴ στὰ ἐσωτερικά τῶν χωρῶν ὡς ὑπερασπίζουσα τ' ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὅπως στὴ γειτονικὴ Σερβία, μὲ τὴ δημιουργία μεγαλύτερων πληγῶν. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία κυριαρχεῖ μὲ τὴν ταπείνωσι, τὴν ἀγάπη καί τὴν ἀλληλεγγύη. Ἐντὸς τῆς ὁ ἄνθρωπος θεώνεται μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καί δὲν αὐτοθεώνεται μὲ τὴν ἀντίθετη ἔπαρση τοῦ κόσμου. Ἡ Ὀρθόδοξη Οἰκουμενικότητα θέλει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» προσλαμβάνοντας τὴ χριστοζωὴ καί τερπόμενος ἀπὸ τὴν τελειότητα τῆς θεώσεως.

Ὁ ἀληθινὸς χριστιανὸς προσεύχεται θερμὰ μαζί μὲ τὴν Ἐκκλησία του «ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ σύμπαντος κόσμου», ἀρνούμενος τὴν ἐγωϊστικὴ ἀτομικότητα καί τὴν καλοπέραση τοῦ ἐαυτοῦλη του. Πράγματι «ἡ πα-

γκοσμότητα πού προβάλλει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι βαθύτατα ἀνθρώπινη, αὐθεντικὴ, οἰκουμενικὴ καί διαχρονικὴ» (Γεώργιος Μαντζαρίδης). Σέβεται τὴ διαφορετικότητα, προτιμᾷ τὴν ποιότητα ἀπὸ τὴν ποσότητα, ἀρνεῖται τὴν ὁμογενοποίηση, ἀποδίδει τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι, ἀλλὰ πάντα καί τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ, συνυπάρχει ἀλλὰ ἔχει γνώμη, ἰδέα, πεποίθησι, προτιμᾷ τίς ἀρχαιοελληνικὲς ἀποικίες καί τίς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου κατακτήσεις, ἀπὸ τίς σύγχρονες ἀμερικάνικες ἐπεμβάσεις.

Ἄν ἡ παγκοσμιοποίηση μεταμορφωθεῖ σέ οἰκουμενικότητα, ὅπως ἀνέφερε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, καὶ ἀποκτήσει ἀνθρώπινο πρόσωπο, τὴ δεχόμεθα, διαφορετικὰ τὴν ἀρνούμεθα καί δὲν θά τὴν ἀφήσουμε νά διαβεῖ τό κατώφλι τῆς καρδιάς μας.

μέ υπομνήματα ή προσωπικές επαφές. Τούς παρέχουμε στοιχεία αντικοινωνικής και άντεθνικής δραστηριότητας κάποιων ομάδων. Τούς πληροφορούμε για τά οικογενειακά προβλήματα πού δημιουργοῦν οί σέκτες. Τούς αναφέρουμε τραγικές ιστορίες από τήν ἑλληνική και διεθνή ἐμπειρία, ὅπως για οίκογένειες πού ἔχουν καταστραφεῖ, για περιουσίες πού ἔχουν χαθεῖ, για νέους πού ἔχουν ἐγκαταλείψει τίς σπουδές τους και παραμένουν ἐγκλειστοί σέ ἄσραμ και κοινόβια κάτω από ἀπάνθρωπες και Πδυνηρές συνθήκες και για πολλά ἄλλα γεγονότα πού ἀποδεικνύουν τήν παράνομη και ἀντικοινωνική δραστηριότητα τῶν σεκτῶν.

Ἐναφέρουμε ἀκόμη στούς συνομιλητές μας πού κατέχουν πολιτική ή κοινωνική θέση τή διεθνή προβληματική και στάση ἔναντι τῶν σεκτῶν. Τούς κάνομε γνωστό ὅτι σ' ὄλες τίς πολιτισμένες χῶρες ἔχουν ἰδρυθεῖ Πρωτοβουλίες Γονέων, πού χρηματοδοτοῦνται ἀπό τίς κυβερνήσεις τους. Τούς ὑπενθυμίζουμε τά ψηφίσματα και τίς συστάσεις Διεθνῶν Ὁργανισμῶν και τίς νομοθετικές και κατασταλτικές ἀποφάσεις δυτικῶν κυβερνήσεων, ὅπως τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τοῦ Βελγίου κ.λ.π. Τέλος τούς κάνομε γνωστό ὅτι ὁ προσηλυτισμός πού ἀσκοῦν οί ομάδες ἀπαγορεύεται αὐστηρά στίς περισσότερες χῶρες τίς Δύσεως ἀκόμη και στήν Ἑλβετία, πού θεωρεῖται ή πλέον φιλελεύθερη και «ἀνεκτική» χῶρα στόν κόσμο. Στήν Ἑλβετία ἔχουν τεθεῖ «ἐκτός νόμου» τρόπον τινά πολλές ομάδες και Ὁργανώσεις ὅπως π.χ. ή εταιρεία «Σκοπιά» μέ τό αἰτιολογικό ὅτι ὁ ἀθέμιτος προσηλυτισμός τῶν Ὁργάνων της διαταράσσει τή θρησκευτική εἰρήνη τῶν πολιτῶν.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλοί ἀπό τούς ἀρμοδίους πού ἐπισκεπτόμεθα κατά καιρούς μᾶς ἀκοῦνε μέ προσοχή και δίνουν ὑποσχέσεις ὅτι θά ἐπιληφθοῦν και θά μελετήσουν ὅσα τούς καταγγέλομε και θά πάρουν ἀποφάσεις για τόν περιορισμό τῆς δραστηριότητας τῶν αἰρέσεων και τῆς παραθρησκείας. Οἱ ὑποσχέσεις βέβαια δέν ὑλοποιοῦνται συνήθως και οἱ ομάδες «χορεύουν» παντοῦ ἀνενόχλητες.

Ἐπάρχει ὅμως και μία μεγάλη μερίδα συνομιλητῶν μας, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, δημοτικοί ἄρχοντες, κοινωνικοί φορεῖς, ὑπεύθυνοι ἐμπομπῶν κ.λ.π., πού δέν δείχνουν καμμία διάθεση νά παραδεχθοῦν ὅτι ὑπάρχει τό πρόβλημα και ἀντί νά ἀκούσουν» αὐτά πού τούς λέμε ἀναπτύσσουν ρητορίες «περί τοῦ ἀντιθέτου» τῶν ἀπόψεών μας. Μᾶς ἀντιμετωπίζουν συνήθως μέ καχυποψία ὡς ἄτομα φανατικά και μισαλλόδοξα, κυρίως ὅσοι ἀπ' αὐτούς ἀνήκουν σέ ἀδιάφορο θρησκευτικά χῶρο και ἀκολουθοῦν και προπαγανδίζουν ιδέες τίς ὁποῖες ἀποκαλοῦν οἱ ἴδιοι «φιλελεύθερες» και «προοδευτικές».

Ἐνακατεύουν οἱ κύριοι αὐτοί στό μίξερ τῆς ἐξουσιαστικῆς ἀναληγίας τους τίς «κλισέ» τῆς ἐποχῆς ἐκφράσεις περί θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, «ἀνοικτῆς» κοινωνίας, ἐλευθερίας ἐκφρασης, σεβασμοῦ τῆς διαφορετικῆς ἄποψης, «πολυπολιτισμικῆς ἀθροιστικῆς κοινωνίας» κ.λ.π., μέ τά «κακῶς δρώμενα» ἀπό τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις και προφασισζόμενοι τούς πολυάσχολους, κλείνουν ἀπότομα τή συζήτηση, δείχνοντάς μας τήν πόρτα.

Στό διακόνημά μας, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, για τήν προστασία τῶν ἀδελφῶν μας ἀπό τήν πλάνη και τήν αἵρεση, εἶναι ἀλήθεια ὅτι συναντοῦμε πολλές δυσκολίες ἐπικοινωνίας και συνεννόησης μέ τούς ἀνθρώπους πού συνήθως εἶναι διαμορφωτές τῆς κοινῆς γνώμης και βαρῶν τῆς ἐνημέρωσης κι ἔχουν «ἀντίθετη ἄποψη» ἀπό τή δική μας για τό ὑπάρχον πρόβλημα. Κι' ἐνώ καταθέτομε τήν ἀγωνία μας και τούς παραθέτομε πολλά ἀπάνθρωπα περιστατικά ἀπό παγιδευμένους στίς αἰρέσεις συνανθρώπων μας δέν μᾶς ἀκοῦνε». Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ψυχική Πδύνη ἀπό τή διαπίστωση ὅτι οἱ ἄνθρωποι πού εἶναι ὑπεύθυνοι νά δώσουν λύσεις δέν σέ ἀκοῦνε, δέν θέλουν νά σέ ἀκούσουν. Ἡ πικρή γεύση ὅτι αὐτά πού λένε δέν τά πιστεύουν και οἱ ἴδιοι, προξενεῖ τήν πιό ἀλγεινή ἐντύπωση.

Δυστυχῶς ζοῦμε σέ μία κοινωνία στήν ὁποία ή ἠθική τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀλαζονείας τοῦ «πόστου» εἶναι ἀντίθετη ἀπό ἐκείνη πού κηρύσσουν. Κάτι τέτοιο λέγει στό βιβλίο του «Διεφθαρμένη χῶρα» ὁ Φρέντ-Τζῶν Κούκ. Ἡ ἔπαρση και ὁ ἐγωκεντρισμός τῆς αὐτοθέωσης τους τούς κάνει νά πιστεύουν ὅτι εἶναι «αὐθεντίες ἐπί παντός ἐπιστητοῦ», ἤγουν «ξερόλες» και δέν ἐννοοῦν οὔτε κᾶν νά συζητήσουν τή γνώμη και τά ἐπιχειρήματα τῶν ἄλλων. Παριστάνουν τούς «εἰδήμονες» και ἀποφαίνονται μέ πομπῶδες και ἐπιγραμματικό ἔπος ἐπί παντός θέματος. Ἐνθροποι αὐτοῦ τοῦ «εἶδους», ὅταν ἀσκοῦν κάποια ἐξουσία συνιστοῦν κίνδυνο, διότι ἀποπροσανατολίζουν τό λαό και μέ τίς ἀποφάσεις τους ἀνατρέπουν προαιώνιες ἀξίες και πανανθρώπινα ιδεώδη. Οἱ ἀρχαῖοι μας ἔλεγαν πολύ σοφά ὅτι «ὁ δυνάμενος κωλύσαι και μή κωλύων, οἴπος ἐστίν ὁ ποιήσας».

Ἐομως στοῦ «κουφοῦ τήν πόρτα, ὅσο θέλεις βρόντα». Θά παραφράσομε τόν Καβαφικό στίχο «στήν ὁδό ἔξω οὐδέν ἀκούουν οἱ λαοί» λέγοντας: «Εἰς τά γραφεῖα ἔσω, οὐδέν ἀκούουν οἱ τρανοί». Ζοῦμε σ' ἕνα κόσμο πού οἱ πινακίδες δέν εἶναι εὐδιάκριτες κατά τή ρήση σύγχρονου ποιητῆ και πού τρέχει ἐρήμην μας ἐφ' ὅσον τόν ἀτενίζομε χωρίς τήν ἐσωτερική διάθεση νά ἀντιμετωπίσομε τά προβλήματα του.

Οί σέκτες εἶναι δυνάμεις ἀνυπάκουες καί πρίν «χάσουμε τή μπάλα» κατά τήν νεανική ἀργκό πρέπει νά ἐγκαταλείψουμε τίς «προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις» καί νά ἐπιληφθοῦμε τοῦ μείζονος αὐτοῦ προβλήματος «ὅσο εἶναι καιρός». Σήμερα κολυμπᾶμε μέσα στίς αἰρέσεις καί οἱ «θανατωμένοι» περνοῦν δίπλα μας στό «πλατύ ποτάμι» κι ἐμεῖς κάνουμε πώς δέν τούς βλέπουμε, πώς δέν ὑπάρχουν. Κάποτε θά ποῦμε, ὅπως ὁ μέγας μας ποιητής Σεφέρης: «Λυποῦμε γιατί ἄφησα νά περάσει ἕνα πλατύ ποτάμι μέσα ἀπό τά δάχτυλά μου χωρίς νά πιῶ οὔτε στάλα». Κάποτε θά δώσουμε λόγο γι' αὐτή τήν πολιτική μας πρὸς τούς συνανθρώπους μας πού κακοποιοῦνται ἀπό τίς ποικιλώνυμες αἰρέσεις. Ὁ Δίκαιος Κρίτης θά μᾶς ρωτήσῃ τί κάναμε γι' αὐτούς τούς ἀδελφούς μας. Ἀλήθεια τί θά τοῦ ποῦμε; «Ὅτι δέν εἶχαμε χρόνο νά ἀσχοληθοῦμε μ' αὐτούς; Ὅτι δέν γνωρίζαμε τό πρόβλημά τους; Ἡ ὅτι δέν ἦταν τῆς δικῆς μας ἀρμοδιότητος;». (Ἡ ρήση αὐτή «πού μᾶς πάει κουτί» ἐλέχθη ἀπό τόν Γκίντερ Πάπε, πρῶν ἀνώτατο στέλεχος τῆς «Σκοπιᾶς» σέ ὁμιλία του τό 1992 στήν Ἀθήνα).

Δυστυχῶς ὅπως εἴμαστε ὅλοι ἐγκλωβισμένοι στό ἐγώ μας, χαμένοι στίς δουλειές μας καί στήν καλοπέρασή μας δέν νοιαζόμαστε γιά τά προβλήματα τῶν ἄλλων. Νοιαζόμαστε μόνο πῶς θά περάσουμε καλά ἐμεῖς κι ἄς «κουρευόμαστε» ὅλοι οἱ ἄλλοι. Δέν ἀνοίγουμε ἕνα παράθυρο τῆς ψυχῆς μας, ν' ἀντικρύσουμε τόν ἄλλον ἀπέναντί μας νά ζήσουμε τά προβλήματά του, νά κλάψουμε μαζί του. Ἡ λαϊκή παροιμία «μακριά ἀπό μένα κι ὅπου θέλει ἄς εἶναι» ἔχει πλήρη ἐφαρμογή στή σύγχρονη ἐποχή σέ πολλούς. Καί ὅμως θά δώσουμε λόγο. «Ὅσοι δέν ἀκοῦνε τίς κραυγές τῶν συνανθρώπων τους δέν θ' ἀκούσει κι ὁ Θεός τή δική τους κραυγή» λέγει σύγχρονος ποιητής. Ἄμα κλείνεις τ' αὐτιά σου καί δέν ἀφουγκράζεσαι τόν πόνο καί τή δυστυχία κάποιου ἀδελφοῦ πού ζητάει βοήθεια, γιατί καταστρέφεται ὁ γάμος του π.χ. ἐξ αἰτίας τῆς αἵρεσης ἢ σπαράσσει ἡ καρδιά κάποιων γερόντων ἀπό τό μόνιμο ἀποχωρισμό τοῦ σπλάχνου τους, δέν θά ὑπάρχει κανείς ν' ἀκούσει τή δική σου κραυγή ὅταν κάποτε θά ζητήσεις κι ἐσύ βοήθεια. «Δενόμαστε σ' ἕναν κόμπο λύπης» κατά τό στίχο τοῦ Ὀδυσσεά Ἐλύτη, ὅταν ἀντιμετωπίζουμε καταστάσεις ἄρνησης καί παντελοῦς ἀδιαφορίας γιά τά προβλήματα πού δημιουργοῦν οἱ πάσης φύσεως «καταστροφικές λατρεῖες».

Εὐτυχῶς πού μᾶς συμπαρίστασαι ἐσύ, εὐλογημέ- νε λαέ τοῦ Ὑψίστου καί δέν μᾶς ἀφήνεις νά χα-

θοῦμε σέ πελάγη ἀπογοήτευσης καί ἀπελπισίας. Ἐσεῖς, ἀδελφοί μας ἐν Κυρίῳ, ἔχετε ἀντιληφθεῖ πλήρως ὅτι ἡ ἐργασία μας, τό διακόνημά μας εἶναι «ἐκστρατεία ἀγάπης πρὸς ἀπελευθέρωση τῶν αἰχμαλώτων», ὅπως συνήθιζε νά λέγει ὁ ἀείμνητος γέροντάς μας πατήρ Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος. Μᾶς συμπαρίστασαι πάντοτε εὐλογημένε λαέ καί μᾶς ἐνισχύεις στό ἔργο μας ἠθικά καί ὑλικά, σ' ἕνα ἔργο πού δέν εἶναι κατά κόσμον δημοφιλές, ἀλλά εἶναι λίαν προσφιλέσ στον Κύριο. Ὁ καλός ποιμὴν, κατά τήν παραγγελία τοῦ Κυρίου μας, ἀφήνει τά 99 πρόβατα καί ψάχνει νά βρεῖ τό ἕνα τό ἀπολωλός γιά νά τό ἐπαναφέρει στήν ποίμνη του. «Εἶπεν ὁ Κύριος. Τό ἀπολωλός ζητήσω καί τό πλανώμενον ἐπιστρέψω... » (Ιεζ. 34, 15-16).

Τό εἶπαμε πολλές φορές, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, ἀγαπητοί ἀδελφοί μας, ὅτι χωρίς τήν ἰδική σας συμπαράσταση θά εἶχαμε ἴσως ἐγκαταλείψει ὡς μάταιες τίς προσπάθειές μας ἀφοῦ καθημερινά ἀντιμετωπίζουμε ὄχι μόνον ἀδιαφορία ἀλλά καί ἐχθρότητα πρωτοφανῆ. Καί ὅταν «ὁ κόμπος τῆς λύπης» δένει τό λαμό μας ἔρχεστε ἐσεῖς ἀδελφοί μας καί μᾶς «προτρέπετε» ἐπώνυμα ἢ ἀνώνυμα νά συνεχίσουμε τό ἔργο μας. Ἐχουμε χρέος νά τό φωνάζουμε αὐτό, νά τό διαλαλοῦμε καί νά σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά καί τώρα καί πάντοτε. Πολλές φορές βρεθήκαμε μπροστά σέ ἀνυπερέβλητες δυσχέρειες. Καί τότε ἔρχεται κάποιον τηλεφώνημα συμπαράστασης ἢ ἐνίσχυσης. Εἶναι τό χέρι τοῦ Κυρίου πού ἐνεργεῖ μέσῳ τῶν χειρῶν τῶν δικῶν σας. «Τά ὠραιότερα χέρια καί τά ὠραιότερα χεῖλη εἶναι αὐτά πού προσφέρουν ἀγάπη» ἐλέχθη ἀπό ἱεράρχη μας σέ ὁμιλία του. Καί συνέχισε: «Ὁ Θεός δέν ἔχει χέρια, ἀλλά χρησιμοποιεῖ τά χέρια τά δικὰ μας γιά νά δώσει τή βοήθειά του».

Τά χέρια σας, τά λόγια σας μᾶς ἐνισχύουν, μᾶς ἐνδυναμώνουν, μᾶς παροτρύνουν νά συνεχίσουμε. Ν' ἀντιμετωπίσουμε τήν ἀδιαφορία καί τήν ἐχθρότητα μέ σύνεση καί ἀγάπη. Καί πρό παντός νά μὴν ἀπογοητευθοῦμε.

Θά κλείσουμε τό ἄρθρο αὐτό μέ μία ὑπέροχη ρήση πού ἀνήκει σέ ξένο διανοητή μέ κάποια προσαρμογή: «Στήν ἐποχή μας πρέπει νά μᾶς βαραίνει ἡ ἐνοχή, ὄχι τόσο γιά τίς κακές πράξεις τῶν κακῶν ἀνθρώπων, ὅσο γιά τήν ἐγκληματική ἀδιαφορία τῶν συνετῶν ἀνθρώπων γιά τίς κακουργίες τῶν κακῶν». Καί γιά τήν ἀδιαφορία τῶν «ὑπευθύνων» πού μποροῦν ἀλλά δέν θέλουν νά σταματήσουν τό κακό.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Η εταιρία «Σκοπιά» ελεύθερα πλέον μετά την κρατική αναγνώρισή της ως «γνωστής θρησκείας», και με χωρίς περιορισμούς άσκει την λατρεία της, «ιερή ύπηρεσία», όπως Πνομάζει τό από σπίτι σέ σπίτι -«έργο»- και κατ' αυτόν τόν τρόπο διακινεί τίς δοξασίες της μέσω τών έντύπων της και του προφορικού λόγου.

Στήν χώρα μας τά πρώτα χρόνια δειλά-δειλά, αλλά μέ έπιμονή, μεθοδικά και μέ συνεχή προσπάθεια απέκτησε τούς πρώτους Παδούς. Σημαντική αύξηση παρατηρείται στήν δεκαετία του 1980 όπου αριθμούνται **24.000** «μάρτυρες του Ίεχωβά», όπως αναφέρει τό βιβλίο τής εταιρείας «**Διαγγελίες τής Βασιλείας**», σελ. 380.

Μέ τήν πάροδο τών ετών και πιεζόμενοι οί Παδοί συνεχώς γιά όλο και μεγαλύτερη επίδοση μαρτυρίας έφθασε νά αριθμεί 28.000 περίπου Έλληνες και σέ όλο τόν κόσμο 6.000.000, κατά τούς δικούς της πάντοτε ύπολογισμούς. Άν αναρωτηθούμε τί είναι εκείνο πού κάνει τούς ανθρώπους νά παρασύρονται, θά διαπιστώσουμε ότι τά αίτια είναι πολλά και οί περιπτώσεις ξεχωριστές. Δέν παίζει κανένα ρόλο ούτε ή μόρφωση ούτε ή οικονομική και κοινωνική κατάσταση του ύποψηφίου θύματος. Δέν ύπάρχει κανόνας. Ένδεικτικά θά αναφέρουμε μερικές αιτίες όπως: ή αναζήτηση νοήματος ζωής, τό περιβάλλον ενός εκάστου οικογενειακό και ευρύτερο, ή δυστυχία, ό πόνος, ή έλλειψη πίστη, τό αίσθημα πού ίσως αναπτύχθηκε μεταξύ νεαρών ατόμων στό χώρο εργασίας ή κατά τό διάστημα τών σπουδών σέ όλες τίς βαθμίδες τής εκπαίδευσης, συμβάλλον άρκετά και πολλές φορές καθοριστικά. Οί παγίδες στήνονται έντέχνως διότι κανείς τους δέν παρουσιάζεται από τήν άρχή μέ τό πραγματικό του πρόσωπο αλλά μέ τό προσωπείο πού τούς έχει φορέσει ή «Σκοπιά» κατά τήν εκπαίδευσή τους. Δέν θά πούν ποτέ στό πρώτο πλησίασμα: «... ξέρετε, δέν έχετε σωτήρα τόν Ίησού Χριστό, διότι δέν είναι Θεός, αλλά είναι κτίσμα του Θεού και εσάς σάς σώζουν οί 144.000 άνθρωποι». Αυτό και πολλά παρόμοια, τά όποια είναι εκτός Άγίας Γραφής έρχονται σιγά-σιγά κατά τήν διάρκεια τής λεγομένης Γραφικής μελέτης - πλύσεως έγκεφάλου.

Τό πλησίασμα γίνεται μέ θέματα γενικού ενδιαφέροντος. Πράγματι ποίος δέν θά συμφωνήσει στήν

διαπίστωση ότι ό κόσμος όλος διέρχεται κρίση αξιών, ήθών, ότι λείπει ή αγάπη γιά τόν πλησίον και άκόμη ότι δέν ύπάρχει ειρήνη και ασφάλεια ή ότι τό έγκλημα είναι σέ έξαρση; Για νά καταλήξει ότι γιά όλα αυτά αίτια είναι ό Σατανάς. Δέν παρουσιάζεται όμως από τήν άρχή τί είναι εκείνο πού πιστεύει και κηρύττει ή Οργάνωση γιά τόν Σατανά, διότι τότε πολλές πόρτες θά εκλείναν και πολλοί θά είχαν σωθει θεωρώντας τίς διδαχές περί Σατανά έπεικώς άστειες· άς εκθέσουμε μερικές:

- 1927 «Δημιουργία», σελ. 332: «Ό Σατανάς ύπήρξε άόρατος κυβερνήτης τών κυβερνητικών Οργανώσεων επί τής γής, έπειδή ήτο άόρατος εις τόν άνθρωπον εκυβέρνησε επίσης τόν ουρανό του ανθρώπου... Η Γραφική άπόδειξις είναι ότι ή έξωσις αυτή (του Σατανά) έλαβε χώρα κατά τό 1914».

Έχομε λοιπόν έξωση του σατανά από τόν ουρανό τό 1914 μέ Γραφική άπόδειξη.

- 1930 «ΦΩΣ», τόμος Β', σελ. 201: «Η λέξις «συντρίψει» ύποδηλοϊ ότι ό συντριβόμενος χάνει τήν ζωήν του. Τό βάρος του κύρους τών Γραφών άποδεικνύει ότι ευθύς μετά τόν Άρμαγεδδώνα και πρό τής έναρξεως τής ανοικοδομήσεως του κόσμου διά τής βασιλείας του Χριστού, ό Ίησους Χριστός ό μέγας εκτελεστικός άξιωματούχος, θά συντρίψει και θά φονεύσει τόν Σατανά και τοιουτοτρόπως ό Σατανάς θά δεθής».

Σελ. 211: «(Ίακώβου Α' 12) επί τούτων ό δεύτερος θάνατος ούκ έχει έξουσίαν». Έπειδή ή δήλωση αυτή γίνεται έν συναφεία μέ τά άφορώντα τήν δέσμευση του Σατανά έν τῷ θανάτῳ Πρωῶς συνάγωμεν τό συμπέρασμα ότι ό Σατανάς μέλλει νά άποθάνη διά δευτέραν φοράν».

Σελ. 220: «Αί Γραφαί δεικνύουν ότι ό Θεός δυνατόν νά διατηρήσει τό σῶμα του Σατανά κατά τό διάστημα τών χιλίων ετών και νά τό εκθέσει ένόπιον τών πνευματικών όντων, όπως οί τοιοῦτοι θεαταί γνωρίσουν ότι είναι νεκρός, μετά δέ ταῦτα κατά τό τέλος τής περιόδου αυτής θ' αναστήση τόν Σατανά εκ του θανάτου και θά αναζωοποιήσει τό σῶμα του».

Κατά τήν άσκηση τής ιερής ύπηρεσίας-λατρείας, ό οικοδεσπότης του όποίου θά κτυπήσουν τήν πόρτα ή κάποιος άλλος πού θά τούς συναντήσει σέ διάφορους χώρους θά άκούσει ότι ό σατανάς εκδιώχθη-

κε από τόν οὐρανό τό 1914, ὅτι συντριβή σημαίνει ὅτι χάνει κάποιος τήν ζωή του καί στήν προκειμένη περίπτωση αὐτός εἶναι ὁ σατανᾶς, ἀκόμη ὅτι αὐτό θά τό κάμει ὁ μέγας ἐκτελεστής ὁ Ἰησοῦς Χριστός μετά τόν Ἀρμαγεδδώνα. Στήν συνέχεια θά τόν φονεύσει τόν πεθαμένο ἤδη Σατανᾶ καί κατόπιν θά τόν δέσει μήπως καί φύγει ὁ πεθαμένος καί φονευμένος ἤδη Σατανᾶς. Καί ὅλα αὐτά γίνονται ὑπό τό κῦρος τῶν Γραφῶν ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ «Σκοπιά». Ἡ ἱστορία ὅμως δέν τελειώνει. Στήν συνέχεια ὁ Σατανᾶς πεθαίνει καί δεύτερη φορά καί ὁ Θεός διατηρεῖ τό νεκρό σῶμα του 1.000 χρόνια καί στό τέλος τό παρουσιάζει στά πνευματικά ὄντα Πστε νά τόν πιστέψουν καί ἀφοῦ τελειώσει καί αὐτή ἡ παράσταση ὁ Θεός ζωοποιεῖ τό νεκρό σῶμα τοῦ Σατανᾶ. Βέβαια δέν μᾶς γνωστοποιεῖ ἡ «Σκοπιά» ποῦ τά κηρύττει αὐτά ἡ Ἁγία Γραφή, καί μάλιστα τό ἐκπληκτικό ὅτι θά ἀναστηθεῖ ὁ Σατανᾶς.

- 1948-'50 «Ἔστω ὁ Θεός Ἀληθής...», σελ. 51: «... καί ἔγινε πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ... ἐρρίφθη εἰς τήν γῆ (ὁ Σατανᾶς)... Ἀποκ. ΙΒ' 9. Ἡ ἀπόδειξις εἶναι σαφής, αὐτό ἔλαβε χώρα τό 1914-1918 μ.Χ.». Μεγάλο τό ταξίδι τοῦ Σατανᾶ ἀπό τόν οὐρανό στή γῆ, τέσσερα χρόνια ἡ διάρκειά του μᾶς πληροφορεῖ ἡ «Σκοπιά» καί μάλιστα ὅπως τό συνηθίζει ἐπικαλεῖται καί Γραφικές ἀποδείξεις, οἱ ὁποῖες ὅμως δέν εἶναι ἴδιες πάντοτε.

Ἡ Ἁγία Γραφή διά στόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς λέει στό Λουκᾶ ι' 18: «*ἐθεώρουν τόν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα*». Ὁ «ἀγωγός» ὅμως δέν ἔχει τέλος γιά τόν Σατανᾶ.

- 1953-'55 «Πάντα δοκιμάζετε...», σελ. 104-110: «Ὁ διάβολος ἔνα ἰσχυρό πνευματικό πρόσωπο... Ἀρχικά ἦταν ἕνα Δίκαιο Πλάσμα τοῦ Θεοῦ - Ἐποποθετήθη ὡς Προστάτης τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὐας στήν Ἐδέμ... Κατερρίφθη ἀπό τόν οὐρανό στή γῆ ἀπό τόν Βασιλέα Χριστό τό 1914».

Ἐπανερχεται ὡς νέα τροφή ὅτι ὁ Σατανᾶς ἐρρίφθη στή γῆ τό 1914 ἡ ὁποῖα βέβαια εἶναι ἡ παλαιά ὅπως καί οἱ ἀποδείξεις. Τελικά μεγάλη σύγχυση ἐπικρατεῖ στό «κανάλι» τοῦ Θεοῦ καί μέ τό θέμα τοῦ Σατανᾶ.

- 1953-'57 «Νέοι Οὐρανοί καί Νέα Γῆ», σελ. 87: «Τό ἐπισκιάζον χερούβ πού συντετατίσθη μέ τόν ὄφιν εἶχε στραφῆ ἐναντίον τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας τοῦ Ἰεχωβᾶ καί ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς παγκοσμίου Ὁργανώσεως τοῦ Ἰεχωβᾶ. Ἡ παγκόσμιος Ὁργάνωσις εἶναι ἡ γυνή τοῦ Ἰεχωβᾶ ἡ ἡ σύζυγος του μέ μία σύγκριση πρὸς τήν σύζυγο τοῦ τέλειου ἀνδρός. Τό ἐπισκιάζον χερούβ ἦταν ἕνα ἀπό τά τέκνα ἡ μέλη τῆς παγκοσμίου ἐκείνης Ὁργανώσεως, ἔτσι δέ αὐτή

ἦταν ἡ μητέρα του. Ἐπομένως μέ τήν ἀπειθείά του τό χερούβ εἶχε ἀτιμάσει τήν μητέρα του τήν συμβολική γυναῖκα τοῦ Θεοῦ».

Σελ. 217: «Τό πῶς διεξήχθη ὁ πόλεμος στόν οὐρανό καί πόσος καιρός ἐχρειάσθη τό Σπέρμα τῆς γυναικός τοῦ Θεοῦ τόν ἀνάσσοντα Βασιλέα ὅπως καταρρίψη τόν Ὅφιν καί τό δαμονικό του σπέρμα ἀπό τόν οὐρανό δέν μᾶς τό λέει καθαρά ἡ Ἀποκ. κεφ. ΙΒ'... Ὁ πόλεμος στόν οὐρανό ἄρχισε στό 1914 ἦταν πραγματική μάχη τήν ὁποῖα ὁ ἐνθρονισμένος Υἱός τοῦ Θεοῦ πού χαρακτηρίζεται μέ τόν παλαιό του τίτλο «Μιχαήλ» ἀπέδειξε τήν ἀκεραιότητά του πρὸς τήν παγκόσμια κυριαρχία τοῦ Ἰεχωβᾶ. Οἱ Γραφικές ἐνδείξεις εἶναι ὅτι ἡ μάχη ἔληξε μέσα σέ 1.260 ἡμέρες τό πολύ οἱ δέ σατανικές δυνάμεις καταδιώχθησαν καί ἐξεβλήθησαν τελείως τότε ἀπό τόν οὐρανό».

Αὐτά καί πολλά ἄλλα βλάσφημα θά ἀκούσουν οἱ Χριστιανοί ἀπό τούς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ» στό «ἀπό σπίτι σέ σπίτι ἔργο» τους. Ἐκτός τῶν ἄλλων θά ἐνημερωθεῖ ὁ ἀκροατής ὅτι ὁ Σατανᾶς ἔχει καί μητέρα τήν ὁποῖαν ἀτίμασε μέ τήν ἀπειθείά του, ἀκόμη ὅτι τό πότε κατερρίφθη εἰς τήν γῆ δέν μᾶς τό λέει ἡ Ἀποκάλυψις καθαρά. Σέ προηγούμενα ὅμως ἔντυπα ἔγραψε διάφορες χρονολογίες ὅπως τό 1914, ἄλλοτε τό 1914-1918 καί πάλι τό 1914 καί ὅλα αὐτά μέ Γραφικές ἀποδείξεις. Τώρα ἐπικαλουμένη τήν Ἀποκάλυψη μᾶς λέει ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» δέν γνωρίζει τό πότε, ξέρει ὅμως ὅτι ὁ πόλεμος κράτησε 1.260 ἡμέρες καί ἄρχισε τό 1914. Ἀκόμη μᾶς λέει ὅτι στόν πόλεμο αὐτό ἐνίκησε ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὁ ὁποῖος φέρει τόν τίτλο Μιχαήλ. Καί ὅμως διαψεύδει ἡ Ἁγία Γραφή γιά ἄλλη μία φορά τήν «Σκοπιά»: «... ὁ Μιχαήλ καί οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐνίκησαν τόν δράκοντα διά τό αἷμα τοῦ Ἀρνίου» (Ἀποκ. ΙΒ' 7-12). Ἄλλος λοιπόν ὁ Μιχαήλ καί ἄλλος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, διότι τό Ἀρνίον καί τό αἷμα Αὐτοῦ πιστοποιοῦν τήν ταυτότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά ἡ «Σκοπιά» ἐπιμένει:

- 1964 «Γεννηθῆτω τό θέλημά σου», σελ. 353: «Ὁ Διάβολος ἠττήθη ἀπό τόν Μιχαήλ καί ὑπάρχει Γραφικός λόγος νά πιστεύουμε ὅτι τόν καιρό τοῦ ἐτησίου ἑορτασμοῦ τοῦ δειπνοῦ τοῦ Κυρίου στίς 26-3-1918 ὁ σατανᾶς κατερρίφθη στήν γῆ».

Πάλι ἐν δράσει ὁ Γραφικός λόγος τόν ὁποῖον ἐπικαλεῖται ἀβασάνιστα ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» γιά νά ὀρίσει καί τήν ἀκριβή ἡμερομηνία τῆς πτώσεως τοῦ Σατανᾶ στή γῆ.

Ἐπειτα ἀπό ὅλα αὐτά εἶναι δυνατόν νά χαρακτηριθεῖ σοβαρή αὐτή ἡ Ὁργάνωση τῆς ὁποῖας οἱ ἄλλοπρόσαλλες διδαχές δέν ἔχουν τέλος; Σέ κάθε τῆς βῆμα ἡ «Σκοπιά» ἀποδεικνύεται ἀντιφατική. Ἔτσι

Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ!

του κ. Ιωάννη Μηλιώνη

Με τίτλο «Η άποψή μας για τον Χάρι Πότερ» δημοσιεύτηκε στο 8^ο τεύχος, Μαΐου - Ιουνίου 2002, του περιοδικού «Νεανικά Άγκυροβολήματα» άρθρο, πού **υπεραμύνεται** του Χάρι Πότερ.

Τό άρθρο αυτό, σχολιάζει κείμενα πού δημοσιεύθηκαν στο 26^ο τεύχος του «Διαλόγου» και τά όποια περιέγραφαν και ανέλυαν τό πρόβλημα Χάρι Πότερ καθώς και τόν κίνδυνο πού συνεπάγεται ή ένασχύληση μέ ύλικό Χάρι Πότερ για τήν διαμόρφωση τής παιδικής ψυχής και προσωπικότητας.

Περιττεύει φυσικά νά είπωθεϊ ότι ό «Διάλογος», όργανο επίσημο του «Διορθοδόξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιών Γονέων», στελεχώνεται από κληρικούς και θεολόγους καθώς και ειδικούς επιστήμονες και ως εκ τούτου εκφράζει τήν επίσημη θέση τής Έκκλησίας τόσο σέ θέματα δογματικά όσον και σέ θέματα άκρως ξειδικευμένα, πού άπτονται του χώρου τών αίρέσεων και τής παραθρησκείας. Άρα και τά περί Χάρι Πότερ σχετικά δημοσιεύματα δέν εξέφραζαν φυσικά προσωπικές άπόψεις τών συνεργατών του «Διαλόγου» αλλά τήν συλλογική γνώση τής Έκκλησίας επί του θέματος.

Δύο είναι οι λόγοι πού είμεθα ύποχρεωμένοι, από τήν θέση αυτή, νά προχωρήσουμε στο σχολιασμό και τήν άναίρεση τών θέσεων του άρθρου του περιοδικού «Νεανικά Άγκυροβολήματα»:

α) Τό γεγονός ότι τά ερωτήματα και οι άντιρρήσεις, πού προβάλλονται στο έν λόγω άρθρο είναι τά συνήθη ερωτήματα, πού προβάλλονται από άπλους ανθρώπους, πού δέν κατέχουν κάποια ξειδικευμένη γνώση σέ παρόμοια θέματα, αλλά εκφράζουν είτε τήν καθαρά προσωπική τους άποψη, είτε τοποθετούνται επηρεασμένοι -και χωρίς νά έχουν συναίσθηση τής επιρροής, πού υπέστησαν- από τήν έντεχνη και καλυμμέ-

νη προσπάθεια όλων όσων διαφημίζουν και προωθούν τό πρόβλημα Χάρι Πότερ. Άπό τή δημοσίευση του σχετικού ύλικού, **κατά** του Χάρι Πότερ, στο 26^ο τεύχος του «Διαλόγου», μέχρι και τήν κυκλοφορία - σήμερα σέ 4^η έκδοση- του βιβλίου «**Ναί ή ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;**», πού ή «Πανελλήνια Ένωση Γονέων για τήν προστασία του Έλληνορθοδόξου Πολιτισμού τής Οίκογενείας και του Άτόμου» εξέδωσε τόν Ιούνιο 2002, χρειάστηκε νά άπαντήσουμε εκατοντάδες φορές, σέ προβληματισμένους γονείς, εκπαιδευτικούς κ.ά. πάνω-κάτω στα ίδια κάθε φορά ερωτήματα.

β) Είναι πολύ σημαντικό νά ύπογραμμιστεϊ ότι τό περιοδικό «Νεανικά Άγκυροβολήματα» δέν είναι ένα όποιοδήποτε κοσμικό περιοδικό αλλά τό επίσημο όργανο τής Έρως Μητροπόλεως Έραπύτης & Σητείας και μεταφέρει κάθε δίμηνο τό πνεύμα τών «Νεανικών Ένοριακών Συνάξεων». Τό έν λόγω άρθρο -«Η άποψή μας για τόν Χάρι Πότερ»- ύπογράφεται από τούς: Ουρανία Τζώρτζη και Μανώλη Φαφουτάκη και άποτελεϊ προφανώς καρπό του προβληματισμού τους, Πστερα από τήν συζήτηση πού είχαν, όπως δηλώνουν στην αρχή του άρθρου, στην Κατηχητική Σύναξη τής Ένορίας τους σχετικά μέ τή σειρά τών βιβλίων τής Τζόαν Ρόουλινγκ και μέ άφορμή τό άρθρο του Διαλόγου (τ. 26). Στη συνέχεια οι δύο νέοι φίλοι μας, συγγραφείς του άρθρου, δηλώνουν: *Όμολογούμε ότι μείναμε εκπληκτοι για αυτή τή «λογοκρισία», ότι δηλαδή πρέπει νά άποφεύγουμε τις ταινίες του Χάρι Πότερ, του Καράτε Kid κ.ά., ως μη ώφέλιμες και βλαπτικές για τήν παιδική ψυχή μας. Κι αυτό γιατί έχουμε διαβάσει και τά πέντε βιβλία τής κ. Rowling και πιστεύουμε ότι ή συγγραφέας ξεδίπλωσε μέ ώραίο τρόπο τή φαντασία της στο χαρτί μέ ένα πολύ συμπαθητικό ήρωα.*

αυθαίρετα, δίχως συναίσθηση και ντροπή για τίς διδαχές της, επικαλεϊται τήν Άγία Γραφή για νά στηρίξει τίς κακοδοξίες της. Ποιός μπορεί νά εμπιστευθεϊ τίς λεγόμενες *Γραφικές έρμηνείες* τής «Σκοπιάς» όταν άποδεικνύεται άναξιόπιστη; Έμεις δέν θέλουμε νά έχουμε καμμία σχέση μέ αυτήν τήν «γνωστή θρησκεία» τήν κατευθυνόμενη από τήν θεοκρατική ήγεσία του Μπρούκλιν, ή όποια δέν γνωρίζει ούτε **ποιά**

είναι άφοϋ τήν 1-1-2003 δημοσιεύει στην «Σκοπιά», σελίδα 15, ότι ό «δοϋλος», δηλ. τό «υπόλοιπο», αυξήθηκε κατά 30 άτομα. Άντι νά μειώνεται λόγω θανάτου τών ύπερηλικών πού τόν άπαρτίζουν και μέ δεδομένο ότι ή θύρα για τόν ουρανό εκλεισε τό 1935, ό «άγωγός» διερύνεται. Όλα καλύπτονται μέ τό «ζωηρότερο φως» άρκεί νά έξυπηρετούνται οι έμπορικές δραστηριότητες τής εταιρίας «Σκοπιά».

Καί οι δικές μας έπισημάνσεις: α) Δέν άποτελεΐ λογοκρισία -μέ ή χωρίς εισαγωγικά- ή ενημέρωση γιά κάποιον ύπαρκτό κίνδυνο, είτε τόν κατανοεί είτε όχι ό άποδέκτης τοϋ μηνύματος. β) Οι πολεμικές τέχνες εΐναι μέν «άσυνμΐβιδαστες μέ τήν Όρθόδοξη Χριστιανική πίστη», όμως περί «Καράτε Kid» έμεις δέν άναφερθήκαμε στόν «Διάλογο». γ) Τά βιβλία τής Τζόαν Ρόουλινγκ εΐναι μέχρι στιγμής μόνον τέσσερα κι όχι πέντε. δ) Ή Τζόαν Ρόουλινγκ έντυσε τά γραπτά της μέ γοητευτικό τρόπο και περιγράφει έναν «άξιαγάπητο» ήρωα, μέ τόν όποϊον ταυτίζονται τά περισσότερα παιδιά, γιατί μεταξύ άλλων «έπιβραβεΐει» τά σφάλματα και τίς άδυναμίες τους. Θά ήταν εις βάρος τής συγγραφέως ή δημιουργία ενός μή συμπαθοϋς ήρωα. ε) Μεγάλο μέρος άπό τά γραφόμενα δέν εΐναι φαντασίες. Άποτελοϋν, όπως ή ίδια ή Ρόουλινγκ όμολογεί στους Times, πραγματικές άποκρυφιστικές πρακτικές.

Καί συνεχίζουμε μέ τίς έπισημάνσεις τών φίλων μας: Ήν και ό άρθρογράφος άναγνωρίζει στα βιβλία τής κ. Rowling ότι «ή πλοκή εΐναι ένδιαφέρουσα και δόσεις χιούμορ ποικίλουν στή διήγηση» (αυτό δέν θά μπορούσε νά τό άρνηθεΐ όταν έχει έλκύσει τό ένδιαφέρον τόσων άναγνωστών και έχουν πουληθεΐ τόσα πολλά άντίτυπα τών βιβλίων της) και ότι «οί ύποστηρικτές τοϋ Χ. Πότερ ίσχυρίζονται ότι τά δημιουργήματα τής κ. J. K. Rowling εΐναι πνευματώδη, έρεθίζουν τή σκέψη, ψυχαγωγούν, διευρύνουν τήν παιδική φαντασία και διατηροϋν στοιχεΐα ήθικής... Οι ίστορίες εΐναι γεμάτες άπρόοπτα, άπολαυστικά φανταστικά στοιχεΐα πού λίγοι άπό τούς μικρούς άναγνώστες θά καταφέρουν νά μή γοητευτοϋν», στή συνέχεια άναφέρει μιά σειρά χαρακτηριστικά παραδείγματα πού άναιροϋν τά παραπάνω: «Ό Ρόν μελετᾶ έννα μαγικό ξόρκι, πού ή παρενέργεια τόν κάνει νά ξερνᾶ γλοιώδεις μάξες. Τό φάντασμα ενός μικροϋ κοριτσιοϋ ζει μέσα στα άπόβλητα τοϋ άποχωρητηρίου. Άναφορές σέ περιπτώματα δέν εΐναι σπάνιες. Ή διούρηση δέν εΐναι πλέον ταμποϋ στα άναγνώσματα. Ή χυδαιότητα μεταξύ συμμαθητῶν γίνεται συμπεριφορά ρουτίνας».

Άλλά ᾗς μή κρυδόμεσθε πίσω άπ' τό δάκτυλό μας. Μήπως ή συμπεριφορά τών περισσότερων μαθητῶν στα σχολεία δέν εΐναι πολύ χυδαιότερες; Πολλοί άπό τούς συμμαθητές μας συναγωνίζονται π.χ. ποιός θά πει τήν πιό άκατονόμαστη φράση ή ποιός θά συμπεριφερθεΐ μέ μεγαλύτερη άπρέπεια. Ή μήπως τά καρναβάλια μας, πού θεωροϋνται κορυφαία πολιτιστική εκδήλωση, προβάλλουν καλύτερα πρότυπα στή ζωή μας;

Στίς έπισημάνσεις αυτές θά παρατηρήσουμε: α) Σέ μιά άντικειμενική μελέτη ενός προβλήματος, ό μελε-

τητής ύποχρεοϋται νά άναφερθεΐ και στα ύπερ και στα κατά τοϋ προβλήματος. Άρα πού ό ψόγος; β) Τά άναγνώσματα, ειδικά τά παιδικά, πρέπει νά ψυχαγωγούν, δηλαδή, νά κατευθύνουν τήν ψυχή πρὸς τό άγαθό, νά παιδαγωγοϋν. «Φιλολογία» πού δέν έχει αυτό τόν στόχο εΐναι βλαπτική. Ή κοινωνία μας γνωρίζει μιά ύποβάθμιση τίς τελευταίες δεκαετίες και συγχρόνως προβάλλει αυτή τήν ύποβάθμιση μέσω τής «τέχνης». Αυτό όμως δέν άποτελεΐ «ρεαλισμό» αλλά άστοχη συμπεριφορά ειδικά σέ ό,τι άφορᾶ τά νέα παιδιά, πού ζητοϋν πρότυπα γιά μίμηση. Ή παιδική ειδικά φιλολογία δέν πρέπει νά «χαΐδεϋει» τά ελαττώματα τών παιδιῶν γιά νά τούς γίνει πιό «ευχάριστη», αλλά πρέπει νά οικοδομεΐ ύγιη πρότυπα.

Καί οι φίλοι μας συνεχίζουν: Ήλλη κατηγορία εΐναι πώς στή Σχολή Χόγκουαρτς τά Χριστούγεννα και τό Πάσχα άπογυμνώνονται άπό τόν Χριστό. Όμως, σήμερα αυτές οι μεγάλες έορτές τής χριστιανοσύνης γιά τά περισσότερα παιδιά εΐναι τά δώρα, τά χρηματικά ποσά πού παίρνουμε άπό τού συγγενείς μας, οι οικογενειακές φιέστες μέ τά στολισμένα δένδρα ή μέ τά κόκκινα αυγά, οι διακοπές άπό τό σχολείο κ.τ.λ., όχι όμως κάτι βαθύτερο και γιά αυτό νομίζουμε ότι φταΐτε κι εσείς οι μεγαλύτεροι πού δέν μᾶς πείθετε μέ τό παράδειγμά σας ότι σημαίνει κάτι περισσότερο γιά σας ή Γέννηση τοϋ Χριστοϋ ή τά Πάθη και ή Άνάσταση τοϋ Κυρίου, οϋτε μᾶς άφιέρωσατε ιδιαίτερο χρόνο γιά νά τά κατανοήσουμε.

Έδῶ θά πρέπει νά συμφωνήσουμε άπολύτως. Ναι, οι φίλοι μας ζητοϋν πρότυπα και παράδειγμα άπό έμάς τούς μεγαλύτερους. Μέσα στο κοινωνικό κατεστημένο, ό καλοπροαίρετος αλλά έμπειρος άναζητητής μόνο πικρία μπορεΐ νά άποκομίσει. Μόνη έλπίδα, τελικά, παραμένει ή λειτουργική βίωση μέσα στο σῶμα τοϋ Χριστοϋ, τήν Έκκλησία.

Καί οι φίλοι μας προχωροϋν: Ό κ. Μηλιώνης άναφέρεται άκόμα στήν άνυπακοή τοϋ Χάρι Πότερ στους νόμους και στα ψέματα πού λέει στους θεΐους του γιά νά γλιτώσει διάφορες άγχαρειες. Μήπως και στήν εποχή μας ή κάθε μέρα δέν εΐναι γιά τούς περισσότερους σάν μιά πρωταπριλιά; Λέμε ψέματα γιά νά άποφύγουμε τιμωρίες, δουλειές, άνεπιθύμητα πρόσωπα κ. ᾗ. Άλλά πώς μπορούμε έμεις οι νεοέλληνες νά κατακρίνουμε τόν ήρωα τής κ. Rowling όταν π.χ. δεν τηροϋμε οϋτε τούς βασικούς κανόντες, τοϋ Κώδικα Όδικής Κυκλοφορίας; Έπιπλέον άναφέρεται πώς ό Χάρι Πότερ εκδικείται και μισεί τούς έχθρους του, κάτι πού έρχεται σέ αντίθεση μέ τή διδασκαλία τοϋ Χριστοϋ νά αγαπάμε τούς έχθρους μας, πού όμως τήρησε μόνο ό Χριστός, οι μαθητές του και κάποιιοι ᾗγιοι.

Θά πρέπει νά επαναλάβουμε κι ἐδῶ ὅτι: α) Δέν πρέπει νά παρασυρόμαστε ἀπό τήν ὑποβαθμισμένη κοινωνία μας γιά νά δικαιολογοῦμε τήν ἐπανάληψη αὐτῆς τῆς ὑποβάθμισης, εἰδικά στό παιδικό ἀνάγνωσμα. β) Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, θά θυμίσουμε ὅτι ὅσα πραγματοποιήσε κι ἕνας μόνο ἄνθρωπος, μπορεῖ ὁ καθ' ἕνας μας νά τό ἐπαναλάβει. Δέν ὑπάρχει **ἀδυναμία** βίωσης τῆς Ἀλήθειας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά μόνον **ἄρνηση**. Οἱ Ἅγιοι εἶναι τό σημεῖον ἀναφορᾶς κι ἐμεῖς μποροῦμε νά τοὺς ἀκολουθήσουμε.

Καί οἱ φίλοι μας συνεχίζουν: *Λέγεται ἀκόμα ὅτι αὐτά τά βιβλία ὀδηγοῦν ἔμμεσα τόν ἀναγνώστη στήν παραθρησκεία καί αὐτό ἀποδεικνύεται ἀπό τήν προβολή πού ἔχει ὁ ἥρωας τῆς «παιδικῆς» αὐτῆς σειρᾶς ἀπό τό παγκόσμιο κύκλωμα προώθησης τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, εὐρύτερα γνωστό σάν δίκτυο τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου (New Age). Μάλιστα, δημοσιεύονται φωτογραφίες στό περιοδικό «Διάλογος» τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου Χόγκουαρτς γιά μάγους καί μάγισσες, ἐνῶ στό ἐξώφυλλο ἀπεικονίζονται τρία παιδιά -ἕνα ἀγόρι, δύο κορίτσια- τά ὁποῖα μέ τά χέρια τους κάνουν τό σῆμα τοῦ διαβόλου καί ἡ πεντάλφα μέ κεριά γύρω της. Ὅμως, θέλουμε νά ἐπισημάνουμε πῶς τά παραπάνω δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου. Μόνο ἡ φράση «AVADA NEVADA», ἡ ὁποία εἶναι μία θανατική κατάρα, ἀναφέρεται σέ κάποια σημεῖα τῶν βιβλίων. Τά σημερινά παιδιά ὅταν θέλουν νά προσβάλλουν ἢ νά βρῶσιν δέν θά χρησιμοποιήσουν αὐτή τήν φράση, ἐπειδή τοὺς ἔμεινε ἀπό τόν Χάρι Πότερ, ἀλλά ἄλλες χειρότερες ἐκφράσεις».*

Καί ἡ ἀπάντησή μας: α) Ἡ προβολή τῆς μαγείας καί τοῦ ἀποκρυφισμοῦ εἶναι κατά τήν δήλωση τῶν εἰδικῶν ἐρευνητῶν, σέ διεθνές ἐπίπεδο, ἔργο τῆς Νέας Ἐποχῆς. β) Οἱ φωτογραφίες τῶν «καθηγητῶν» τοῦ Χόγκουαρτς εἶναι τῶν: Ρίτσαρντ Χάρις, Μάγκι Σμίθ καί Ἄλαν Ρίκμαν. Εἶναι οἱ ἡθοποιοί πού ἔπαιξαν τοὺς ρόλους τῶν καθηγητῶν στήν πρώτη ταινία: «Ὁ Χάρι Πότερ καί ἡ φιλοσοφική Λίθος», τῆς Warner. Ἡ φωτογραφία πού δημοσεύθηκε στό ἐξώφυλλο τοῦ 26 τ. τοῦ «Διαλόγου» προέρχεται ἀπό τήν ἱστοσελίδα τοῦ «σατυρικοῦ» περιοδικοῦ Onion, πού δημοσίευσε τό βλάσφημο ἄρθρο τῆς δῆθεν δήλωσης τῆς Τζόαν Ρόουλινγκ στούς Times, κάτι, πού, κατά τή γνώμη μας, ἐνίσχυσε τή φήμη τῆς συγγραφέως τοῦ Χάρι Πότερ παρουσιάζοντάς την σάν διωκόμενη. Θεωροῦμε ἀπαράδεκτο ὅτι κάποιοι, δῆθεν γιά «πλάκα» ἔβαλαν μικρά παιδιά νά ἀναπαραστήσουν σκηνή σατανιστικῆς τελετῆς καί νά σχηματίζουν μέ τά χεράκια τους τό σύμβολο τοῦ Σατανᾶ! Ὅλα αὐτά πιστεύουμε

ὅτι ἔχουν ἀπόλυτη σχέση μέ τό θέμα Χάρι Πότερ ὅπως αὐτό περιγράφεται στά βιβλία τῆς Ρόουλινγκ. γ) Ἡ «φονική κατάρα» εἶναι, κατά τήν Ρόουλινγκ, «AVADA KEDAVRA» (στό πρωτότυπο) κι ὄχι «AVADA NEVADA». δ) Δέν ἰσχυριστήκαμε ὅτι τά παιδιά θά ἐθιστοῦν στή χρήση αὐτῆς τῆς «φράσης», ἀλλά ὅτι ὁ ψυχισμός τους ἐθίζεται, μεταξύ πολλῶν ἄλλων κακῶν, καί στήν ἀποδοχή τοῦ «δόγματος» περὶ δῆθεν Παρξῆς καί «καλῆς» μαγείας.

Καί οἱ καλοί μας φίλοι ὀλοκληρώνουν τό ἄρθρο τους: *Ἐμεῖς ἐντυπωσιαστήκαμε ἀπό τόν αὐθορμητισμό, τήν περιέργεια, τήν εὐφυΐα, ἀκόμα καί τά ὅποια ἐλαττώματα τοῦ Χάρι Πότερ, γιατί πιστεύουμε ὅτι ἐκφράζει σέ πολλά σημεῖα τόν ἥρωα ἐκεῖνο πού ἔχουμε ὅλοι βαθύτερα στά ὄνειρά μας, τόν ὁποῖο ψάχνουμε γιά νά ἀκουμπήσουμε καί νά ἐμπιστευθοῦμε. Πιστεύουμε δηλαδή ὅτι ἡ κ. Rowling ἔχει τό δικαίωμα νά δημιουργήσει δικές της φανταστικές εἰκόνες. Παραδεχόμαστε, βέβαια, ὅτι κάποια σημεῖα τῶν βιβλίων εἶναι ὑπερβολικά, ἀλλά πιστεύουμε ὅτι ὁ ἀναγνώστης τοῦ βιβλίου μπορεῖ νά διακρίνει εὐκόλα καί νά ἀπορρίψει τά ἀρνητικά σημεῖα τοῦ χαρακτήρα τοῦ πρωταγωνιστῆ, πού φυσικά δέν εἶναι τέλειος καί ἔχει κι αὐτός τίς ἀδυναμίες του. Ὅμως ἡ συγγραφέας δέν ἔχει ὑπερβεῖ τά ὄρια, ὅταν λάβει κανεῖς ὑπόψη του τίς ἐκπομπές πού προβάλλονται καθημερινά στήν τηλεόραση τίς ὥρες πού παρακολουθοῦν ἀκόμα καί τά μικρά παιδιά. Ἄς ὑπάρξει, λοιπόν, ἕνα ὄριο ἡλικίας γιά τοὺς ἀναγνώστες καί γιά τοὺς τηλεθεατές τῶν ταινιῶν τοῦ Χάρι Πότερ, ὅστε νά μποροῦν νά διακρίνουν τό πραγματικό ἀπό τό φανταστικό, τή γοητεία τῆς «μαγείας» τῶν παιδικῶν περιπετειῶν καί παραμυθιῶν ἀπό τή μαύρη καί τή λευκή μαγεία...*

Σ' αὐτήν τήν τελευταία τοποθέτηση τῶν νεαρῶν μας φίλων, τό μόνο πού ἔχουμε νά παρατηρήσουμε εἶναι ὅτι: α) Εἶναι φυσικό νέα παιδιά νά ἐντυπωσιάζονται ἀπό ἕνα τόσο «δεδεαστικό ἥρωα», τέτοιον ὅπως τόν δημιούργησε καί τόν παρουσιάζει ἡ Τζόαν Ρόουλινγκ. Τό ἀντίθετο θά ἦταν περίεργο. Ὁ Πονηρός φροντίζει νά «χρυσώνει τό χάπι» καί νά γλυκαίνει τό δηλητήριο προκειμένου «νά πλανήσει εἰ δυνατόν καί τοὺς ἐκλεκτούς». Ἐκεῖνο πού πρέπει νά μᾶς προβληματίσει εἶναι ἡ δική μας εὐθύνη σάν γονεῖς καί Ἐκκλησία ἀπέναντι σέ κάποια ἀπό τά παιδιά μας, ὅταν αὐτά δηλώνουν ὅτι: *...ψάχνουμε γιά νά ἀκουμπήσουμε καί νά ἐμπιστευθοῦμε τόν ἥρωα ἐκεῖνο πού ἔχουμε ὅλοι βαθύτερα στά ὄνειρά μας. Καί ὁ «ἥρωας» αὐτός εἶναι ἕνας μάγος.* β) Ἡ Τζόαν Ρόουλινγκ δέν «δημιουργεῖ» δικές της μόνο εἰκόνες, ἀλλά ὅπως ἤδη ἀναφέραμε, κάνει ἀναφορά σέ

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΕΝΟΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥ

Ἐπιστολή τοῦ Ὁσ. Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου

Ἡ ἐπιστολή αὐτή δημοσιεύεται στό βιβλίο «Ἄ-πάνθισμα ἐπιστολῶν» τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, ἔκδοση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου. Τό περιοδικό «Διάλογος» μέ τίς εὐλογίες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀναδημοσιεύει σέ συνέχειες τήν ἐπιστολή τοῦ Ὁσίου πού ἔχει θέμα τῆς τήν ἀντιμετώπιση ἑνός αἰρετικοῦ, διότι τήν θεωρεῖ χρήσιμη γιά τούς φίλους τῆς στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό πού παίρνουν τό περιοδικό μας καί εἶναι οἱ πολλαπλασιαστές τοῦ ἐξαιρετικά ἀναγκαίου ἔργου τῆς ἐνημέρωσης τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, Ὅστε νά ἀποφεύγουν τίς παγίδες τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Μέ πολλή εὐχαρίστησι ἀναλαμβάνω νά σᾶς ἀπα- ντήσω, ἢ σωστότερα, νά συζητήσω μαζί σας τά ὅσα ἀναφέρετε στήν ἀξιόλογη ἐπιστολή σας. Κι ἐγώ, πρὶν μοῦ γράψετε, κάτι εἶχα ἀκούσει, ἀλλά δέν εἶχα δώ- σει ἀνάλογη προσοχή. Τώρα ὁμως βλέπω ὅτι στή πε-

ριοχή σας ἀρχίζει ν' ἀνάβῃ μιὰ πυρκαγιά καί γι' αὐτό σπεύδω νά σᾶς ἀπαντήσω ὅ,τι ὁ Θεός μέ φωτίσει.

Α'. Γράφατε: «Μᾶς ἐμφανίσθηκε κάποιος κήρυ- κας τῆς πίστεως πού φαίνεται εὐγενής καί περιέρχε- ται τά σπίτια ὄχι μόνο τῶν πλουσίων, ἀλλά καί τῶν φτωχῶν, διαβάσει τό Εὐαγγέλιο, τό ἐρμηνεύει, διδά- σκει τήν πίστι στόν Χριστό καί παρακινεῖ στήν με- τάνοια. Κοντά μου κατοικεῖ ἕνας φτωχός βιβλιοδέτης. Στό σπίτι του ἔρχεται αὐτός ὁ κήρυκας καί συγκε- ντρώνει ἀρκετό κόσμο. Πῆγα κι ἐγώ δύο φορές ἐκεῖ. Ἄκούγεται μάλιστα ὅτι καί σέ ἄλλα μέρη κηρύττει καί συγκεντρώνει πολύ κόσμο».

Ἄς σταματήσουμε τό γράμμα σας στό σημεῖο αὐτό. Καθαρά φαίνεται ἐδῶ ὅτι ὁ νέος αὐτός κήρυ- κας τῆς πίστεως, δέν εἶναι κήρυκας τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς διδάσκει τήν πίστι στόν Χριστό χωρίς νά ἔχη ἀναγνωρισθῆ σάν ἱεροκήρυκας ἀπό τήν Ἐκκλησία;

πρακτικές καί ἐπικλήσεις ἀποκρυφιστικές κι αὐτό δέν εἶναι φαντασία. γ) Εἶναι λάθος νά πιστεύουν οἱ φί- λοι μας ὅτι ὁ ἀναγνώστης τοῦ βιβλίου μπορεῖ νά δια- κρίνει εὐκόλα καί νά ἀπορρίψει τά ἀρνητικά σημεῖα τοῦ χαρακτήρα τοῦ πρωταγωνιστῆ, γιατί αὐτά περ- νοῦν ἀσυνείδητα, εἰδικά στίς μικρές ἡλικίες, πού εὐκόλα ταυτίζονται μέ ὅ,τι τό ἀρνητικό ἤδη κουβα- λοῦν μέσα τους κι ἀκόμη χειρότερο, ἐπιβεβαιώνουν μέσφ τοῦ «ἠῤῥωα» καί νομιμοποιοῦν λανθασμένες θέ- σεις καί συμπεριφορές τους. δ) Θά ὑπενθυμίσουμε καί πάλι ὅτι δέν νομιμοποιεῖται ὁ συγγραφέας παι- δικῶν ἀναγνωσμάτων νά ἀναπαράγει σ' αὐτά τήν κοινωνική σήψη καί διαφθορά τήν ὁποία σήμερα βιώνει μέγα μέρος τῆς κοινωνίας. Κακῶς τά μικρά παιδιά παρακολουθοῦν ἀκατάλληλα θεάματα. ε) Τό Κακό δέν γνωρίζει «ὄρια ἡλικίας» κι ἂν κάτι τό ἀπαγορεύσουμε, χωρίς νά πείσουμε γιά τήν ἀνα- γκαλιότητα τῆς «ἀπαγόρευσης», τό κάνουμε περισσό- τερο δελεαστικό. στ) Καί νά ὑπογραμμίσουμε τό πιό βασικό στό ὅλο πρόβλημα Χάρι Πότερ: Δέν ὑπάρχει **λευκή ἢ μαύρη μαγεία**. Ἡ **μαγεία** εἶναι μία. Εἶναι ἡ τέχνη τοῦ **Ἐωσφόρου**. Εἶναι καταστροφική γιά τόν ἀνθρώπο στήν ὁποιαδήποτε ἐκδήλωσή της. Ὑπάρχει προστασία ἀπό τή μαγεία μόνο μέ τή συνειδητή ἔνταξη τοῦ ἀνθρώπου στήν Ἐκκλησία.

Κλείνοντας τόν σχολιασμό τοῦ ἄρθρου τῶν δύο φίλων μας, θά πρέπει νά προσθέσουμε ὅτι εἶναι εὐχάριστο καί ἐνθαρρυντικό, ὅταν νέα παιδιά -καί πιστεύω ὅτι οἱ φίλοι μας ἀρθρογράφοι, εἶναι **νεοί**, ἂν καί ἡ γραφή τους θυμίζει **Πριμοῦς** χειριστές τοῦ λό- γου- ἔχουν προσωπική ἄποψη γιά θέματα, πού τούς ἀφοροῦν καί μέσα στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἐκκλησία διέπεται ἀπό τό Πνεῦμα τῆς Ἐλευθερίας, τήν στιγμή πού οἱ «ἐχθροί» τῆς τήν κατηγοροῦν γιά τό ἀντίθετο. Παρόλα αὐτά, ἡ ἄπο- ψη τοῦ καθενός μας Πφείλει νά εἶναι ὑπεύθυνη, εἰδι- κά ὅταν βλέπει τό φῶς τῆς δημοσιότητας καί κατ' ἐπέκταση μπορεῖ νά ἐπηρεάσει καί νά παρασύρει καί ἄλλους.

Ἐλευθερία τῆς ἔκφρασης σημαίνει προσωπική εὐθύνη στήν ὑπηρεσία τῆς Ἀλήθειας κι ὄχι κάποια στεῖρα παράθεση προσωπικῶν ἀπόψεων, εἰδικά σέ ἐξειδικευμένα θέματα, ὅπως εἶναι ἡ ἔρευνα τοῦ ἀπο- κρυφισμοῦ καί τῆς παραθρησκείας. Τέλος, χρειάζεται πολλή ταπεινωση πρὶν κάποιος ἀποφασίσει νά δημο- σιοποιήσει τόν λόγο του ἐντύπως κι ἐδῶ προστίθε- ται καί ἡ εὐθύνη τῶν ἀρμοδίων, πού θά διευκολύνουν αὐτή τή δημοσιοποίηση καί οἱ ὁποιοί θά πρέπει νά ἐλέγχουν καί τά κίνητρα μᾶς τέτοιας ἐνέργειας σέ κάθε περίπτωση.

Αυτό είναι γεγονός πρωτάκουστο! Έπρεπε να συλλογισθήτε ότι κάτι Πλοπτο συμβαίνει εδώ και να τηρήσετε τον έαυτό σας σε επιφυλακή. Συμπεριφερθήκατε έτσι; Δούλεψε καθόλου ή κρίσις σας έρευνώντας, εάν είναι σωστά αυτά που ακούτε, ή εάν οδηγούν σε καλό; Νά τί έπρεπε έξ αρχής να κάνετε.

Λέτε στην συνέχεια ότι διδάσκει πίστι στον Χριστό και όμιλει διαρκώς από τά Εύαγγέλια. Αυτό ακριβώς θά έπρεπε να σάς κάνει πιο προσεκτικό. Γιατί σάς διδάσκει πίστι στον Χριστό; Μήπως είσθε τάταρος ή μογγόλος; Έσείς από παιδί πιστεύετε στον Χριστό και ζητε μέσα στους κόλπους της αγίας Όρθοδόξου Έκκλησίας κατά τό παράδειγμα όλων των αγίων, που δοξάσθηκαν από τον Θεό. Όταν λοιπόν άρχισε να διδάσκη περί πίστεως στον Χριστό σε σάς που ήδη πιστεύετε, θά έπρεπε να σκεφθήτε ότι ή δική του πίστις πιθανόν να είναι διαφορετική από την δική σας, την πίστι δηλαδή της Έκκλησίας μας.

Όταν άρχισε να σάς προτρέπη να πιστεύετε στον Χριστό, έπρεπε να τον ρωτούσατε:

- Γιατί μās τό λές αυτό; Μήπως είμαστε άβάπτιστοι;

Και όμως κανένας σας δέν διαμαρτυρήθηκε. Λέγοντάς σας να πιστεύετε στον Χριστό, σάς θεώρησε άπιστους. Και σεις τό ακούσατε μέ άπάθεια, σάν να ήσασταν πραγματικά άπιστοι.

Εάν κηρύττη διαφορετική πίστι και σεις συνεχίζετε να τον ακούτε, τότε μαζί μ' αυτόν μειώνετε την προηγούμενη πίστι σας, κατακρίνετε την αγία μας Έκκλησία και όλους όσους σώθηκαν και σώζονται στους κόλπους της. Αυτό είναι τό δεύτερο λάθος σας, μεγαλύτερο από τό πρώτο!

Ενώ ζούσατε ήσυχα και ειρηνικά και φροντίζατε για την σωτηρία σας, έρχεται κάποιος και αρχίζει να σάς κηρύττη:

- Γνωρίζετε κάτι; Ό Χριστός πέθανε για την σωτηρία μας. Νά πιστεύετε σ' Αυτόν, να μετανοήτε και έτσι θά σωθήτε.

Και σεις σάν ν' ακούτε κάτι τό πρωτάκουστο και άσυνήθιστο, προσκολλάσθε σ' αυτόν, έτοιμος ν' αφήσετε την Έκκλησία σας, τους ποιμένες σας και όλα όσα προηγουμένως τιμούσατε σάν μέσα άγιασμού.

Πολύ περιέργο αυτό! Μήπως δέν κοινωνούσατε τό άχραντο Σώμα και τό τίμο Αίμα του Κυρίου; Μήπως στον Χριστό δέν καταφεύγατε μέ τις προσευχές σας και σ' Αυτόν και μόνο δέν στηρίζατε την έλπίδα της σωτηρίας σας; Λοιπόν τί τό ιδιαίτερο, τί τό νέο, που να μην τό έχετε στον νοϋ και στην καρδιά σας, σās αναγγέλλει αυτός ό άγνωστος ξένος;

Σās λέει: «Ό Χριστός σταυρώθηκε για σās. Πρέπει να πιστεύετε σ' Αυτόν για να σωθήτε». Μήπως

αυτό δέν όμολογήτε κάθε μέρα στο σύμβολο της πίστεως; «Πιστεύω ... και εις ένα Κύριον, Ίησουν Χριστόν ... τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών ... ». Τό ίδιο όμολογεíte ψάλλοντας στην εκκλησία: «Ό μονογενής Υίός... σταυρωθείς τε, Χριστέ ό Θεός... σώσον ημάς», ή: «Φως ίλαρόν αγίας δόξης... Υιέ Θεού, ζωήν ό διδούς...», ή: «Νϋν απολύεις... ότι είδον οι Πφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου...».

Η Θ. Λειτουργία όλόκληρη, τί άλλο είναι παρά μία ανάμνησις ή επανάληψις μέ την αναίμακτη θυσία, της αίματηρής θυσίας που έγινε στον Γολγοθά για την σωτηρία μας;

Εάν συμφωνήτε μ' αυτά, τότε τί νέο ακούτε από τά χείλη του ξένου και είσθε έτοιμος ν' αφήσετε όλα τά προηγούμενα και ν' ακολουθήσετε τά ίχνη του, χωρίς καλά - καλά να ξέρετε που θά σās οδηγήση, γνωρίζοντας ώστόσο ασφαλώς ότι ό δρόμος που ακολουθήσατε ως τώρα είναι ό πραγματικός;

Αυτό είναι άκατανόητο! Μοιάζετε σάν να ψάλλετε έναν Ώμνο σε μία άρμονική χορωδία και ξαφνικά να σταματάτε, προσέχοντας την ξεχωριστή φωνή ενός άγνωστου που μπήκε απρόσκλητος στην χορωδία σας. Καθόλου δέν σās άπασχολεί, εάν έκανε καλά αυτός ό ξένος που άρχισε να ψάλλη, ούτε εάν κάνατε καλά έσεις που σιωπήσατε.

Οι δόκιμοι ψάλτες λένε ότι τό να ξεχωρίση μία φωνή σε μία χορωδία είναι κάτι τό άντικανονικό. Και όσοι θαυμάζουν την φωνή αυτή καταδικάζουν τον έαυτό τους αποδεικνύοντας ότι δέν έχουν καλλιτεχνική εύαισθησία. Μ' αυτούς μοιάζετε τώρα και σεις όσον άφορᾶ τό θέμα της σωτηρίας σας.

Μέχρι τώρα φροντίζατε μέ επιμέλεια την σωτηρία σας, ειρηνικά και ήσυχα, μαζί μέ τους άλλους άδελφούς. Ξαφνικά έμφανίσθηκε αυτός ό ξένος και άρχισε να τονίζει και να επαναλαμβάνη μία από τις τόσες διδασκαλίες της Έκκλησίας μας. Και σεις, στρέψατε την προσοχή σας σ' αυτόν. Έντυπωσιασθήκατε και φαίνεσθε έτοιμος να τά εγκαταλείψετε όλα και να τον ακολουθήσετε. Καθόλου δέν σκεφθήκατε εάν φέρεται σωστά αυτός και εάν φέρεσθε σωστά και σεις. Όσοι εκτιμούν τό έργο της σωτηρίας θά σās χαρακτηρίσουν σάν άγευστο της πνευματικής ζωής.

Θά έπρεπε ακούγοντας τά πρώτα του λόγια ν' απομακρυνθήτε άμέσως από κοντά του, ενώ σεις συνδεθήκατε μαζί του και συνδέεστε ολοένα και περισσότερο.

Β'. Γράφατε: «Όμιλει διαρκώς για τον Κύριο ημών Ίησου Χριστό και για την σωτηρία θυσία Του.

Ὅμιλεϊ μ' ἐνθουσιασμό. Τόν ἀκοῦμε εὐχάριστα καί ὀλοένα μᾶς ἐλκύει».

Ἄραγε ξεχωρίσατε ἂν εἶναι Πρθόδοξος ἢ ἑτερόδοξος; Ἦ σκεφθήκατε ὅτι ἀφοῦ ὀμιλεῖ ρωσικά, ρῶσος θά εἶναι. Ἀφοῦ ὀμιλεῖ γιά τόν Σωτήρα Χριστό, καί μάλιστα μ' ἐνθουσιασμό, ἀσφαλῶς δικός μας θά εἶναι, στήν ἀλήθεια θά βρῖσκεται καί τήν ἀλήθεια θά κηρύττει. Ἐλκυσθήκατε μέ ὅλα αὐτά καί πέσατε στήν ἀπάτη.

Μπορεῖ νά εἶναι ρῶσος, ἀλλά δέν ἔχει τήν ρωσική πίστι. Ἦταν Πρθόδοξος, ἀλλά ξέπεσε ἀπό τήν Ὁρθοδοξία. Εἶναι αἰρετικός! Μπορεῖ νά κηρύττει τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία, ἀλλά ὄχι ὅπως μᾶς τήν δίδαξε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καί οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι. Μπορεῖ νά ὀμιλεῖ μ' ἐνθουσιασμό, ἀλλά αὐτό δέν μαρτυρεῖ νά τήν ἀλήθεια τῶν λόγων του. Μᾶλλον ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ὀλόψυχα δοσμένος στήν κακοδοξία του καί ἀγωνίζεται γι' αὐτή, σάν νά εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια ἕνα συνονθύλευμα ἀπό αἰρέσεις καί πλάνες.

Ἄραγε ὅλα αὐτά εἶναι ἄγνωστα σέ σᾶς; Καί μήπως σεῖς δέν γνωρίζετε τίνος μαθητής εἶναι; Σύμφωνα μέ τόν δάσκαλο, κρίνετε καί τόν μαθητή. Ἀσφαλῶς θά γνωρίζετε ὅτι ἦλθε κάποτε ἕνας ἀγγλικανός καί ἄρχισε νά περιοδεύει ἀπό σπίτι σέ σπίτι καί νά ἐξαπατᾷ μέ τά κηρύγματα του μερικούς δικούς μας, κυρίους καί κυρίες, πού δέν δάδιζαν σταθερά στόν δρόμο τῆς ἀληθείας.

Ἄπ' αὐτούς τούς ἀπατημένους ξεπρόβαλε καί ὁ σημερινός κήρυκός σας, πού τώρα συνεχίζει τό ἔργο τῆς ἀπάτης τοῦ ἀγγλικανοῦ. Πηγαίνει παντοῦ καί προσπαθεῖ νά ὀδηγήσει στήν πλάνη καί ἄλλους. Ὅ,τι λοιπόν πιστεύει κι αὐτός. Ἔχουν κι οἱ δύο ξεκόψει ἀπό τήν κρυστάλλινη ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ καί βρῖσκονται στόν τέταρτο βαθμό τῆς πτώσεως στό ψέμα καί στό σκοτάδι, στήν κακοδοξία καί στήν αἵρεση.

Δέν θά σᾶς ἐξηγήσω ἀναλυτικά αὐτή τήν πτῶσι, ἀλλά συνοπτικά θά ἐκθέσω τήν ιστορική πορεία της.

Ἦταν στήν ἀρχή μιᾶ Ἐκκλησία μέ μιᾶ, ἀληθινή, πίστι. Ἦλθε ὅμως ὁ πειρασμός. Ὁ πάπας μέ τίς σοφιστίες του ξέπεσε ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τήν πίστι. Αὐτός εἶναι ὁ πρῶτος βαθμός τῆς πτώσεως στό ψέμα καί στό σκοτάδι.

Ἀπό τούς ρωμαιοκαθολικούς ἢ παπικούς γεννήθηκαν οἱ διαμαρτυρούμενοι ἢ προτεστάντες, οἱ ὁποῖοι μέ ἄλλες σοφιστεῖες πλανήθηκαν καί ξέπεσαν ἀπό τόν παπισμό. Αὐτός εἶναι ὁ δεύτερος βαθμός τῆς πτώσεως στό ψέμα καί στό σκοτάδι.

Ἀπό τούς προτεστάντες γεννήθηκε ἡ ἀγγλικανική σοφιστεία. Εἶναι ὁ τρίτος βαθμός τῆς πτώσεως στό ψέμα καί στό σκοτάδι.

Ἀπό τήν ἀγγλικανική σοφιστεία γεννήθηκε ἐπί τέλους καί αὐτός πού παρέσυρε τόν κήρυκα σας μαζί μέ ἄλλους καί κατάφερε νά τούς ὀδηγήσει στήν πλάνη. Ὅλοι αὐτοί βρῖσκονται στόν τέταρτο βαθμό τῆς πτώσεως στό ψέμα καί στό σκοτάδι.

Στόν βαθμό αὐτό βρῖσκεται λοιπόν ὁ αἰρετικός κήρυκός σας καί γυρίζει ἀπό σπίτι σέ σπίτι καί ἀποπλανᾷ τούς Πρθόδοξους. Εἶναι γνήσιος μαθητής τοῦ ἀγγλικανικοῦ πού μᾶς ἦλθε προηγουμένως, ἐάν φυσικά δέν πρόσθεσε καί νέες σοφιστεῖες δικές του, ὅποτε θά βρῖσκεται σέ κάποιον πέμπτο βαθμό πτώσεως στό ψέμα καί στό σκοτάδι. Αὐτός εἶναι ὁ κήρυκός πού τόσο ἐκτιμᾶτε! Νά τόν χαίρεσθε!

Ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀκέραιη καί καθαρή καί σωτήρια ἀλήθεια, δέν βρῖσκεται οὔτε στούς παπικούς οὔτε στούς προτεστάντες οὔτε στούς ἀγγλικανούς οὔτε στόν κήρυκά σας. Βρῖσκεται μόνο στήν μία, ἀληθινή Ἐκκλησία, τήν Ὁρθόδοξη. Εἶναι γεγονός ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἐνῶ βρῖσκονται στήν πλάνη, πιστεύουν ὅτι αὐτοί κατέχουν τήν ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια ὅμως βρῖσκεται μακριά ἀπ' αὐτούς.

Οἱ παπικοί πού πρῶτοι ἀποσχίσθηκαν ἀπό τήν Ἐκκλησία, θεωροῦν ὅτι ἀποκλειστικά μέ τό μέρος τους εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Οἱ προτεστάντες πού κατηγορήσαν τήν χρεωκοπία τῶν παπικῶν σέ πολλά σημεῖα, ἀντί νά ἐπιστρέψουν στήν ἀλήθεια, ἀπομακρύνθηκαν περισσότερο ἀπό τούς παπικούς. Δέν θεμελίωσαν τήν καινούργια τους πίστι πάνω στήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά πάνω στίς αἰρετικές σοφιστεῖες τους. Ὅσο κι ἂν ισχυρίζονται ὅτι κατέχουν τήν ἀλήθεια, βρῖσκονται πολύ μακριά ἀπ' αὐτή.

Στούς Ἄγγλους δέν ἄρεσε ὁ γερμανικός προτεσταντισμός καί οἰκοδόμησαν δικό τους, στά μέτρα τους, σύμφωνα μέ τίς δικές τους ἀπόψεις καί ὄχι σύμφωνα μέ τίς αἰώνιες ἀληθεῖες πού ἀποκάλυψε ὁ Θεός. Ἀπομακρύνθηκαν ἀκόμη πιό πολύ ἀπό τήν σωστή πίστι, προσπαθώντας νά τήν προσεγγίσουν μέ ἀνθρώπινα μέσα.

Καί στόν ἀγγλικανισμό καί στόν προτεσταντισμό ξεφύτρωσαν ἀργότερα πολλές παραφυάδες. Τά σχίσματα καί οἱ αἰρέσεις πολλαπλασιάσθηκαν. Κάθε νέα παραφυάδα καυχόταν ὅτι ἐπιτέλους βρήκε τήν ἀλήθεια. Στήν πραγματικότητα ὅμως βυθιζόταν περισσότερο στό ψέμα καί στό σκοτάδι. Ἀναζητοῦσαν ὅλοι τήν ἀλήθεια ὄχι ἐκεῖ πού ὁ ἀληθινός Θεός τήν τοποθέτησε, ἀλλά στίς δικές τους σοφιστεῖες. Γι' αὐτό δέν ἀνακάλυψαν τήν ἀλήθεια, ἀλλά ἐγκολπώθηκαν διάφορες σκιές τῆς ἀληθείας. Στίς σκιές θεμελίωσαν τήν ὁμολογία πίστεώς τους, τό πιστεύω τους. Ἀνάμεσα σ' αὐτές τίς σκιές βρῖσκεται καί τό περιεχόμενο

τοῦ κηρύγματος πού τώρα σᾶς ἐλκύει, ὅπως μοῦ γράφετε.

Ἐνῶ λοιπόν στήν Δύσι πολλαπλασιαζόταν ἡ αἵρεσις καί διαρκῶς ξεφύτρωναν ποικίλες κακοδοξίες, περισσότερο ἢ λιγώτερο πλανεμένες, στήν Ἀνατολή παρέμενε ἀμετάβλητη στήν πίστι της ἡ Ὁρθοδοξία, ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία πού σάν θησαυροφυλάκιο περιέχει τήν θεία ἀλήθεια. Ἡ Ὁρθοδοξία πιστεύει καί περιφρουρεῖ τήν ἀλήθεια πού ἀνήγγειλε ὁ ἴδιος ὁ Θεός καί φύτεψαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Του. Ἐμεῖς οἱ Πρθόδοξοι χριστιανοί, τά τέκνα τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας, διατηροῦμε τήν θεόδοτη καί μόνη ἀλήθεια καί μένουμε ἀσάλευτοι στήν πίστι μας. Ἐνῶ πέρασαν τόσοι αἰῶνες, διατηρήθηκε ἀλώβητη καί ἀναλλοίωτη ἡ ἀλήθεια στούς κόλπους τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἔφθασε μέχρι σέ μᾶς, ὅπως κηρύχθηκε ἀπό τόν Θεό καί τούς ἁγίους ἀποστόλους Του. Στέκεται ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία στήν ἀλήθεια, γι' αὐτό στεκόμαστε καί μεῖς σ' αὐτή. Χρεωστοῦμε εὐγνωμοσύνη στόν Κύριο πού εὐδόκησε νά γεννηθοῦμε στούς κόλπους τῆς ἀληθινῆς, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐνῶ σεῖς ἀπό μικρός γαλουχηθήκατε μέ τήν αἰωνόβια ἀλήθεια, ὁ ψευδοκῆρυκός σας μόλις χθές διδάχθηκε τήν πλάνη. Ὡστόσο αὐτός δέν διστάζει παντοῦ νά διακηρύττει τήν κακοδοξία του, ἐνῶ σεῖς χωρίς καμία διάκρισι στραφήκατε πρός αὐτόν καί κινδυνεύετε ν' ἀποκοπῆτε ἀπό τήν ἁγία Ἐκκλησία καί ἀπό τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀλήθεια αὐτή ζοῦσε στήν πίστι τῶν πατέρων μας, τῶν πάππων καί προπάππων μας, ὄλων γενικά τῶν ρώσων ἀπό τήν ἡμέρα πού φωτίσθηκαν, τήν ἐποχή τοῦ ἰσαποστόλου ἁγίου Βλαδιμήρου, ἐδῶ καί χίλια περίπου χρόνια.

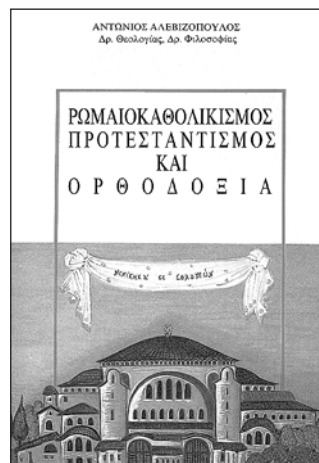
Πόσους καί πόσους ἁγίους δέν ἀνέδειξε ἡ ἁγία Ἐκκλησία μας, πού δέονται ὑπέρ ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου! Πόσοι καί πόσοι δέν εὐαρέστησαν στόν Θε-

ό καί δέν πλημμύρισαν μέ τήν Θ. Χάρι, ὅπως φανερώνουν τά ἄφθαρτα λείψανά τους πού εἶναι σκορπισμένα σέ ὅλη τήν ρωσική γῆ! Καί ξαφνικά ἔρχεται αὐτός ὁ ψευδοκῆρυκός σας, πού μόλις χθές πλανήθηκε στό ψέμα καί θυτίστηκε στό σκοτάδι, καί προσπαθεῖ νά σᾶς ἀποσπᾶσῃ ἀπό τήν ἁγία αὐτή χορεία...

Ἄλλά ἄς πᾶμε ἀκόμη πιο πέρα. Ἡ ἴδια ὁμολογία πίστεως καί ὁ ἴδιος δρόμος σωτηρίας ἀκολουθεῖται καί ἀπό τούς Ἑλληνες, ἀπό τούς ὁποίους λάβαμε τό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μελετήστε τήν ἱστορία τους καί διά μέσου πολλῶν αἰώνων θά φθάσετε μέχρι τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων πού ὑποστήριξαν καί ἐπιβεβαίωσαν τά δόγματα τῆς πίστεώς μας, τήν οἰκουμένη ἀλήθεια. Μελετήστε τήν ἱστορία τῶν Συνόδων πού συγκροτήθηκαν μέχρι τόν Μ. Κωνσταντῖνο καί παντοῦ θ' ἀντιληφθῆτε τήν ἴδια ἀλήθεια νά ἐγκλωπώνεται ἀπό ἀναρίθμητα πλήθη πιστῶν καί νά βασιλεύῃ στά πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Ἄς προχωρήσουμε ἀκόμη πιο πέρα. Μελετήστε τούς αἰῶνες τῶν διωγμῶν μέχρι τήν ἐποχή τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Θά διαπιστώσετε καί ἐκεῖ τήν ἴδια ὁμολογία πίστεως καί τόν ἴδιο δρόμο τῆς σωτηρίας, πού καί μεῖς τώρα ἀκολουθοῦμε. Καί αὐτό πού δίδασκαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, τό παρέλαβαν ἀπό τόν Κύριο. Καί ὅ,τι ἔλεγε καί ἔκανε ὁ Υἱός, τό ἔλεγε καί τό ἔκανε σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ Πατρός μέσα στό μυστήριο τῆς Ἁγ. Τριάδος.

Νά ἀπό ποῦ ξεκινᾶ ἡ πίστις μας! Νά ποῦ εἶναι ἡ πηγὴ της! Νά πῶς ἀνέβλυσε ἀπό τά βάθη τῆς θεότητος! Νά πῶς ἔρρεε διά μέσου τῶν αἰώνων καί ἔφθασε μέχρι σέ μᾶς! Καί αὐτή τήν θεία καί αἰωνόβια πίστι ἤσασταν ἔτοιμος νά τήν πετάξετε καί νά τήν ἀντικαταστήσετε μέ τό ψέμα, τό ὁποῖο διαλαλεῖ ὁ ψευδοκῆρυκός σας, πού μόλις χθές ἐξαπατήθηκε! Ὑπάρχει σ' αὐτό καμιά λογική;

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Έντολές επιεικώς απαράδεκτες

Ο μακαριστός γέροντάς μας π. Αντώνιος Άλεβιζόπουλος, ένα πρωινό, δύο ημέρες πριν την κοιμήσή του, είπε σέ στενό συνεργάτη του: «Δυστυχώς δέν κάναμε τίποτα! Οί τεχνικές του διαλογισμού και της γιόγκα και οι άσιατικές δοξασίες για τό κάρμα, τή μετενσάρκωση και τή συμπαντική ένέργεια θά μπούν στά σχολεία μας και στά διδακτικά βιβλία των μαθητών. Πρέπει νά κάνομε ένα γράμμα στους δασκάλους νά τους ένημερώσουμε». Τά δάκρυα έτρεχαν άσταμάτητα από τά άρρωστα, σχεδόν τυφλά, μάτια του. Έχει λεχθεί ότι τό πίο βασανιστικό συναίσθημα είναι νά φεύγει από τή ζωή ένας μεγάλος άγωνιστής μέ τήν πικρή γεύση ότι τό έργο του δέν είχε άποτελέσματα, ότι δέν έκανε τίποτα.

Τά πράγματα βέβαια δέν ξεελίχθηκαν έτσι ως προς τό παράπονο του άειμνήστου πατρός Άντωνίου. Ο ευσεθής Έλληνικός λαός άναγνώρισε τήν προσφορά του και τή σημασία του όλου έργου του και τό αγάλιασε μέ πολλή αγάπη κι έγινε πολλαπλασιαστής στην ένήμερωση των άνημέρωτων για τή δραστηριότητα των πάσης φύσεως αίρέσεων και παραθρησκευτικών ομάδων. Η πρόβλεψη του όμως για τή διείσδυση των τεχνικών και μεθόδων της άσιατικής «πνευματικότητας» στά σχολεία, δυστυχώς έπαληθεύεται. Τά παιδιά μας κινδυνεύουν από εισηγήσεις και άποφάσεις κάποιων Έπηρεσιών του Έπουργείου Παιδείας νά καταστούν θύματα των «κοσμοθεωριών» που έρχονται από Άσιατικές χώρες και είναι ξένες προς τό Έλληνοχριστιανικό πνεύμα και τήν πολιτιστική μας παράδοση. Έποπτευόμαστε και τό πιστεύουμε, ότι αυτό θά γίνεται έν άγνοία της πολιτικής ήγεσίας του Έπουργείου.

Γράψαμε σέ προηγούμενα τεύχη του «Διαλόγου» για σειρά ένγκυκλίων Δ/σεων του Έπουργείου Παιδείας, μέ τίς όποιες συνιστούσαν τήν παρακολούθηση από τους μαθητές Δημοτικής και μέσης Έκπαίδευσης των ταινιών «Χάρυ Πότερ». Είμαστε «πρωτοπόροι» στό θέμα αυτό καθ' ότι κάτι παρόμοιο δέν συνέβη σέ καμία χώρα της Δύσης, όπου κι εκεί προβάλλονται τά κινηματογραφικά έργα που βασίζονται στά βιβλία της Τζ. Ρόουλινγκ. Σέ αρκετές μάλιστα Ευρωπαϊκές χώρες οι Ένώσεις των Έκπαιδευτικών τους, μέ άφορμή τήν παρατηρούμενη «ποτερομανία» άπέστειλαν γράμματα προς τά Μ.Μ.Ε. όπου άναπτύσσουν τους λόγους για τους όποιους οι νέοι δέν πρέπει νά

διαβάζουν βιβλία μέ θέματα από τον «κόσμο της μαγείας» ή νά παρακαλουθούν κινηματογραφικές ταινίες άνάλογου περιεχομένου. Στην Ελλάδα μας «πνέει διαφορετικός άνεμος». Είπε ο άείμνηστος π. Αντώνιος στην δραματική έκείνη δήλωσή του που προαναφέραμε ότι οι άσιατικές δοξασίες θά μπούν στά διδακτικά βιβλία των μαθητών των σχολείων μας. Κι αυτό συμβαίνει δυστυχώς όχι μέ σαφή τρόπο που θά έφερνε άμεσες αντιδράσεις, αλλά μέ επιλεγμένα κείμενα, που εισάγουν τους άνυποψίαστους μαθητές στις παραδόσεις, φιλοσοφικές ιδέες, και θρησκευτικές πίστες Άνατολικών λαών και τους έθίζουν στην σταδιακή άποδοχή των πίστων αυτών. Σέ όλα τά βιβλία υπάρχουν τέτοια κείμενα. Συνεργάτης της Π.Ε.Γ. θά παρουσιάσει σύντομα τήν έρευνά του επί του θέματος αυτού, τήν όποία και θά δημοσιεύσουμε στό περιοδικό μας.

Στό σχόλιό μας αυτό για νά μή κατηγορηθούμε ότι γενικολογούμε και άποφαινόμαστε χωρίς στοιχεία, θά παραθέσουμε μόνο ένα κείμενο από τό βιβλίο της Α' Λυκείου: «Έκθεση, έκφραση». Πρόκειται για άπόσπασμα ποιήματος του ποιητού και «φιλοσόφου» (όπως λέγει ή σχετική επεξήγηση του έν λόγω βιβλίου) Χαλίλ Γκιμπράν, που άποτελεί «ύμνο-λογία» της μετενσάρκωσης, θρησκευτικής δοξασίας «έξ Άνατολών». Λέγει τό ποίημα μεταξύ άλλων: «...τά παιδιά σου δέν είναι παιδιά σου... Έσύ είσαι τό μέσον και όχι ή αρχή κι άς μένουν κοντά σου δέν άνήρουν σέ έσένα... Μπορείς νά δώσεις μιά στέγη στό σωμα τους, όχι όμως και στην ψυχή τους, γιατί ή ψυχή τους κατοικεί στό σπίτι του αύριο (μέ τίς άλλεπάλληλες μετενσαρνώσεις δηλ.), που έσύ δέν μπορείς νά έπισκεφτείς ούτε και στά όνειρά σου». Καθαρή και σκέτη διδασκαλία περι μετεμψύκωσης ή μετενσάρκωσης ή ένσωμάτωσης όπως θέλουν νά τήν άποκαλούν τή σχετική δοξασία οι δυτικού τύπου διάφοροι γκουρού, όπως ο Νικόλαος Καζάνας, ο «δάσκαλος» του «Όμίλου Μελετών» που έχει τό Κέντρο του στό Παγκράτι.

Τά πράγματα όμως γίνονται περισσότερο επικίνδυνα όταν κάποια Έπηρεσία του Έπουργείου Παιδείας δίνει έντολή στά Σχολεία της χώρας μας νά παρακολουθήσουν οι μαθητές κάποιες έκδηλώσεις που άναφέρονται σέ θέματα, όπως αυτά για τά όποία ο πατήρ Αντώνιος έκανε τή δραματική προειδοποίησή του, τίς τελευταίες ώρες της ζωής του.

Έχομε στά χέρια μας μιά ἐγκύκλιο τοῦ «Ἐνιαίου Διοικητικοῦ Τομέα Θεμάτων Σπουδῶν, Ἐπιμορφώσεως καί Καινοτομιῶν» τοῦ Ὑπουργείου πρὸς ὅλες τίς Δ/σεις Δημοτικῆς Ἐκπ/σης καί τίς Δ/σεις Γυμνασίων καί Λυκείων μέ τήν ὁποία ἐντέλλονται οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν νά ἐνημερώσουν ὅλα τά σχολεῖα τῆς ἀρμοδιότητάς τους γιά τά «ἐκπαιδευτικά προγράμματα τά Ε.Μ.Σ.Τ.» πού διοργάνωσε στά πλαίσια τῆς «ἐκθεσης CHEN-ZHEN [μεταφορές τοῦ σώματος (!)]». Δίνει πολλές πληροφορίες ἡ ἐν λόγω ἐγκύκλιος γιά τήν ἐκδήλωση τοῦ Σύγχρονου Μουσείου τέχνης καί διαβεβαιώνει ὅτι τά ἐκθέματα «θά ἐνθουσιάσουν καί θά κεντρίσουν τήν φαντασία τῶν μαθητῶν». Ὁμιλεῖ ἀκόμη ἡ ἐγκύκλιος γιά ἐστίαση στήν ἔννοια τοῦ σώματος, γιά μεταφορές τῶν Ὁργάνων τοῦ σώματος καί τίς σημασίες τους στόν κινεζικό πολιτισμό, γιά καθαρό καί ἐξαγνισμό τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς, γιά τή διερεύνηση τῆς σωματικῆς ἐνέργειας ὡς μέσου πνευματικῆς ἀνάτασης κ.λ.π.

Ὅλα τά ἀνωτέρω ἀνήκουν στη φιλοσοφική χώρα τῆς ἀσιατικῆς πνευματικότητας καί εἶναι θρησκευτικῆς τάξεως. Ὁ Τσέν-Ζέν κινεῖται στά δημιουργήματά του μεταξύ τοῦ βουδιστικοῦ Ζέν, τοῦ Ταοϊσμοῦ καί τῶν ἄλλων κοσμοθεωριῶν ἀνατολικοῦ τύπου. Κατά τούς διοργανωτές τῆς ἐκθεσης στά ἔργα τοῦ Τσέν-Ζέν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ δράση τῶν θεατῶν, καθώς καλοῦνται «νά χτυπήσουν τά τύμπανα σέ μιά σωματική αὐτενέργεια μέσα ἀπό τήν ὁποία ἐκφράζεται ἡ ψυχική ἀνάταση τοῦ βουδισμοῦ». Ἐπισημαίνουμε ὅτι τά ἔργα τοῦ καλλιτέχνη κινοῦνται στό χωρο τοῦ μυστικισμοῦ καί ἀναμειγνύουν τήν τελετουργία μέ τήν ἰατρική. Στήν «Αἶθουσα διάγνωσης» π.χ. οἱ ἐπισκέπτες πληροφοροῦνται γιά τίς σαμανικές πρακτικῆς ἴασης καί γνωρίζουν τό ἐργαστήρι τοῦ μάγου-θεραπευτῆ στήν «Ἐμμονή τῆς μακροδιότητος» (;).

Δικαίωμα τοῦ κάθε Μουσείου καί κάθε «Πνευματικοῦ» Κέντρου νά Ὁργανώνει καί νά πραγματοποιεῖ ἐκθέσεις καί ἐκδηλώσεις ὁποιοῦδήποτε περιεχομένου. Ἡ διατεταγμένη ὁμως παρακολούθηση ἀπό τούς μαθητές «ἐν σώματι», συνοδευόμενοι ἀπό τούς διδασκάλους τους, ἐκδηλώσεων ξένων πρὸς τήν πνευματική πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων μέχρι σήμερα, εἶναι ἐνέργεια ἐπιεικῶς ἀπαράδεκτη.

Τά νέα παιδιά μέ τίς ὑπαρξιακές τους ἀνησυχίες καί μέ τά εὐλογα ἐρωτήματά τους γιά τό ποιοί εἶμαστε, πού πᾶμε, τί εἶναι φυσικό καί τί εἶναι μεταφυσικό, ποιά εἶναι ἡ σχέση μας μέ τό Θεό κ.λ.π., ἐμβολιάζονται χωρίς νά τό ἐπιθυμοῦν ἢ νά τό ἐπιδιώκουν μέ στοιχεῖα δοξασιῶν ἄλλων φιλοσοφικῶν κατευθύνσεων, ξένων πρὸς τήν Ὁρθοδοξία καί τήν Ἑλληνική παράδοση. Καί αὐτό εἶναι ἐγκλημα. Στό «πω-

λητήριο» τοῦ Μουσείου θά παρομηθεύτηκαν πολλοί μαθητές βιβλία γιά τό Σαμανισμό, τό Βουδισμό καί τήν Κινεζική «κουλτούρα», τά ὁποία θά διαβάσουν καί θά ἐπηρεαστεῖ ἡ εὐπλαστη ψυχή τους ἀπό τά γραφόμενά τους. Ἐξ ἄλλου γιά νά εἶναι ἡ ἐπίσκεψη πλέον «ἀποδοτική», ἡ Δ/ση Ἐπιμόρφωσης τοῦ Ὑπουργείου, συνιστᾷ νά προμηθευτοῦν οἱ μαθητές τό εἰδικά σχεδιασμένο φυλλάδιο, «τό ὁποῖο θά μπορεῖ ὁ μαθητής νά ἐπεξεργαστεῖ μόνος του ἢ μέ τήν ὑπόλοιπη ὁμάδα. Τό φυλλάδιο περιλαμβάνει μικρά ἐπεξηγηματικά κείμενα, φωτογραφίες ἔργων τοῦ Τσέν-Ζέν, ἐρωτήσεις πρὸς συζήτηση καί χωρο ὅπου ὁ μαθητής θά μπορεῖ νά διατυπώσῃ τίς δικές του σκέψεις καί σχόλια». Πλήρης δηλ. ἐπεξεργασία γιά ἐμπέδωση, ὅπως λέμε στή διδακτική γλῶσσα.

Ἄνησχοῦμε ἀπό ὅλα αὐτά καί ἄλλα τινά. Πληροφοροῦμαστε ὅτι οἱ βιβλιοθηκῆς πολλῶν σχολείων ἔχουν προμηθευτεῖ ὅλα τά βιβλία τοῦ Χάρυ Πότερ, προφανῶς κατ' ἐντολήν κάποιος Δ/σης τοῦ Ὑπουργείου καί ὅτι οἱ μαθητές μόνο αὐτά τά βιβλία προμηθεύονται καί διαβάζουν. Μήπως θά πρέπει ὁ κ. Ὑπουργός νά «τραβήξῃ τ' αὐτί» κάποιων Δ/τῶν ἢ Προϊσταμένων τοῦ Ὑπουργείου του;

Ἄναβίωση τοῦ Καιάδα!

Μία ἄκρως ἀνατριχιαστική ὑπόθεση συνετάραξε τό μήνα Μάρτιο τήν κοινή γνώμη τῆς Κύπρου καί ὄχι μόνο. Νεαρή μητέρα δύο παιδιῶν, ζώντας τά τελευταῖα ἔτη μιά τραγική καί ἐφιαλτική κατάσταση, προέβη στήν ἀπίστευτη καταγγελία, ὅτι ὁ σύζυγός της πού εἶναι Ππαδός ὁμάδος δωδεκαθεϊστῶν, θέλει νά θυσιάσει τό νεογέννητο ἀγοράκι τους, πού γεννήθηκε πρόωρο καί ὑποφέρει ἀπό ἐγκεφαλική αἰμορραγία καί λαγοχειλία καί ἔχει ἀνάγκη χειρουργικῆς ἐπέμβασης γιά νά ζήσει. Τήν τρομοκρατεῖ συνεχῶς τηλεφωνικά καί τήν ἀπειλεῖ ὅτι θά πάρει τό παιδί γιά νά τό θυσιάσει στό βωμό τοῦ θεοῦ Δία. «Ὅποιος εἶναι Ἑλληνας», τῆς λέγει, «πρέπει νά τηρεῖ τά ἔθιμα καί νά σκοτώνει τά παιδιά πού ἔχουν πρόβλημα».

Αὐτή ἡ φρικτή ἱστορία πού προκάλεσε σόκ στήν κοινωνία τῆς Κύπρου καί τῆς Ἑλλάδας, φέρει στό νοῦ μας τόν ἀλήστου μνήμης Καιάδα, τό βάραθρο κοντά στή Σπάρτη, πού ρίχνονταν οἱ κατάδικοι καί οἱ αἰχμάλωτοι. Ἄλλά ἡ βαρβαρότητα τῆς ἐκτέλεσης μέ αὐτό τόν Πδνηρό τρόπο αἰχμαλώτων καί κατάδικων ἐπεκτείνονταν καί σέ ἀθῶα νήπια πού δέν ἦταν οὔτε κακοῦργοι, οὔτε «λεία» πολέμου, ἀλλά εἶχαν κάποιο σωματικό ἐλάττωμα ἢ διανοητική ὑστέρηση.

Εἶναι γνωστή ἡ ἀποτρόπαιη αὐτή πρακτική καί «συνήθεια» στήν ἀρχαία Λακωνία. Ὅταν γεννιόταν

ένα παιδί τό πήγαιναν οί γονεῖς στούς Ἐφόρους καί ἄν διεπίστωναν ὅτι εἶναι ἀρτιμελές καί ὑγιές τό παρῆδιδαν στήν μητέρα πρός «φύλαξη» μέχρι μᾶς ἡλικίας καί μετά θά τό παρῆδιδαν στήν Πολιτεία γιά στρατιωτική ἐκγύμναση καί ἐκπαίδευση. Ὅσα ὅμως παιδιά παρουσίαζαν κάποια ἀναπηρία σωματική ἢ νοητική ρίχνονταν ζωντανά στόν τρομερό Καιάδα ὅπου οἱ ἀλεποῦδες καί ἄλλα ἄγρια ζῶα τά καταβρόχθιζαν. Αὐτό εἶχε ὑπ' ὄψη του ὁ δωδεκαθεῖστος «πατέρας» ὅταν ἔλεγε «ὅποιος εἶναι Ἕλληνας τηρεῖ τά ἔθιμα καί σκοτώνει τά παιδιά πού ἔχουν πρόβλημα».

Προσπαθοῦμε νά λησμονήσουμε μερικές σκληρές καί ἀντιανθρώπινες συμπεριφορές τῶν προγόνων μας ἢ τουλάχιστον νά μὴν τίς ἀνασκαλεύουμε, ἀλλά οἱ νεοειδωλόατρος πού ἀρέσκονται νά Πνομάζονται «ἀρχαιολάτρες», τίς ἀναδιώνουν μέ τήν περιεργή ἐμμογή τους στήν «ἐπαναφορά» παγανιστικῶν ἀπολιθωμάτων τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς περιόδου. Ἡ ἐποχή τοῦ παραλόγου συσχετιζόμενη μέ τήν κραυγαλέα ἀνοησία μερίδος ἀνθρώπων, μπορεῖ νά καταστήσει τά πράγματα γιά τή χώρα μας ἐπικίνδυνα ἕως ἀνεξέλεγκτα, σέ ἀτομικό κυρίως ἐπίπεδο, ὅπως ἔδειξε ἡ ὑπόθεση τοῦ Κύπριου δωδεκαθεῖστη.

Ἄ «ἐκπρόσωπος» τῆς Πνομαζόμενης «Ἐπιτροπῆς γιά τήν ἀναγνώριση (ἄκουσον, ἄκουσον) τῆς ἐλληνικῆς (;) θρησκείας» ὁ ὁποῖος ταυτίζει τόν ἀρχαῖο ἐλληνικό πολιτισμό μέ τήν εἰδωλολατρεία δήλωσε σέ δημοσιογράφους ὅτι φαινόμενα θανάτωσης βρεφῶν ἦταν περιθωριακά στήν ἀρχαία Ἑλλάδα. Τά βρέφη δέν τά σκοτώναν, ἀλλά τά ἄφηναν στούς λεγόμενους «ἀποθέτες», δηλ. σέ περιοχές, ὅπου ὑπῆρχε τό ἐνδεχόμενο νά τά βροῦν ἄλλοι ἄνθρωποι νά τά περιθάψουν». Σάν τά γατάκια πού τά ἐγκαταλείπουν σέ κάποια οἰκόπεδα μερικοί ἀσυνείδητοι καί πεθαίνουν νιαουρίζοντας σπαρακτικά.

Θά μας ποῦν μερικοί ἀναγνώστες μας, γιατί ἀσχοληθήκαμε μ' ἓνα μοναδικό περιστατικό, πού δέν μπορεῖ νά ἔχει συνολική σημασία, οὔτε ἐκφράζει γενικότερη τακτική. Μά ἀκριβῶς γιά νά τονίσουμε τό ἄκρως παράλογο καί ἐπικίνδυνο πού ἐπιχειροῦν οἱ νεοπαγανιστές νεοέλληνες, νά ταυτίσουν τό ἀρχαῖο ἐλληνικό πνεῦμα, τόν ἀρχαῖο μας πολιτισμό, μέ τή θρησκεία τῶν εἰδώλων.

«Βασική θέση μας, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπό τίς βασικές ἀρχές τῆς θρησκείας μας...», λέγει μεταξύ ἄλλων στή δήλωσή του ὁ δημιουργός τῆς ἐπιτροπῆς πού ἀναφέραμε προπάνω. Καί θεωρεῖ θρησκεία «μας» τά εἰδωλα, τοὺς δώδεκα θεοὺς καί τοὺς ἑκατοντάδες ἄλλους μικροθεοὺς καί ἡμίθεους πού λάτρευαν ἀπό ἄγνοια τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ οἱ πρόγονοί μας. Καί δέν εἶναι μόνον αὐτή ἡ «Ἐπιτροπή γιά τήν ἀναγνώριση

τῆς Ἑλληνικῆς θρησκείας» πού δρασηριοποιεῖται στή χώρα μας καί ἔχει δημιουργήσει ἀνάλογη κίνηση. Ἐκατοντάδες ἄλλες Ὄργανώσεις κινοῦνται στόν ἴδιο χῶρο, ἐκδίδουν δεκάδες «ἀρχαιολατρικά» περιοδικά, διοργανώνουν ἐκδηλώσεις καί παραστάσεις λατρείας στοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου, σέ ἀρχαιολογικούς χώρους καί σέ ὑπαίθρια μέρη καί βάλλουν ἐναντίον τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας τήν ὁποία θεωροῦν βασική ὑπεύθυνη γιά τήν ἀπόρριψη καί καταδίκη ἀπό τοὺς Ἕλληνες τῆς πολυθεΐας καί τοῦ παγανισμοῦ πού εἶναι κατ' αὐτοὺς ἡ θρησκεία «μας».

Ἄλλά θρησκεία μας, κύριοι νεοειδωλόατρος, δέν εἶναι τά εἰδωλα καί τά ξόανα τοῦ παρελθόντος. Εἶναι ἡ Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία. Εἶναι ἡ πίστη στόν ἐξ ἀποκαλύψεως Τριαδικό Θεό, τήν ὁποία ἀποδέχτηκαν ἐλεύθερα οἱ πρόγονοί μας τῶν πρώτων αἰῶνων μ.Χ. καί συνέβαλαν τά μέγιστα στήν ἐξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ, προσφέροντας στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στρατεία μεγάλη Μαρτύρων καί Ἁγίων.

Οἱ Ἀθηναῖοι πού εἶναι οἱ κύριοι ἐκφραστὲς τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος «ἤγαγον τόν Παῦλον ἐπὶ τόν Ἄρειον Πάγον (πού ἦτο τό ἀνώτερο «δῆμα» τῆς λαμπρῆς αὐτῆς πόλης) λέγοντες: δυνάμεθα γνῶναι τίς ἢ καινὴ αὐτῆ ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδασχί;» Καί τόν ἄκουσαν μέ πολλή προσοχή νά τοὺς ἀποκαλύπτει τόν Ἄγνωστο Θεό. Καί οἱ πλέον συνετοὶ τοῦ εἶπαν «ἀκουσόμεθά σου καί πάλιν περὶ τούτου». Τί ὑπέροχοι ἄνθρωποι! Καί τόν ἄκουσαν ἀσφαλῶς καί πάλιν καί πάλιν καί τό μαθητὴ του Διονύσιο τόν Ἄρεοπαγίτη, Ἐπίσκοπο τῶν Ἀθηνῶν καί πίστευσαν καί βαπτίστηκαν καί δημιούργησαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες τήν «ἀνανεομένη ἐλληνικότητα» κατὰ τήν κομψότατη ἐκφραση τοῦ καθηγητῆ Χρήστου Γιανναρά. Ἡ «ἀνανεομένη ἐλληνικότητα» εἶναι αὐτό πού Πνομάζουμε *ἐλληνοχριστιανικό πολιτισμό*, πού σάν ἔννοια καί ὅρος ἐνοχλεῖ πολύ τοὺς νεοειδωλόατρος τῆς χώρας μας. Αὐτή ἡ «ἀνανεομένη ἐλληνικότητα» πού εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συμπόρευσης Ἑλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ, ἀποτελεῖ εἴτε τό θέλουν εἴτε ὄχι οἱ αὐτοαποκαλούμενοι ἀρχαιολάτρες, εἴτε τό πιστεύουν εἴτε ὄχι, τή συνέχεια τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Περί αὐτοῦ ὁμλοῦμε στό ἐπόμενο σχόλιό μας.

Ἄρχαῖο πνεῦμα ἀθάνατο

Τό ἀθάνατο ἀρχαῖο Ἑλληνικό πνεῦμα γιά τό ὁποῖο ὅλοι σεμννόμεθα εἶναι «ἡ φιλοσοφία πού ὑπῆρξε καί εἶναι κτῆμα τῶν Ἑλλήνων καί κανένας δέν εἶναι δυνατὸν νά τήν ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοὺς. Μέ τή διάδοσή της ἀνάμεσα στά ἔθνη, τά προσελκύει καί τοὺς προσφέρει Ἑλληνικότητα, χωρὶς ἢ ἴδια νά χά-

νει ποτέ τήν ἑλληνικότητά της... Ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία γεννήθηκε χάριν τοῦ Χριστιανισμοῦ καί ταυτίστηκε μέ αὐτόν γιά νά ἐργασθεῖ γιά τή σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητας... Ὁ Ἕλληνας εἶναι πλασμένος φιλόσοφος, εἶναι καί πλασμένος χριστιανός. Εἶναι πλασμένος νά γνωρίσει τήν ἀλήθεια καί νά τήν διαδόσει στά ἄλλα ἔθνη».

Κάνουμε μία παρένθεση στό σχόλιό μας αὐτό γιά νά ποῦμε ὅτι τό ὑπέροχο τοῦτο ἀπόσπασμα εἶναι ἀπό κείμενο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Δημοσιεύεται στό θαυμάσιο βιβλίο «Ἑλληνορθόδοξη παράδοση-Ρίζωμα καί Προοπτική». Σ' αὐτό τό βιβλίο τό ὅποιο συνηγοροῦμε ὀλοθέρμα καί πρέπει νά τό διαβάσουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, δημοσιεύονται κείμενα Ἑλλήνων καί ξένων πνευματικῶν ἀνθρώπων, πού ὀμιλοῦν γιά τόν Ἑλληνισμό στή διαχρονική του πορεία καί γιά τή δημιουργική συνάντηση καί συμπόρευση Ὁρθοδοξίας καί Ἑλληνισμοῦ. Τήν ἐπιλογή τῶν κειμένων καί τήν ἐπιμέλεια τῆς ἐκδοσης ἔχει κάνει ὁ κ. Κων/νος Χολέβας, μέ τήν εὐγενική χορηγία καί συμπαράσταση τοῦ ἐπιχειρηματία κ. Κων/νου Δούκα. Τούς εὐχαριστοῦμε ὀλοθέρμα γιά τήν προσφορά τους μέ τήν ἐκδοση αὐτοῦ τοῦ βιβλίου καί τούς συγχαίρουμε γιά τήν ἐξαιρετικά ὠφέλιμη αὐτή πρωτοβουλία.

Κλείνουμε τήν παρένθεση καί συνεχίζουμε. «Τό ἀθάνατο Ἑλληνικό πνεῦμα» πού ἀποτελεῖ τήν πνευματική κληρονομιά μας εἶναι ἡ καλλιέργεια διά τῆς παιδείας ἀνθρωπιστικῶν ἀξιῶν καί ἡ προσήλωση σέ πανανθρώπινα ἰδεώδη, ὅπως τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τῆς καλοκαγαθίας ὡς ἰδεώδους ἀγωγῆς, τῆς φιλοπατρίας κ.λ.π. Τό ἀθάνατο Ἑλληνικό πνεῦμα εἶναι ἡ καλλιέργεια διά τῆς τέχνης, τῆς γλώσσας, καί τῶν γραμμάτων «τοῦ ὠραίου, τοῦ μεγάλου καί τοῦ ἀληθινοῦ».

Δέν εἶναι ἀρχαῖο Ἑλληνικό πνεῦμα ἡ θρησκεία ἡ πολυθεϊστική καί εἰδωλολατρική πού καταδικάστηκε ἀπό τό σύνολο σχεδόν τῶν φιλοσόφων καί τῶν μεγάλων συγγραφέων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος καί εἶχε «ἀποθάνει» πολύ πρῖν ἔρθει ὁ Χριστός στόν κόσμο.

Δέν εἶναι ἀρχαῖο Ἑλληνικό πνεῦμα ἡ ἄσκησις πορνείας ἐν Πνόματι τῆς ἀρχαίας θρησκείας, ἡ ὁποία πορνεία ἐθεωρεῖτο «ιερή» καί ἀναγκάζονταν χιλιάδες δυστυχημένα κορίτσια ν' ἀσκοῦν τή βρωμερή αὐτή δουλειά μέσα σέ ναούς, ὅπου οἱ ἱερεῖς ἔπαιζαν τό ρόλο τοῦ νόμιμου προαγωγῶ καί πλούτιζαν. Δέν εἶναι ἀρχαῖο Ἑλληνικό πνεῦμα οἱ κατ' ἐπιταγήν τῶν «θεῶν» τελούμενες ἀνθρωποθυσίες, οἱ φρικιαστικές καί βάρβαρες πράξεις στό ὄνομα τῆς θρησκείας ἀνθρωποφαγίες ἀπό τίς ἐκστασιασμένες μαινάδες, οἱ «ιεροί θεομοί» τῆς ὀμοφιλοφιλίας κ.λ.π. (Βλέπε

ἄρθρον Λ. Σκόντζου «Διάλογος» 25). Δέν εἶναι τέλος ἀρχαῖο Ἑλληνικό πνεῦμα ἡ ἐγκατάλειψη τῶν βρεφῶν στούς «ἀποθέτες», καί ὄχι στόν Καιάδα ὅπως δηλώνει προσπαθώντας νά χρυσώσει τό χάπι ὁ ἐκπρόσωπος τῆς «Ἐπιτροπῆς γιά τήν ἀναγνώριση τῆς Ἑλληνικῆς θρησκείας» «μας» παραποιώντας τήν ἱστορική γιά τήν ἀλήθεια ἀναληθία ἐναντι τῶν βρεφῶν.

Δέν ἐπιχαίρουμε λέγοντες ὅλα αὐτά καί ἄλλα πολλά πού παραλείπουμε γιάτί ὄζουν (κοινῶς «βρωμᾶνε») καί προκαλοῦν ζημίαν στίς ἀγαθές συνειδήσεις. Ὁ ἐμπαθῆς ἀνθρώπος εἶναι γεγονός ὅτι δημιουργεῖ θρησκείες στά μέτρα του γιά νά «δικαιολογήσει» τά πάθη του καί τίς ἀμαρτίες του. Αὐτό τό λέγει ὁ μαθητής τοῦ Παρμενίδη, ἐνῶ ὁ Εὐριπίδης, λίγο πρῖν τό θάνατό του, θά τονίσει στό τελευταῖο του ἔργο «Βάκχες», ὅτι αὐτοί πού τούς λέμε θεοὺς δέν εἶναι καλύτεροι ἀπό τούς ἀνθρώπους, ἀφοῦ ἔχουν τά ἴδια ἐλαττώματα. Ὁ μέθυσος θεός Διόνυσος τιμωρεῖ ἐπί σκηνῆς, στό ἔργο, τή θεία του καί τόν παππού του Κάδμο, παρ' ὅτι αὐτοί αἰτιολογοῦσαν τή μετάνοιά τους καί ἐκλιπαροῦσαν τό ἔλεός του. Κανένα ἀποτέλεσμα. Ὁ θεός τῆς μέθης δέν «συγκινεῖται». Καί τότε ὁ Κάδμος ξεστομίζει τόν βαρῦ λόγο γιά τούς θεοὺς: «Ὅργας ἔχρην θεοῖς οὐχ ὀμοιοῦσθαι βροτοῖς», δηλ. στίς Πργές θάπρεπε οἱ θεοί νά μὴν εἶναι ὅμοιοι μέ τούς θνητούς (βλέπε ἄρθρο κ. Γανωτῆ «Διάλογος» 27).

Ἐπαναλαμβάνουμε ὅτι δέν ἐπιχαίρουμε ἀνασκαλεύοντας πράγματα πού ὄζουν. Χάνονται ὅμως ψυχές, κυρίως νέων πού ὀδηγοῦνται στήν ἀπώλεια τῆς σωτηρίας καί ὡς ἐκ τούτου δέν ἔχουμε δικαίωμα νά σιωποῦμε, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἀνέθεσε τό διακόνημα τῆς ἐνημέρωσης τῶν πιστῶν μας γιά τούς κινδύνους ἀπό τίς πάσης φύσεως καί Πνοματολογίας αἰρέσεις. Καί αὐτό θά τό κάνουμε μέ συνέπεια, σύννεση καί ἀνυποχώρητη διάθεση.

Καί κάτι ἀκόμη. Αὐτή ἡ σύζευξη, ἡ συμπόρευση ἢ μᾶλλον ἡ συνάντηση Ἑλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ, διέσωσε τήν Ἑλληνική παρουσία στό χῶρο αὐτό, ὅταν ἡ ἰσλαμική λαίλαπα κατέλυε τά πάντα. Γι' αὐτό Πφείλουμε αἰώνια εὐγνωμοσύνη ὡς Ἕλληνες στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

«Ἱστορίες»... «θεῶν»

Εἶπαμε στό προηγούμενο σχόλιό μας ὅτι οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας κατασκεύασαν καί πίστεψαν σέ θεότητες πού εἶχαν ὅλα τά ἀμαρτωλά πάθη τῶν ἀνθρώπων καί τίς κακίες τους σέ ἀνώτερο, σάν «θεοί» πού ἦταν, βαθμό. Ἔτσι ὑπῆρχε τό πονηρό ἄλλοθι νά πράττουν οἱ ἀνθρώποι κάθε εἶδους ἐμπαθῆ

πράξη μέ πλήρη θρησκευτική κάλυψη τῶν ἀνομιῶν τους. Δημιούργησαν δηλ. θρησκεία κομμένη καί ραμμένη στό μέτρα τους. Οἱ ἀντικοινωνικοί τύποι, προαγωγοί, παιδεραστές, ὁμοφιλόφιλοι, αἰμομείκτες κ.λ.π., κ.λ.π. ἐνεργοῦσαν «καθ' ὁμοίωσιν τῶν "θεῶν" τους». Ἴντριγκες, ἀπάτες, συκοφαντίες, διαβολές, βάρβαρες ἐκδικήσεις κ.ο.κ. τῶν ἀνθρώπων εἶχαν «θεολογική» κάλυψη. Τά ἔργα τῶν θεῶν εὐλογοῦσαν αὐτοῦ τοῦ εἶδους τίς ἀντικοινωνικές συμπεριφορές.

Ὁ Δίας π.χ. ὁ «πατήρ θεῶν τε ἀνθρώπων» ἐμφανίζεται στή μυθολογία τελείως ἀχαλίνωτος στά πάθη καί συγχρόνως ὑποκείμενος στή βία καί στήν ἀπάτη τῶν ἄλλων θεῶν (βλέπε ἄρθρο κ. Γανωτῆ «Διάλογος» 27).

Θά κάνουμε μιά μικρή «ἀνθολόγησι» ἀπό τήν ἀμαρτωλή ζωή τῶν θεῶν τῶν μύθων, ἀναφέροντας κάποια «μαργαριτάρια» ἠθικῆς ἐκπτώσεώς τους, πού εἶχε καθοριστικό ἀντίκτυπο στήν ἐμπαθῆ καί ἀνήθικη συμπεριφορά τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς χώρας αὐτῆς καί ὄχι μόνο.

Ὁ Ζεὺς καί ἡ Ἥρα π.χ. ἦσαν ἀδέλφια. Κι ὅμως δημιούργησαν προγαμιαῖες σχέσεις καί ἐν συνεχείᾳ «ἤλθαν σέ γάμου κοινωνίαν» γιά νά ἀποτελέσουν ὄχι «πρότυπον» ιδεώδους ζεύγους, ἀλλά «φαινόμενο» ἔσχατου ξεπεσοῦ καί ἀνηθικότητος.

Ἡ ζηλότυπος Ἥρα ἐπιδίδεται σέ πρωτότυπες θηριωδίες προκειμένου νά τιμωρήσει τίς ἀντίζηλές της, ἰδίως τίς θνητές, μέ τίς ὁποῖες ὁ ἐρωτομανῆς σύζυγός της «συνῆπτε» ἐρωτικές σχέσεις κατά καιρούς. Δέν μποροῦσε νά ἀντιδράσει ἀπ' εὐθείας στό Δία, διότι τήν εἶχε ἀπειλήσει ὅτι ἂν Πρῆσθῆι ἐναντίον της θά τήν κρεμάσει στούς αἰθέρες δεμένη χειροπόδαρα καί κανεῖς «θεός» δέν θά μπορεῖ νά τή σώσει.

Ἀλλά ἡ ἐκδικητική μανία τῆς Ἥρας δέν στρέφονταν μόνον κατά τῶν ἐρωτικῶν συντρόφων τοῦ μοιχοῦ «θεοῦ», ἀλλά καί σέ ὄσους ἀμφισθητοῦσαν τήν «ἀνωτερότητά» της. Γνωστή ἡ «ἱστορία» τῆς Ἀηδόνας καί τοῦ Πολύτεχνου πού ἦταν πράγματι ἰδανικό ζευγάρι. Κάποτε εἶπαν μεταξύ τους ὅτι ἡ εὐτυχία τους ἦταν ἀνώτερη καί ἀπ' αὐτήν τοῦ Δία καί τῆς Ἥρας. Ἡ Ἥρα Πρῆσθηκε καί ἔστειλε στό ζευγάρι τήν Ἐριδα πού τούς ἔκανε «μαλλιά κουδάρια». Ὁ Πολύτεχνος ἔφυγε ἀπό τό σπίτι κι ἐπῆγε στό σπίτι τοῦ πεθεροῦ, ὅπου μέ δόλο πῆρε μαζί του τήν ἄλλη κόρη του τή Χελιδόνα καί τήν ἔκαμε στό δάσος ἐρωμένη του. Μετά τήν κούρεψε καί τήν ἀπέιλησε ὅτι θά τή σκοτώσει ἂν πει τήν ἀλήθεια στήν ἀδελφή της, στήν ὁποία τήν παρουσίασε ὡς δούλη. Κάποτε ἡ Ἀηδὼν ἔμαθε τήν ἀλήθεια καί μαζί μέ τήν ἀδελφή της Χελιδόνα ἐκδικήθηκαν σκληρά τόν Πολύτεχνο. Ἡ ἀνάληπτη μητέρα σκότωσε τό παιδί της, τό μαγεῖρεψε καί προσέφερε ὡς φαγητό τίς σάρκες του στόν

πατέρα του. Μετά οἱ δύο κόρες ἔφυγαν καί πῆγαν στό σπίτι τοῦ πατέρα τους. Ὁ Πολύτεχνος τίς κατεδίωξε, ἀλλά τόν συνέλαβαν οἱ ὑπηρέτες τοῦ πατέρα τους Πινδάρου, τόν ἔδεσαν, τόν ἄλειψαν μέ μέλι καί τόν ἄφησαν ἐκθετο σ' ἓνα λιβάδι, ὅπου χιλιάδες ἔντομα κάθησαν ἐπάνω του καί τρώγοντας τό μέλι ἔτρωγαν καί τίς σάρκες του. Στό τέλος ἐπενέθη ὁ «εὐσπλαγχνος» Δίας καί μεταμόρφωσε ὅλους τούς πρωταγωνιστές τοῦ δράματος σέ πουλιά .

Ἀπό τέτοιες ἱστορίες εἶναι γεμάτη ἡ πολύτομος περί ἀρχαίων «θεῶν» μυθολογία μας. Ὅλοι οἱ θεοὶ ἔδειχναν τήν ἐκδικητική τους μανία μεταξύ τους καί κατά τῶν θνητῶν καί ἐρωτοτροποῦσαν «συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως». Ὁ μέθυσος θεός Διόνυσος, πού ἦταν καί ὁ πλέον δημοφιλῆς «λόγῳ οἴνου» ἔχει τίς περισσότερες ἱστορίες πού ἡ πλοκή τους ξεπερνᾷ καί τήν πιό νοσηρή φαντασία. Ἐκεῖνος δέ ὁ Ἐρμῆς εἶναι ὁ πιό «δραστήριος» κατά τήν ἐμπνευση τῶν δημιουργῶν τοῦ ἀνθρώπου (στήν εἰδωλολατρία ὁ ἄνθρωπος δημιουργεῖ τόν «θεόν» καί ὄχι ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο). Ὁ Ἐρμῆς λοιπόν εἶναι ψεύτης, κλέφτης, διαβολεύς, κοινῶς σπιοῦνος, φυλάργυρος, ἀπατεώνας καί συκοφάντης. Ἄν δέν ἦταν ψεύτικος καί ἀνύπαρκτος, θά ἦταν γιά φτύσιμο.

Αὐτούς τούς «θεούς» ἐπιθυμεῖ νά ἀναβιώσει ἡ «Ἐπιτροπή γιά τήν ἀναγνώριση τῆς Ἑλληνικῆς θρησκείας» καί κάθε ἄλλος ἐραστής τῶν εἰδώλων. Θέλουν θεοὺς οἱ αὐτοαποκαλούμενοι «ἀρχαιολάτρες» πού νά «ἐπιβραβεύουν» τά ἀνθρώπινα πάθη καί κάθε εἶδους ἠθικές παρεκτροπές. Ὅπου βασιλεύει τό εἶδωλο ὅλα ἐπιτρέπονται καί ὅλα γίνονται πρὸς εὐαρέστηση τῶν «θεῶν».

Θά θεωρούσαμε γραφικούς τούς ἀκραίους «προγονολάτρες» καί «πιστούς» τοῦ δωθεκαθέου πού Πρῆγανώνουν τέλετες στούς «θεούς» ξόανα «ἐνδεδυμένοι ἀρχαίας στολᾶς μέ χλαμύδας καί περικεφαλαίας» καί τελοῦν «μυστήρια», στά ἐρείπια εἰδωλολατρικῶν ναῶν ἢ σέ ὑπαίθριους χώρους ὅταν εἶναι πανσέληνος. Ἀλλά χάνονται ψυχές «περί ὧν Χριστός ἔπαθεν» καί γι' αὐτό δέν ἔχομε δικαίωμα νά σιωποῦμε. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος τῆς ἐπίμονης ἀπολογητικῆς μας σ' αὐτά τά θέματα καί ὄχι μόνο ἡ ἀνίερως ἐπίθεση τῶν δωδεκαθεϊστῶν ἐναντίον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἐπίθεση ἡ ὁποία ἀποδεικνύει ἀχαριστία μεγάλου βαθμοῦ. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητο γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας συνέβαλε στή διατήρηση καί ἐπιβίωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἄν δέν εἶχε συντελεσθεῖ αὐτή ἡ εὐλογημένη συνάντηση Χριστιανισμοῦ καί Ἑλληνισμοῦ, ἡ ἐθνική μας ταυτότητα, ἡ γλῶσσα μας καί τό ἐν γένει ἀρχαῖο πνεῦμα θά εἶχαν ἀπωλεσθεῖ καί θά εἶχαν καταστρεῖ νεκρά ἐκθέματα μουσειῶν.

Καλοῦμε λοιπόν ὅλους τούς πιστούς μας νά στρατευθοῦν μέ ὅσους ἔχουν ἀναλάβει τήν πληροφόρηση καί ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν γιά τήν ἐπικίνδυνη δραστηριότητα αἰρέσεων, παραθρησκείας καί νεοειδωλολατρικῶν κινήσεων καί νά ἀντισταθοῦν μέ εὐπρεπῆ τρόπο, Ὡστε νά περιοριστεῖ ἢ καί νά ἐκμηδενιστεῖ ὁ ἀριθμός τῶν πλανημένων ἀπό τούς ἐραστές τῶν εἰδώλων καί τοῦ δωδεκαθέου.

Παραπλανητικά Πνόματα

Οἱ αἰρέσεις καί οἱ ὀμάδες πού δροῦν στή χώρα μας δέν ἐμφανίζονται, ὡς ὀφείλαν, τήν πραγματική τους ταυτότητα, Ὡστε, νά γνωρίζουν οἱ νέοι μας πού προσεγγίζονται κυρίως περισσότερο, περί τίνος πρόκειται, ὅταν τούς πλησιάζουν καί προσπαθοῦν νά τούς προσηλυτίσουν κάποιος ἀγνωστοί στούς δρόμους ἢ στούς χώρους τῆς δουλειᾶς τους. Χρησιμοποιοῦν συνήθως εὐχη καί ἠχηρά Πνόματα καί παραπλανοῦν μέ τόν τρόπο αὐτό ἀνύποπτους πολίτες.

Πολλές φέρουν «τίτλους» τρανταχτούς, ὅπως Ἀκαδημίες, Κολέγια, Ἰνστιτούτα, Κέντρα, Ἐταιρείες, Σχολές, κ.ο.κ. καί συνοδεύουν τούς τίτλους τους αὐτούς μέ λέξεις καί ἔννοιες πού καμμιά σχέση δέν ἔχουν μέ τό πραγματικό τους πρόσωπο καί τήν ὀλοκληρωτική τους δομή. Πῶς νά ὑποπτευθεῖ π.χ. ὁ ἀνημέρωτος πολίτης ὅτι ὁ «Ἑλληνικός Φιλοσοφικός Σύνδεσμος» εἶναι Πργάνωση τοῦ γκουρού Μαχαράτζι καί ἀνήκει στίς ὀμάδες «διανοητικοῦ χειρισμοῦ», πού χρησιμοποιοῦν μεθόδους πλύσης ἐγκεφάλου μέ θρησκευτικό μανδύα; Ὁ ἴδιος γκουρού γιά παραπλανητικούς λόγους ἔχει ἰδρύσει καί ἄλλα Κέντρα μέ διαφορετικά Πνόματα, ὅπως «Κέντρο Ἀποστολῆς Θείου Φωτός», «Ἀκαδημία Ράτζα γιόγκα», κ.ἄ. Καί ὁ γκουρού Μαχαρίσι χρησιμοποιεῖ πολλά Πνόματα διαφορετικά σέ κάθε χώρα ἀνάλογα μέ τήν ψυχροσύνη τῶν λαῶν τους. Στήν Ἑλλάδα, ἐκτός ἀπό τήν κίνηση «Ἀγιουρβέντα», ἔχει καί τό «Ἑλληνικό Κέντρο γιά τήν Προώθηση τῆς Τεχνολογίας Μαχαρίσι τοῦ Ἐνοποιημένου πεδίου» (;) τή «Σχολή» Ὑπερβατικοῦ Διαλογισμοῦ, τό «Πανεπιστήμιο» MIU, κ.ἄ. Ὁ γκουρού Ραζνίς ἐπίσης, ἐκτός ἀπό τή «Σχολή» Ζέν-Σια-τσου, τό Ταο Τε Ρυη καί τό «Κέντρο γιά Χαλάρωση καί Συνείδηση», ἔχει καί τό Σωματεῖο γιά τήν Προϋπόθεση τοῦ Φυσικοῦ καί Ἀνώδυνου τοκετοῦ (!)

Τήν ἴδια μεθοδολογική τακτική ἀκολουθοῦν ἡ Σα-ηεντόλοτζυ, οἱ Χάρε Κρίσνα, ἡ Ἀνάντα Μάργκα, τά παιδιά τοῦ Θεοῦ, καί πολλές ἄλλες νεοφανεῖς ὀμάδες καί αἰρέσεις. Ἡ Ἀνάντα Μάργκα ἔχει πολλά «Πνόματα» καί μεταξύ αὐτῶν τά παραπλανητικά: «Μονοπάτι τῆς Εὐτυχίας» καί «Κέντρο Διαισθητικῆς Πρακτικῆς καί Σωματικῆς Ἀνάπλασης».

Στόν κατάλογο τῶν αἰρέσεων πού κατάρτισε καί ἐνέκρινε ὀμόφωνα ἡ Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη τῆς Ἀλιάρτου, παρατηροῦμε πολλά ἠχηρά Πνόματα, ὅπως: «Κέντρο Ἀγάπης», «Ἀνθρωπιστικό Κέντρο Ἀμεσης Ἐπικοινωνίας», «Διεθνῆς Σύλλογος Προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος τῆς Ἑλλάδος (!)» (βουδιστές), «Μονάδα ὑπηρεσίας καλῆς θέλησης», «Κέντρο Ποίησης καί Σοφίας», «Πανελλήνιος Σύνδεσμος γιά καλύτερη Ζωή καί Ἐκπαίδευση» κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἔτσι ὁ κίνδυνος νά παραπλανηθοῦν οἱ νέοι μας ἀπό τούς προσηλυτιστές τῶν διαφόρων ἀποκρυφιστικῶν καί ὀλοκληρωτικῶν Πργάνωσεων μέ τούς εὐχους τίτλους εἶναι προφανῆς καθ' ὅσον δέν εἶναι ἀντιληπτός ἅμεσα ὁ στόχος τους, ἀφοῦ φέρουν τό προσωπεῖο τῶν «ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων» καί τοῦ «σύγχρονου προοδευτισμοῦ».

Τελευταῖα παρατηρεῖται καί τοῦτο τό φαινόμενο, οἱ πιό σκληρές ὀμάδες νά ἀλλάζουν Πνόματα. Ἔτσι ἡ ὀμάδα τά «Παιδιά τοῦ Θεοῦ» τοῦ David Berg μετονομάστηκε σέ «Οἰκογένεια ἀγάπης». Ἄς παρακολουθήσουμε μία δήλωση τοῦ Berg γιά νά δοῦμε τί «οἰκογένεια ἀγάπης» εἶναι ἡ Πργάνωσή του: «Μέ τούς δικούς μας ἐμπιστοῦς μαθητές θά εἴμαστε αὐστηροί, θά τά περιμένουμε ὅλα, τέλεια ἀπάρνηση, πλήρη ὑποταγή, ἀπόλυτη νομιμοφροσύνη, ἀφοσίωση ἐκατό τοῖς ἐκατό. Γιά ζωή καί γιά θάνατο». Αὐτά πού ἀπαιτεῖ ὁ Berg (Μωϋσῆ-Δαβίδ ἢ Μῶ) δέν εἶναι λόγια. Ἀπαιτεῖ ἀπό τά νεαρά κορίτσια τῆς Πργάνωσής του νά γίνουν πόρνες γιά νά μαζέψουν χρήματα ἢ νά προσελκύσουν πλούσιους νέους. Εἶναι μιὰ θυσία κατά τόν Berg καί τή διάδοχό του μετά τό θάνατο τοῦ ψευδομεσσία «σιδηρά κυρία» (τή γυναῖκα του Μαρία), ὅμοια μέ τή θυσία τοῦ Χριστοῦ (!).

Ἐπίσης οἱ Ἐταιρεία «Σκοπιά» μετονομάζει στήν Ἑλλάδα (μέ τίς «εὐλογίες» τῆς Πολιτείας) τήν Πργάνωσή της μέ τό παραπλανητικό ὄνομα «Χριστιανοί Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῶ». Τό «Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν» μετονομάζεται σέ «Παγκόσμια Γνωστική Χριστιανική (!) Κίνηση τῆς Ἑλλάδας τῆς Νέας Τάξης», ἡ «Νέα Ἀκρόπολη» σέ: «Φιλοσοφία ἐν Δράσει» κ.ο.κ.

Ὅλα αὐτά τά Πνόματα δέν ἔχουν καμμιά σχέση μέ τούς πραγματικούς στόχους τῶν ἀποκρυφιστικῶν καί ὀλοκληρωτικῶν Πργάνωσεων καί ὀμάδων. Πρόσφατο γεγονός πού ἀποδεικνύει τοῦ λόγου τό ἀληθές εἶναι αὐτό πού μᾶς ἔκανε γνωστό ἡ Γαλλική Πρωτοβουλία Γονέων. Στίς 24 Ὀκτωβρίου 2002 ὁ Marc Raymond «ἠγέτης» τοῦ Συλλόγου «Νά ζοῦμε καί νά ἀκτινοβολοῦμε» (τί ὠραῖο ὄνομα!), καταδικάστηκε ἀπό τό Κακούργοδικεῖο τοῦ νομοῦ τῆς Drôme στή Γαλλία. Κηρύχτηκε ἔνοχος βιασμοῦ 8 γυναικῶν

καί ἔνοχος σεξουαλικῆς ἐπίθεσης σέ κορίτσι καί καταδικάστηκε σέ 8 χρόνια κάθειρξης μέ ἐπί πλέον στέρηση κάθε πολιτικοῦ καί οἰκογενειακοῦ δικαιώματος ἐπί 5 ἔτη, καθώς καί τήν ὀριστική ἀπαγόρευση ἐξάσκησης ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητας «κατάρτισης προσώπων ἢ θεραπείας». Ὁ σύλλογος «Νά ζοῦμε καί νά ἀκτινοβολοῦμε» (!) Ὁργάνωνε σεμινάρια προσωπικῆς ἐξέλιξης μέ μουσική χαλάρωσης καί τεχνικές Διαλογισμοῦ μέ στόχο «νά ἀπελευθερωθεῖ τό ἄτομο ἀπό τίς συγκινησιακές του ταραχές καί νά τό ὀδηγήσει σέ γενική χαλάρωση...». Μᾶλλον νά ὀδηγήσει τά ἄτομα θηλυκοῦ φύλου στήν ἀγκαλιά τοῦ γκουρού.

Πρέπει νά τονίσουμε ἰδιαίτερος ὅτι ἔννοιες ὅπως: «ἐλευθερία ἰδεῶν» καί «ἀνεκτικές κοινωνίες» δέν μποροῦν νά ἀποτελοῦν προφάσεις γιά νά ἐγκαταλείπονται οἱ ἄνθρωποι, χωρίς πληροφόρηση καί προσασία, στά χέρια Ὁργανώσεων πού εἰδικεύονται στήν ψυχική ἐξαρτικοποίηση καί τόν διανοητικό χειρισμό τῶν ἀνυποψίαστων ἀτόμων.

Ἐφ' ὅσον δέν ὑπάρχει κρατική ἀντίδραση στίς ἐνέργειες τῶν σεκτῶν, τῶν ὁποίων οἱ πραγματικοί στόχοι ἀπέχουν πολύ ἀπό τά εἶηχα Ἰνόματα καί τά «ἀγαπημένα» θέματα μέ τά ὁποῖα προσεγγίζουν τούς πολίτες γιά νά τούς γοητεύσουν καί νά τούς καταστήσουν θύματά τους, προτρέπουμε καί παρακαλοῦμε ὅλους τούς Ἕλληνες νά προσέχουν παρά πολύ καί νά συμβουλευοῦν ἐγκαιρα καί σωστά τά παιδιά τους.

Γιού-Γκι-Ο. «Παιχνίδια» μέ κάρτες. Μία ἀκόμη ἀπειλή γιά τή νεότητα.

Πρῖν λίγους μῆνες ἔκανε τήν ἐμφάνισή του στή χώρα μας νέο «καρτο-παίγνιο» (Card Game) σχεδιασμένο στήν Ἰαπωνία, μέ διεθνή ἐξάπλωση, εἰδικά μέσῳ τοῦ Διαδικτύου (Internet).

Τό νέο αὐτό «παιχνίδι καρτῶν» μέ τό ὄνομα Γιού-Γκι-Ο (YU-GI-OH) ἀπευθύνεται κυρίως σέ παιδιά Δημοτικοῦ καί ἔγινε γνωστό στόν παιδόκοσμο μέ τήν προβολή σχετικῆς σειρᾶς κινουμένων σχεδίων, πού ἐπί μῆνες παρουσιάζεται στήν παιδική ζώνη τοῦ Star Channel.

Στίς κάρτες τοῦ Γιού-Γκι-Ο εἰκονίζονται **τέρατα, δαίμονες καί ἀποκρυφιστικά σύμβολα**. Οἱ συναντήσεις γιά τήν διεξαγωγή «καρτο-μαχῶν» πραγματοποιοῦνται σέ εἰδικές αἴθουσες - ὑπάρχει ἀκμάζουσα ἐμπορική δραστηριότητα γύρω ἀπό τό χῶρο τοῦ «καρτο-παίγνιου» καί στή χώρα μας, μέ πρωταγωνιστή τήν ἐταιρία Κάισσα, ἀλλά καί ἄλλους (Fantasy Shop, Start Game 3, Σαχ Ματ, Darkside, Δρυΐδης, «Ψυχῆς τά Λαμπυρίσματα», Μοντέλο κ.ἄ.), πού διεξάγουν συναντήσεις γιά καρτο-τερατομαχίες ἀλλά καί εἰδικά «τουρνουά» (Card Game Tournaments).

Κατά τό σενάριο τοῦ παιχνιδιοῦ, πρωταγωνιστές εἶναι: Ὁ Γιούγκι, ἓνα νεαρό ἀγόρι, καί οἱ φίλοι του Τζόν, Τριστάν καί Τέα. Πρῶτος ἀντίπαλός τους, ὁ μοχθηρός Μαξιμίλιαν Πέγκ, ἓνας «κροίσος», βιομήχανος καρτο-παιχνιδιῶν, μέ ἰδιωτικό νησί, σωματοφύλακες, πού Ὁργανώνει «πρωταθλήματα Καρτῶν» καί διαθέτει **μαγικές δυνάμεις**.

Ἡ ἱστορία ξεκινᾷ ὅταν ὁ Γιούγκι, μετά ἀπό τήν ἦττα τοῦ παπποῦ του σέ μάχη μέ Κάρτες, ἀποφασίζει νά ἀναμετρηθεῖ μέ τόν νικητή γιά νά πάρει πίσω τήν ἀγαπημένη Κάρτα τοῦ παπποῦ του, πού ὁ ἀντίπαλος εἶχε κερδήσει σάν ἔπαθλο. Ὁ παππούς, τοῦ ἐμπιστεύεται τήν τράπουλά του μαζί μέ ἓνα **μαγικό ἀντικείμενο, τό «πάζλ τῆς χιλιετίας» (μιά ἀνεστραμμένη πυραμίδα μέ τό «μάτι τοῦ Ἀνούβη) καί τή συμβουλή «νά ἐμπιστεύεται τήν καρδιά τῶν Καρτῶν»**. Ὁ Γιούγκι παίζει μιά παρτίδα «τερατομαχίας» μέ τόν πρωταθλητή τοῦ Πέγκ καί καταφέρνει νά νικήσει ἀφοῦ **ἐνώνεται μέ ἓνα πνεῦμα**, τόν Yami Yugi, πού προέρχεται ἀπό τήν πυραμίδα, τραδώντας «τίς πέντε Κάρτες τοῦ Ἐξόμπια (Exodia)», (**δαίμονα**, πού ἔχει μορφή αἰγυπτιακῆς σαρκοφάγου). Τό **πνεῦμα τῆς πυραμίδας** τοῦ δίνει ξεχωριστή ἰκανότητα, γιατί εἶναι **«ὁ μόνος, πού τράβηξε καί τίς πέντε Κάρτες! Κανείς ὡς τώρα δέν τά κατάφερε!»**.

Ἐνῶ ὁ Γιούγκι καί οἱ φίλοι του ἐπιστρέφουν στό κατάστημα παιχνιδιῶν τοῦ παπποῦ, ὁ Πέγκ μαθαίνει πῶς ὁ πρωταθλητής του ἔχασε. Ἀμέσως ξεκινᾷ νά βρεῖ τό νικητή καί νά τόν πείσει νά ἀναμετρηθοῦν. Καθώς ὁμως δέν τό κατάφερε, **φυλακίζει τήν ψυχή τοῦ παπποῦ** τοῦ Γιούγκι μέ τή δύναμη τοῦ **«ματιοῦ τῆς χιλιετίας»** (τό ἀποκρυφιστικό σύμβολο: «μάτι τοῦ Ἀνούβη»), πού ἀντικαθιστᾷ τό ἓνα ἀπό τά μάτια του, ὑποχρεώνοντας ἔτσι τόν Γιούγκι νά ἀναμετρηθεῖ μαζί του.

Στό πλοῖο, πού μεταφέρει τούς μαχητές στό νησί τοῦ Πέγκ, ὁ Γιούγκι χάνει τίς Κάρτες τοῦ Εχοβία. Φτάνοντας, οἱ φίλοι ξεκινοῦν τίς «τερατομαχίες» (μάχες σέ εἰδική ἠλεκτρονική ἀρένα, μέ τέρατα προβαλλόμενα ὀλογραφικά) μεταξύ τους, μέ σκοπό ὁ νικητής νά ἀναμετρηθεῖ μέ τόν Πέγκ. Γνωρίζονται ἐκεῖ μέ ἓνα νεαρό, τόν Μπακούρα, πού ἔχει στήν κατοχή του ἓνα ἀκόμη μαγικό ἀντικείμενο, τό «**δαχτυλίδι τῆς χιλιετίας**» (μενταγιόν μέ ἀποκρυφιστικά σύμβολα). Τελικά, ὁ Γιούγκι μονομαχεῖ μέ τόν Πέγκ, χρησιμοποιώντας τήν «ἀνεστραμμένη πυραμίδα» του ἐναντίον τοῦ «ματιοῦ τῆς χιλιετίας» τοῦ Πέγκ, διακινδυνεύοντας τή δική του ψυχή, «για νά σώσει τήν ψυχή τοῦ παπποῦ του», καθώς καί ἄλλες ψυχές, πού ὁ Πέγκ ἔχει φυλακίσει μέ στόχο τή δημιουργία τράπουλας μέ «**κάρτες ἀνθρώπων ψυχῶν**». Στό μεταξύ, ὁ Τριστάν βρίσκει τά σώματα τῶν ὁποίων ὁ Πέγκ ἔχει φυλακίσει τίς ψυχές, ἀκολουθούμενος ἀπό τόν Μπακούρα, ὁ ὁποῖος μέ τή βοήθεια τοῦ μενταγιόν πού φοράει, χρησιμοποιεῖ τούς **Δαίμονες τῶν Καρτῶν στόν πραγματικό κόσμο**. Ὁ Μπακούρα ἀπαιτεῖ νά χρησιμοποιήσῃ τά χωρίς ψυχές σώματα γιά νά ἐγκαταστήσῃ τή δική του ψυχή, **κυριευμένος ἀπό τά μάγια** τοῦ μενταγιόν του. Ἀνησυχώντας γιά τό φίλο του, ὁ Τριστάν παλεύει μέ τόν Μπακούρα καί τελικά καταφέρνει νά πετάξῃ τό μενταγιόν μακριά. Στό μεταξύ ὁ Πέγκ, βλέποντας πώς χάνει, **καλεῖ τό «βασιλεῖο τῶν σκιῶν**», μέ τή βοήθεια τοῦ ματιοῦ τοῦ Ἀνούβη, ἐμποδίζοντας ὅποιαδήποτε ἐπαφή μέ τόν ἔξω κόσμο. Μήν ἀντέχοντας, ὁ Γιούγκι καταρρέει ἐνῶ **τό πνεῦμα τῆς πυραμίδας παίρνει τόν ἔλεγχο**. Βοηθούμενο ἀπό τά πνεύ-

ματα τῶν φίλων τοῦ Γιούγκι, τό **πνεῦμα** τελικά νικά. Καθώς ὁ Γιούγκι, ξαναβρίσκει τόν ἑαυτό του, ὁ Πέγκ ἐγκαταλείπει τήν ἀρένα...

Τά παραπάνω περιγραφόμενα ἀποτελοῦν μικρό μέρος τοῦ δαιμονικοῦ κι ἀποκρυφιστικοῦ ὑλικοῦ, πού τό ἐν λόγω «παιχνίδι», καί ὅλα τά ἀντίστοιχα «παιχνίδια καρτῶν», ἀλλά καί «παιχνίδια ρόλων» (R.P.G.) περιλαμβάνουν καί τῶν ὁποίων ἡ καταστροφική ἐπιρροή ἀσκεῖται σέ καθημερινή βάση στίς εὐεπηρεάστες παιδικές ψυχές, μέσῳ τηλεοράσεως, καταστημάτων παιχνιδιῶν, καταστημάτων ψυλικῶν (πού πωλοῦν σέτ καρτῶν Γιού-Γκι-Ο) καί ἄλλων φορέων, ἀλλά κυρίως μέσῳ καταστημάτων διοργάνωσης τουρνουά (Κάισσα κ.ἄ.). Ἄλλά γιά τό θέμα αὐτό θά ἐπανεέλθουμε...

Ἐρχόλουμπους ἢ Κόκκινος Πλανήτης.

ἽΟταν ἡ παραθηρησκεία ἐξαπατᾷ ἀπροκάλυπτα.

Οἱ τρόποι μέ τούς ὁποίους οἱ σέκτες προσεγγίζουν τό κοινό, προσπαθώντας νά παγιδεύσουν ὑποψήφια θύματα εἶναι λίγο ὡς πολύ γνωστές, τουλάχιστον στούς φορεῖς ἐκείνους πού βρίσκονται σήμερα στήν πρώτη γραμμὴ ἐνημέρωσης τῶν πολιτῶν ἐπάνω στά σχετικά θέματα. Διαλέξεις δῆθεν ψυχολογίας ἢ φιλοσοφίας, κυρίως εἶναι οἱ συνηθισμένοι τρόποι. Καί φυσικά, μιὰ τεράστια ἀποκρυφιστική βιβλιογραφία πού συνοδεύει τούς τρόπους προσηλυτισμοῦ. Παρά ταῦτα, ἀκόμη κι ἐμεῖς στήν Π.Ε.Γ. συχνά ἐντυπωσιαζόμαστε μέ τήν εὐρεσιτεχνία καί τή φαντασία πού οἱ ὀμάδες ἐκεῖνες, γνωστές καί σάν καταστροφικές λατρεῖες (destructive cults), διαθέτουν στήν ἐξεύρεση νέων τρόπων παγίδευσης τῶν θυμάτων τους. Ἐνας ἀπό τούς ἀνωτέρω εὐρηματικούς τρόπους εἶναι καί ἡ παρουσία καί διαφήμιση μέ μεγάλες ἐγχρωμες ἀφίσες ἐνός βιβλίου μέ τίτλο: **Ἐρχόλουμπους ἢ Κόκκινος Πλανήτης** καί μέ συγγραφέα τόν V. M. Rabolú. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ ἐν λόγω ἀφίσα ἔχει κατακλύσει τό κέντρο τῆς Ἀθήνας καί τά προάστια, ἐναλλασσόμενη συχνά καί ἀναγγέλλοντας σάν σημεῖα πώλησης τοῦ βιβλίου γνωστά βιβλιοπωλεῖα, ἀλλά καί ἄλλα ἀπρόβλεπτα καταστήματα, ὅπως π.χ. τό «Hondos Center» τῆς Πλατ. Ὀμοιοίας.

Στόν ἀπλό πολίτη, ἡ ἀφίσα αὐτή θά μποροῦσε νά ἐξάψῃ τήν περιέργεια ἐκλαμβάνοντας τό βιβλίο σάν ἔργο ἐπιστημονικό ἢ σάν μυθιστόρημα ἐπιστημονικῆς φαντασίας. Σέ καμία ὅμως περίπτωση δέν θά μποροῦσε ὁ καλοπροαίρετος θεατῆς τῆς ἀφίσας νά υποψιαστεῖ ὅτι τό βιβλίο ἀποτελεῖ τό δόλωμα μιᾶς ἀπό τίς πιό ἐπικίνδυνες σέκτες, πού λυμαίνεται τή χώρα μας ἀπό τό 1979 ὅταν ὁ Ρομπέρτο Ἐρρέρα, «διεθνῆς ἀπεσταλμένος» τῆς Πργάνωσης τῶν «Γνωστικῶν»,

του Σαμαέλ Άουν Βεόρ και ειδικά της «Γραμμής Ραβολού», επέλεξε την Ελλάδα για την εξάπλωση της Προγνώσης.

Πολύ δέ περισσότερο δέν θά μπορούσε νά φανταστεί ό άπλός άνθρωπος τίς εκατοντάδες τών νέων ειδικά ανθρώπων πού έχουν παρασυρθεί και έγλωβιστεί στά «δόγματα» τών «Γνωστικῶν», έγκαταλείποντας οικόγενεια, σπουδές ή εργασία, γιά νά γίνουν «ιεραπόστολοι» τών αποκριφιστικῶν έξαγγελιῶν τῆς σέκτας. Ούτε, φυσικά θά μπορούσε κανείς

ποτέ νά συλλάβει τά έξωφρενικά πιστεύω τῆς Προγνώσης λίγα ἐκ τῶν ὁποίων παραθέτουμε παρακάτω:

α) Ὁ ἀρχηγός τῆς Κίνησης, Σαμαέλ Άουν Βεόρ λατρεύεται ἀπό τοὺς ὀπαδοὺς του σάν ὁ Άβατάρ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου (θεός τῆς δικῆς μας περιόδου), κηρύττει ὅτι εἶναι ἕνας ἀπό τοὺς 7 Ἐλοχίμ (θεοὺς-Κοσμοκράτορες), πού «δημιούργησαν αὐτό τό σύμπαν», καί φέρει τό βαθμό τοῦ «Ἀντιβασιλέα τοῦ Πλανήτη Ἄρη».

β) Ὁ Βεόρ κηρύττει ὅτι μετά τό θάνατό του (1978) συνεχίζει νά ζεῖ ἐνσαρκωμένος σέ μιά αἰγυπτιακή μούμια.

γ) Ὁ Βεόρ γράφει σέ βιβλία του ὅτι ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ εἶχε καλές προθέσεις ἀρχικά, ἀλλά παρασύρθηκε ἀπό «μαύρους μάγους».

δ) Τό τέλος τοῦ κόσμου θά συμβεῖ, κατά τόν Βεόρ, λίγο μετά τό 2.000 μ.Χ. ἔπειτα ἀπό τήν **καταστροφή τῆς Γῆς** ἀπό «τόν Ἐρκόλουμπους, ἕναν πλανήτη τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος τοῦ Τηλάρ».

ε) Οἱ Γνωστικοί (Ππαδοί τοῦ Βεόρ) ἔχουν ναοὺς, κάνουν μαγικές τελετουργίες, θεωροῦν τήν Προγνώσή τους: «Σχολή καί Θρησκεία» (ἀπό τό βιβλίο τοῦ Βεόρ, «Ὁ Τέλειος Γάμος»), ἔχουν μάγους ἱερεῖς καί ἰέρειες.

Στήν περίπτωση μας, λοιπόν, δέν ἔχουμε κάποιο ἢ κάποια βιβλία πού συνοδεύουν τά πιστεύω μᾶς παραθηρησκευτικῆς ὁμάδας, ἔστω «καταστροφικῆς λατρείας» καί τά ὁποῖα καλεῖται νά μελετήσῃ ὁ ἐλεύθερα ἀποδεχόμενος τά δόγματα τῆς σέκτας, ἡ ὁποία κατέστησε ἀπό τήν ἀρχή γνωστό τό πραγματικό τῆς πρόσωπο, ἀλλά, μέσω ἑνός βιβλίου δῆθεν ἐπιστημονικοῦ ἢ μυθιστορηματικοῦ, ὁ ἀποδέκτης τοῦ μηνύματος τῆς διαφημιστικῆς ἀφίσας παγιδεύεται σέ ἀδιέξοδο λαβύρινθο, γιά νά μνηθεῖ σταδιακά μέσω τεχνικῶν πλύσεως ἐγκεφάλου, χωρίς τήν δυνατότητα πλέον τῆς ἐπιστροφῆς.

ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἔχω τήν Ὁρθοδοξία βαθιά μέσα στήν καρδιά μου. Εἶμαι γεμάτη ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη μας, μέ πλημμυρίζει ἡ Ὁρθόδοξη Ἀλήθεια καί δέν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία πῶς κάθε ἑλληνική ψυχή πάλλεται ἀπό τήν Ὁρθοδοξία. Ὁλόκληρη ἡ Ελλάδα εἶναι ἕνα μεγάλο γαλάζιο εἰκονοστάσι τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανοσύνης. Καί πλανᾶται πολύ μακράν τῆς πραγματικότητος -τῆς ἱστορικῆς καί τῆς σύγχρονης πραγματικότητος- ὅποιος ὑπόπτως πιστεύει καί εὐμεθόδως διαδίδει ἄλλα. Ὁρθοδοξία καί Ἑλληνισμός εἶναι ἕΝΑ!

Ἰωάννα Τοάτσου

Ἀπό τό βιβλίο "Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση. Ρίζωμα καί Προοπτική" τοῦ κ. Κων/νου Χολέβα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἡ "Σέκτα" χτυπᾶ καί στήν πόλη μας. Μαγικές τελετουργίες σέ διαμέρισμα τῆς Ἁγ. Ἰωάννου

Συχνά ἐμφανίζονται διάφοροι, ἰσχυριζόμενοι ὅτι διδάσκουν ψυχολογία, αὐτογνωσία καί τά παρόμοια, στήν οὐσία ὅμως ἀποτελοῦν σέκτες (παραθρησκευτικές Ὁργανώσεις) μέ στόχο τήν ἀπόκτηση Ππαδῶν τούς ὁποίους στή συνέχεια ἐκμεταλλεύονται μέ κάθε τρόπο. Ἀνάμεσα στίς σέκτες ἐντάσσονται καί οἱ γνωστές καί στό ἐξωτερικό σάν "Καταστροφικές Λατρεῖες" (Destructive Cults). Θύματα εἶναι συχνά νέοι ἄνθρωποι, πού μπροστά στό ὄραμα ἐνός "καινούργιου κόσμου", πού εὐαγγελίζεται ἡ Ὁργάνωση, συνήθως ἐγκαταλείπουν σπουδές, ἐργασία ἢ οἰκογένεια, στήν καλύτερη περίπτωση, ἐνῶ στή χειρότερη ὑφίστανται ἀλλοίωση τῆς προσωπικότητας, κάτω ἀπό μεθοδευμένη πλύση ἐγκεφάλου, ψυχικές διαταραχές καί συχνά ὀδηγοῦνται σέ ἐγκληματικές πράξεις, ἀλλά καί σέ αὐτοκτονία. Σέκτα εἶναι καί ἡ πρόσφατα ἐμφανισθεῖσα στό προάσιό μας ὁμάδα (ἀνδρόγυνο Ἰσπανῶν) τοῦ C.E.G. ("Κέντρου Γνωστικῶν Σπουδῶν") πού, ἐγκαταστημένη σέ διαμέρισμα παρόδου τῆς Ἁγίου Ἰωάννου, καλεῖ τό κοινό σέ "Σεμινάρια Ψυχολογίας τῆς Αὐτογνωσίας" κ.ἄ. μέ σχετική ἀφίσα, μέ τήν ὁποία γέμισε τήν Ἁγία Παρασκευή. Τό C.E.G. ἀποτελεῖ "παράρτημα" τῆς "Γνωστικῆς Κίνησης" τοῦ Λατινοαμερικάνου Σαμαέλ Ἀούν Βεόρ, ὁ ὁποῖος αὐτοτιτλοφορεῖται: Χριστός τῆς Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου. Οἱ "Γνωστικοί" τοῦ Βεόρ, εὐρίσκονται σήμερα διασπασμένοι σέ ἀρκετές ὁμάδες, ἐκ τῶν ὁποίων καί τό C.E.G. (σέκτα μέ ἀρχηγό τόν Baron).

Τό γεγονός ὅτι ἡ ἐν λόγῳ σέκτα, δέν ζητᾶ ἀμοιβή γιά τά "μαθήματα Γνωστικῆς Ψυχολογίας" πού "παραδίδει" ἀποτελεῖ ἐπιπλέον ἀπόδειξη ὅτι στοχεύει ἀλλοῦ!

Πιστεύουμε ὅτι ξεχωριστά ἀπό τήν ἀτομική ἰδεολογία τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψης καί βούλησης εἶναι ἱερά καί ἀναφαίρετα δικαιώματα, πού δέν μποροῦν καί δέν πρέπει νά ἀντικατασταθοῦν ἀπό ὅποια λογική ἀπορρέει ἀπό "αὐθεντίες" καί ἀπό ὁμάδες πού κάτω ἀπό τό μανδύα προβάτου εἶναι ἀδηφάγα τροφικά ἀνθρωπίνων ψυχῶν.

Ἀκόμη πιστεύουμε ὅτι κανείς δέν δικαιούται νά παγιδεύει ἀνύποπτους πολίτες μὴ δηλώνοντας ἀπό τήν ἀρχή τήν πραγματική του ταυτότητα ἔτσι ὡστε

ὁποῖος τό ἐπιθυμεῖ νά μπορεῖ νά ἀκολουθήσει ἐλεύθερα καί συνειδητά.

Ἦδη ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα λειτουργίας τοῦ C.E.G. στήν πόλη μας, ἀριθμός συμπολιτῶν μας κινδύνευσε νά ἐμπλακεῖ -καί εἰδικά νέα παιδιά- χωρίς νά γνωρίζει περὶ τίνος πρόκειται.

Γιά τό θέμα αὐτό, ἡ "Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἄτομου" ἐξέδωσε τήν πῶ κάτω ἀνακοίνωση.

Προσκληθήκαμε νά παρακολουθήσουμε "ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ", πού Ὁργανώνει τό "C.E.G.", δηλαδή τό "Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν", ἕνα "σεμινάριο", μέ "Ἐλεύθερη Εἴσοδο".

Στή διάρκεια αὐτοῦ τοῦ "σεμιναρίου", θά μᾶς μιλήσουν γιά τήν "Ἐπανάσταση τῆς Συνείδησης", γιά τήν "Ἐκμηδένιση τοῦ Ἐγῶ", γιά "Γνωστική Ψυχολογία", γιά "Χαλάρωση καί Συγκέντρωση", γιά "Αὐτοπαρατήρηση" καί γιά πολλά ἄλλα.

Αὐτά πού σίγουρα δέν θά μᾶς ποῦν ἀπό τήν ἀρχή εἶναι ὅτι:

Ὁ ἀρχηγός τῆς κίνησης, Σαμαέλ Ἀούν Βεόρ λατρεύεται ἀπό τούς Ππαδούς του σάν ὁ Ἀδατάρ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου (θεός τῆς δικῆς μας περιόδου) κηρύττει ὅτι εἶναι ἕνας ἀπό τούς 7 Ἐλοχίμ (θεοῦ-Κοσμοκράτορες) πού "δημιούργησαν αὐτό τό σύμπαν" καί φέρει τό βαθμό τοῦ: "Ἀντιβασιλέα τοῦ Πλανήτη Ἄρη".

Ὁ Βεόρ κηρύττει ὅτι μετά τό θάνατό του (1978) συνεχίζει νά ζεῖ ἐνσαρκωμένος σέ μιά αἰγυπτιακή μούμια.

Ὁ Βεόρ γράφει σέ βιβλία του ὅτι ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ εἶχε καλές προθέσεις ἀρχικά, ἀλλά παρασύρθηκε ἀπό «μαύρους μάγους». Τό τέλος τοῦ κόσμου θά συμβεῖ, κατά τόν Βεόρ, λίγο μετά τό 2.000 μ.Χ. ἔπειτα ἀπό τήν καταστροφή τῆς Γῆς ἀπό "τόν Ἐρκόλουμπος, ἕναν πλανήτη τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος τοῦ Τηλάρ".

Οἱ Γνωστικοί (Ππαδοί τοῦ Βεόρ) ἔχουν ναούς, κάνουν μαγικές τελετουργίες, θεωροῦν τήν Ὁργάνωσή τους: «Σχολή καί Θρησκεία» (ἀπό τό βιβλίο τοῦ Βεόρ, «Ὁ Τέλειος Γάμος»), ἔχουν ἱερεῖς - μάγους.

Οἱ Γνωστικοί (Ππαδοί τοῦ Βεόρ) ἰσχυρίζονται ὅτι διδάσκουν ἐπιστημονικές καί θρησκευτικές «ἀλήθειες» -ἐνῶ καμμία σχέση δέν ἔχουν μέ τήν ἐπιστήμη ἢ τό Χριστιανισμό-, ὅμως παγιδεύουν ἀνύποπτους ἀνθρώπους μὴ δηλώνοντας ἀπό τήν ἀρχή τήν πραγματική

ματική τους ταυτότητα, έτσι ώστε να τους ακολουθήσει όποιος τό επιθυμεί ελεύθερα και συνειδητά.

Κάποιοι άνθρωποι στη χώρα μας, ειδικά νέοι, πίστεψαν στους ισχυρισμούς των Γνωστικών ότι θα «βελτιώσουν τη ζωή και την προσωπικότητά τους» αν ακολουθήσουν τις διδασκαλίες και τις πρακτικές της Πργάνωσης και παγιώθηκαν εγκαταλείποντας σπουδές, δουλειά και οικογένεια, επειδή κανείς δεν βρέθηκε να τους πεί, από την αρχή, ποιά είναι στην πραγματικότητα αυτή η Πργάνωση.

Τό κείμενο αυτό γράφτηκε από πρώην Ππαδούς της Πργάνωσης των Γνωστικών και σκοπό έχει να ενημερώσει όσους θέλουν από την αρχή να γνωρίζουν ποιοί είναι αυτοί, πού τους καλούν να παρακολουθήσουν τις «δωρεάν» διαλέξεις και τις πρακτικές τους.

*Δημοσίευμα από την Έφημ. «Η Γειτονιά μας»,
άρ. φύλλ. 140, (4/2003).*

**Άνησυχεί ή Πανελλήνια Ένωση Γονέων
για την άρνητική επίρροή πάνω στα παιδιά
του Harry Potter (Χάρι Πότερ)**

Ο Χάρι Πότερ, είναι ο "ήρωας" της τετραλογίας της αγγλίδας συγγραφέως J. K. Rowling (Τζ. Ρόουλινγκ). Κυκλοφορούν σέ εκατομμύρια αντίτυπα τά βιβλία και σέ πολλές γλώσσες. Η πρώτη κινηματογραφική ταινία (έπονται κι άλλες) του Χάρι Πότερ έχει ειδωθεί από εκατομμύρια θεατές όλων των ηλικιών. **Πολλές είναι οι ειδήσεις και τά μηνύματα από την άρνητική επίρροή πάνω στα παιδιά.** Θα αναφέρουμε μερικά. Τά συμπεράσματα δικά σας.

Μέ πηγή τό (BBC NEWS ONLINE, 20 Άπριλίου 2002): "...23 παιδιά στην πόλη της Σιθρίας Νοβοζιμπίρσκ δηλητηριάστηκαν από ένα ρόφημα παρασκευασμένο από θεϊκό χαλκό από Ππαδούς του Χάρι Πότερ, οι όποιοι τό "πρόσφεραν" ως "μαγικό" φίλτρο στα νεαρά θύματα.

Τό ρόφημα δόθηκε σέ μία "Ποττερική" έμπνευσης "τελετή μύησης". Παιδιά είπαν σέ ένα ρεπόρτερ ότι είχαν "εφεύρει" φίλτρα και "τελετές" και ότι θά δοκίμαζαν ένα "μαγικό φίλτρο" εάν προσφέρονταν σέ αυτά".

Η Πανελλήνια Ένωση Γονέων έχει άνησυχήσει και αναφέρεται συχνά πυκνά στο περιοδικό "ΔΙΑΛΟΓΟΣ" τό όποιο προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ σέ όποιον τό ζητήσει στην διεύθυνση: Πανελλήνιος Ένωση Γονέων (ΠΙΕΓ) Μεσογείων 429, 15343 Άγ. Παρασκευή Άθήνα τηλ. 6082271.

Στό τεύχος (26) του περιοδικού "ΔΙΑΛΟΓΟΣ" και στην σελίδα (31, 32) διαβάζουμε: «Έδω και πολλούς μήνες τό internet σφύζει από ηλεκτρονικά μη-

νύματα (e-mail), πού παίρνουν και δίνουν πληροφορίες για τό "φαινόμενο" Χάρι Πότερ. Σās παραθέτουμε μερικά: "Τά βιβλία του Χάρι Πότερ είναι "cool" γιατί σέ διδάσκουν τά πάντα για τή μαγεία και πώς να τή χρησιμοποιείς, για να έλέγχεις ανθρώπους και να εκδικείσαι τους έχθρους σου", λέει ο δεκάχρονος Craig Nowell, πρόσφατα προσήλυτος στό: New Satanic Order of the black Circle: (Νέο Τάγμα του Σατανά του Μαύρου Κύκλου). "Θέλω να μάθω την Cruciatius Curse: (Σταυροειδής Κατάρα ή Κατάρα της Σταυρώσεως) για να κάνω τον Muggle (Οι συνήθεις άνθρωποι πού δεν γνωρίζουν ή δεν πιστεύουν, κατά την Rowling, στη Μαγεία) καθηγητή μου της Φυσικής να υποφέρει, πού μου έβαλε χαμηλό βαθμό"».

Τήν άλλη Κυριακή συνέχεια.

*Γάκωβος ο Ρόδιος,
(Ροδιακή Κυριακή, 14/7/02)*

**Παιδιά ηλικίας 6-11 χρονών επηρεασμένα
από τον Harry Potter (Χάρι Πότερ)
στρέφονται έναντιόν του Θεού Ίησού Χριστού!!!**

Σίγουρα μένει έκπληκτος κάποιος βλέποντας την άρνητική επίρροή πάνω στα παιδιά πού έχει ο Χάρι Πότερ. Διαβάστε μερικά ηλεκτρονικά μηνύματα (e-mail) όπως τά καταγράφει τό περιοδικό "ΔΙΑΛΟΓΟΣ" Τεύχος (26) κορίτσι λέει: "Πίστευα στα όσα μάς δίδασκαν στό Κατηχητικό. Τά βιβλία όμως του Χάρι Πότερ μου έδειξαν ότι ή Μαγεία είναι μία πραγματικότητα. Κάτι πού μπορώ να τό μάθω και να τό χρησιμοποιώ εδώ και τώρα, ενώ ή βίβλος είναι πλῆξη και ψέματα".

Τά συμπεράσματα δικά σας.

"Η έξάχρονη Jessica Lehman λέει: Προτιμώ την Έρμώνα (Η καλύτερη φίλη του Χάρι Πότερ), γιατί είναι έξυπνη κι έχει κι ένα γατάκι. Ο Ίησους πέθανε γιατί ήταν αδύναμος και... (άκατονόμαστη βλασφημία)".

Μάλιστα!!! Προσέξτε δεν είναι άστεια. Διαβάστε. Είπαμε τά συμπεράσματα δικά σας. Τί ταΐζουν τίς ψυχές των παιδιών! "Στο Χιούστον, ο έντεκάχρονος Bradley Winters πού αγόρασε, τό "Κύπελλο της φωτιάς" (τό τέταρτο βιβλίο του Χάρι Πότερ) μέ τό προσωπικό του χαρτζιλίκι στίς 12 ακριβώς τά μεσάνυχτα της 8^{ης} Ιουλίου 2001, Πργάνωσε την δική του λέσχη: "Ποττερικοί, για την καταστροφή του Ίησού" μέ τους φίλους του της γειτονιάς. Τό ποσόν των 6,66 δολλαρίων δίνεται σάν άμοιβή εισδοχής σέ κάθε νέο μέλος πού δέχεται να βλαστημίσει τό όνομα του Θεού και να δεχθεί τό χάραγμα ενός κεραινού με έγχειρίδιο στό μέτωπό του. Ο Bradley Winters λέ-

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Ἁγία Παρασκευή, Μάϊος 2003.

Ἀγαπημένο μου παιδί,

Διαβάσαμε τό γράμμα σου, πού δημοσιεύθηκε σέ παιδικό περιοδικό, ὅπου ζητοῦσες νά γνωρίσεις νέους ἀνθρώπους καί νά ἀλληλογραφήσεις μαζί τους.

Στό γράμμα σου ἔγραφες τό ὄνομά σου, τή διεύθυνσή σου κι ἀκόμη, περιέγραφες τόν ἑαυτό σου, τά ἐνδιαφέροντά σου, τά χόμπι σου.

Ἐκεῖνο πού τράδηξε τήν προσοχή μας καί μᾶς ὤθησε νά σοῦ γράψουμε ἦταν ὅτι περιγράφοντας τήν προσωπικότητά σου ἔγραφες καί: «...τό ζώδιό μου εἶναι...»!

Ἐχουμε τή γνώμη, ὅτι δέν ἔχεις πλήρη ἐνημέρωση ἐπάνω στό τί σημαίνει νά γράψεις κάτι τέτοιο ἢ καί νά πιστεύεις στά ζώδια καί στήν **ἀστρολογία** - ἀκόμη κι ἂν τό βλέπεις σάν «ἀστεῖο» ἢ σάν «παιχνίδι». Γι' αὐτό πήραμε τό θάρρος νά σέ ἐνημερώσουμε.

Ἡ ἀστρολογία (τά ζώδια δηλ.) εἶναι κλάδος τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Ἔτσι, σάν «ἀπόκρυφη τέχνη» ἡ ἀστρολογία εἶναι εἶδος **θηροσκείας** καί φυσικά εἶναι **ἀσυμβίβαστη** μέ τήν **Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστη**. Δέν μπορεῖ κανεὶς νά εἶναι Ππαδός τῆς ἀστρολογίας καί συγχρόνως βαπτισμένος Ὁρθόδοξος Χριστιανός.

Σήμερα εἶναι πλέον γνωστή ἡ καταστροφική δράση τῆς ἀστρολογίας, τόσον γιατί α) συγκαταλέγεται ἀνάμεσα στίς «ἀπόκρυφες τέχνες», εἶναι δηλαδή κλάδος τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί ἀποτελεῖ βασικό ἐργαλεῖο τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου (New Age), ὅσον καί γιατί β) ἐνισχύει τή δεισιδαιμονία στοὺς ἀστήρι-

κτους ἀνθρώπους καί γίνεται εὐκαιρία γιά μεγάλες ἀπάτες καί καταστροφές. Πρόσφατες ἐρευνες καί στὸν Τύπο ἐνισχύουν αὐτὴν τὴν θέση.

Παρά ταῦτα, ὑπάρχουν δυστυχῶς ἄνθρωποι πού πιστεύουν στά ζώδια, μέχρι πού κανονίζουν τίς δουλειές τους, τίς σχέσεις τους, τίς φιλίες τους καί τίς συνεργασίες τους μέ βάση τὴν ἀστρολογία. Αὐτοὶ εἶναι εἰδωλολατρία, ὅσο κι ἂν δέν τό καταλαβαίνουν αὐτοὶ οἱ δυστυχισμένοι. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἀντὶ νά ἀναθέσουν τὴ ζωὴ τους στήν ἀπέραντη Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐξαρθῶνται ἀπὸ ἀπρόσωπες δυνάμεις, ὅπως πιστεύουν ὅτι εἶναι τά ζώδια. Σίγουρα ἐσύ δέν θά ἤθελες νά καταλήξεις σάν αὐτούς.

Ἡ «Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου» (Π.Ε.Γ.) εἶναι ἓνας φορέας πού ἀριθμεῖ ἑκατοντάδες μέλη καί ἐνημερώνει πολλές χιλιάδες γονεῖς μέ βιβλία, ἐντυπα, ὁμιλίες καί μέ τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ», πού τό στέλνει δωρεάν σέ ὅσους τό ζητήσουν.

Ἐπίσης ἡ Π.Ε.Γ. προσπαθεῖ νά εὐαισθητοποιήσει τό κοινὸ στὴ χώρα μας ἀλλὰ καί στό ἐξωτερικὸ πάνω σέ θέματα αἰρέσεων καί παραθηροσκείας καθὼς καί σέ θέματα ἀποκρυφισμοῦ καί μαγείας μέσα στά ὅποια εἶναι καί ἡ ἀστρολογία.

Ἐνημερώνει ἀκόμη συχνά διάφορα ἐντυπα πάνω στό θέμα τῆς ἀστρολογίας καί τοῦ ἀποκρυφισμοῦ γιατί εἶναι ιδιαίτερα εὐαίσθητη, ὅταν τά ἐντυπα αὐτὰ ἀπευθύνονται σέ παιδιά. Θέλουμε, τέλος, νά σέ εὐχαριστήσουμε γιά τὴν ὑπομονή σου νά διαβάσεις αὐτὸ τό γράμμα μας, τό ὅποιο θά συνιστούσαμε νά τό δια-

ει: "Ὅταν θά μεγαλώσω θά μάθω νεκρομαντεία καί θά ἐπικαλοῦμαι μεγάλους δαίμονες στὴ Γῆ".

Ὁ Dr. Andrea Collins τοῦ "Focus on Faith" (ἐστίαση στὴν πίστη) μᾶς χριστιανικῆς ὁμολογιακῆς ομάδας προβληματισμοῦ καί στήριξης, στὸ Ντένβερ Κολοράντο λέει: «Τὰ παιδιά εἶναι εὐεπηρεάστα. Τὰ βιβλία αὐτὰ δέν περιγράφουν μερικῶς ἓνα ἢ δύο "μαγικά" ξόρκια ἢ κρυ-

* Σ.Δ.: Θά πρέπει νά διευκρινιστεῖ ὅτι μέρος ἀπὸ τά γραφόμενα στά δύο ἀνωτέρω δημοσιεύματα τῆς «Ροδιακῆς Κυριακῆς» ἀναδημοσιεύονται ἀπὸ τό 26ο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος» (σελ. 31-33) τελοῦσαν δέ τότε ὑπὸ ἐρευνα. Διευκρινίσεις παρέχονται σέ δεύτερο σχόλιο στό ἴδιο τεῦχος (σελ. 38-39).

στάλλινες σφαῖρες. Ἐδῶ πρόκειται γιά ἑκατοντάδες ἀποκρυφιστικὲς ἐπικλήσεις. Ἡ **ξαφνικὴ διαισθητικὴ στροφή, μετὰ τό διάβασμα ἑνὸς βιβλίου τοῦ Χάρι Πόττερ, κατὰ τοῦ Θεοῦ καί ἡ λατρεία τοῦ Σατανᾶ εἶναι πολὺ εὐκόλη γιά ἓνα παιδί, ὅπως ἔχουν δείξει οἱ ἀριθμοί** ». Ἔχει ὑπολογιστεῖ τό 1995, ὅτι 100.000 ἀμερικανοί, κυρίως ἐνήλικοι, ἦταν ἀναμειγμένοι μέ τὴν λατρεία τοῦ Σατανᾶ. Σήμερα, ἀνήκουν στὴν "ἐκκλησία τοῦ σατανᾶ" περισσότερα ἀπὸ 14.000.000 παιδιά, κυρίως χάρι στοῦ "σεμνοῦ παιδί-μάγο τῆς κ. Rowling".

Ἰάκωβος ὁ Ρόδιος,
(Ροδιακὴ Κυριακὴ, 21/7/02)

βάσουν και οι γονείς σου. Όπως θα ξέρεις, οι γονείς πάντα θέλουν για το παιδί τους ό,τι καλύτερο.

Είμαστε στη διάθεσή σου και στη διάθεση των γονέων σου για ό,τιδήποτε σχετικό με την ειδικότητά μας.

Σου εύχομαστε καλή σταδιοδρομία στις σπουδές σου και στη ζωή σου και σε χαίρετούμε.

Με πολλή αγάπη

Άθανάσιος Νεοφώτιστος
Πρόεδρος του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

* * *

Άγία Παρασκευή, 18 Απριλίου 2003.

Πρός τα Βιβλιοπωλεία Κόσμος/Φλωρά
Fax: 210-5236026, 210-3243368

Κύριοι,

Σχετικά με την προγραμματιζόμενη εκ μέρους σας εκδήλωση στο ξενοδοχείο Holyday Inn (Σάββατο & Κυριακή, 19-20/4/2003) στη διάρκεια της οποίας θα διασχθούν Τεχνικές της Μεθόδους Σίλβα (Silva Mind Control), επιθυμούμε να σας γνωρίσουμε ότι η εν λόγω μέθοδος εντάσσεται στις λεγόμενες ψυχολατρικές και βασίζεται στην «Θετική Σκέψη», μία βιωματική προσέγγιση, που εδράζεται στα πιστεύω ανατολικών θρησκειών και του **άποκρυφισμού**.

Η διδασκαλία και οι πρακτικές της εν λόγω ψυχο-ομάδας, δεν καλύπτονται από την επιστημονική δεοντολογία, αλλά εντάσσονται στον ευρύτερο χώρο της «Νέας Έποχής του Ύδροχόου», συνδρόμου, που συνδέει χαλαρά το σύνολο των Πργανώσεων του άποκρυφισμού και της παραθρησκείας.

Θά πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι, πέραν της αντιεπιστημονικής της διάστασης, η ένταξη σε αντίστοιχες ομάδες και η ένασχοληση με τις πρακτικές των Πργανώσεων αυτών έχει αποδειχθεί επικίνδυνη για την προσωπικότητα του ανθρώπου και όχι σπάνια και για τη σωματική του υπόσταση.

Τέλος, θά πρέπει να σημειωθεί ότι η ένταξη στην εν λόγω ομάδα έχει επανειλημμένα χαρακτηρισθεί ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη πίστη, από Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις (Αλιάρτος 20-26/9/1995 κ. ά.).

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.
Άθανάσιος Νεοφώτιστος

* * *

Παγκόσμια Συνωμοσία «Τί ανακάλυψα στην βιβλιοθήκη τους»*

Σέ ένα άσραμ στην Ίνδια του Νιρανζανάντα που ήταν μαθητής του γκουρού Σατυανάντα και αυτός του γκουρού Σιβανάντα, του οποίου υπήρχαν κάποια βιβλία στην βιβλιοθήκη, κοίταξα μέ ενδιαφέρον την διαθήκη του που βρήκα σ' ένα ράφι. Λίγων σελίδων βιβλίο, που όμως δέν τό είχα ξαναδει, ούτε είχα ξανακούσει ποτέ, αλλά και μέχρι σήμερα δέν τό ξαναείδα πουθενά. Άρχισα νά τό διαβάζω. Ξαφνικά έμεινα έκπληκτος από τά γραφόμενά του!... Μά εδώ υπήρχε ή όμολογία μιάς μακρόχρονης προσπάθειας ή συνωμοσίας μέσα στους αιώνες μέ σκοπό την πολιτιστική αλλοίωση και τελικά κατάληψη του Δυτικού Χριστιανικού κόσμου από τίς ανατολικές δοξασίες και την καταστροφή του Χριστιανισμού.

Μιλούσε για κάποιο σχέδιο που βρισκόταν ήδη σέ εξέλιξη και που άρχισε κάμποσες γενεές πριν από αυτόν. (Ο δάσκαλός του πέθανε στά 1930 και ήταν ο Ραμακρίσνα). Ένα σχέδιο που είχε σκοπό νά προετοιμάσει τό Δυτικό νοΰ, Πστε νά γίνει δεκτικός στις ανατολικές δοξασίες περί κόσμου και Θεοΰ. Ένα σχέδιο, που είχε συλληφθει από κάποια "άνώτερα πνευματικά όντα" δηλ. δαίμονες και ήταν εύχαριστημένος γιατί έφερε εις πέρας τό κομματάκι που ανέλαβε. Αυτός ο σουάμι Βιβεκανάντα έγινε πολύ γνωστός στη Δύση, Άγγλία-Άμερική κυρίως στις αρχές του αιώνα μας. Πέρασε όλη του τή ζωή δίνοντας διαλέξεις, όμιλίες πάνω στον Ίνδουισμό, όπου τον καλούσαν. Ίδρυσε κάποια κέντρα στην Άμερική και άλλου. Αιτή ή άποστολή του ανατέθηκε, ως έργο ζωής από τον γκουρού του Ραμακρίσνα!...

Ποιός από μās θά ύποψιαζόταν ότι ή ψυχιατρική επιστήμη χρησιμοποιήθηκε γι' αυτό τό σκοπό; Ο πατέρας της σύγχρονης ψυχιατρικής ο άνθρωπος μέ τον όποιο αρχίζει ή ψυχιατρική, ο Κάρολ Γιούνγκ, δέν κάνει κάποια πρωτότυπη ανακάλυψη, όπως πίστεψαν κάποιοι. Αυτό που κάνει είναι ότι παίρνει τίς "ανακαλύψεις" του Ίνδουισμού για την ανθρώπινη ψυχή, δομή και λειτουργία της, αντικαθιστά τους σασκριτικούς όρους μέ δικούς του άπλους και εύληπτους, τά "ντύνει" και μέ μία επιστημονική όρολογία και τά παρουσιάζει για πρώτη φορά ως νέες ανακαλύψεις στη Δυτική Κοινωνία. Όσο αυτά γίνονταν άποδεκτά τόσο προχωρεί σέ νέα έργα που έχουν πιά καθαρά μεταφυσικό χαρακτήρα, για νά φανερώση στο τέλος της ζωής του τή σχέση του και τή συμπά-

* Τό κείμενο αυτό μās τό απέστειλε μέ έπιστολή του ο π. Άβραάμ, μοναχός από τό Άγιον Όρος.

θεία του στόν Ίνδουισμό. Έβγαλε και κάποιο σχετικό βιβλίο για τις Μαντάλες και τό "Αι Τόινγκ (μαγία). Ποιός θά ύποψιαζόταν ότι ό Γιούνγκ έπαιξε τέτοιο παιχνίδι; Αυτός πού έχει διαβάσει και σκεφθεϊ τό Γιούνγκ είναι ήδη επηρεασμένος έξοικειωμένος, μέ στάσεις, μέ θεωρήσεις, μέ ινδουϊστικές απόψεις. Τέτοια πλάγια διείσδυση ιδεών ; !!...

Άπ' τό βιβλίο: Οί γκουρού, ό νέος και ό γέροντας Παϊσιος, Διονυσίου Φαρασιώτου.

* * *

2^α Νοεμβρίου 2002

Πρός τήν **Άρχισυντάκτρια**
και τήν **Έκδοτική Όμάδα**
του Περιοδικού «**Έρμης**»,
έπίσημου Οργάνου του
Συλλόγου Άποφοίτων Κολλεγίου Άθηνών
Fax: 210/6748845

Άγαπητοί φίλοι, συναπόφοιτοι, μέλη τής Κολλεγιακής οικογένειας,

Άληθινή χαρά, αλλά άμέσως μετά θλίψη και έκπληξη ύπήρξαν τά συναισθήματα, πού δοκίμασα σήμερα παίρνοντας στά χέρια μου ένα άκόμη τεύχος του «Έρμη».

Και ό λόγος: Στο ώραϊο κατά τά άλλα έξώφυλλο, τό καλά συντεθειμένο, τό διακριτικό αλλά παρά ταύτα καλαίσθητο, τό εύρηματικό στή θεματολογία του, (ό γράφων τυγχάνει γραφίστας), τό τέλος πάντων, σωστό από πολλές απόψεις... στό έξώφυλλο, λοιπόν, αυτό, κάτω από τόν τίτλο «Έρμη», κατακόκκινη και προκλητική φάνταζε ή «ταμπέλα» **ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ!**

Η πρώτη σκέψη ήταν: «Νεοεποχίτες και στό Κολλέγιο». Η άμέσως επόμενη: «Κακός μμητισμός». Και μία Τρίτη: «Κατάφεραν νά περάσουν ύποσυνείδητα τόν όρο έτσι πού κάθε συντάκτης τόν χρησιμοποιεί άσυναίσθητα». Μετά κάθισα νά δάλω ψύχραμα τούς λογισμούς μου σέ τάξη κι άποφάσισα νά σās γράψω αυτό τό γράμμα.

Και πρώτον, θά έρωτηθεϊτε: «Και τί στό καλό έχει ό όρος ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ; Μήπως δέν τόν χρησιμοποιήσει τό ΠΑΣΟΚ ξανά και ξανά στίς προεκλογικές του καμπάνιες; Δέν τόν είχε χρησιμοποιήσει ό κ. Μ. Έβερτ σάν τίτλο του Δημοτικού Συνδυασμού του όταν πριν χρόνια είχε διεκδικήσει τή Δημοτική Άρχή του Δήμου τής Άθήνας; Δέν τόν δλέπαμε παλιά -σήμερα εύτυχως όχι τόσο- καταγιστικά σέ δημοκρατικές καταχωρήσεις ποικίλων προϊόντων: «Νέα

Έποχή στό Άδυνάτισμα», «Δέλτα. Τό γάλα μās Νέας Έποχής» και τόσες άλλες;

Βέβαια, τό 99% των άναγνωστών, θεατών, άκροατών και λοιπών, ποτέ δέν φαντάστηκε ότι ό όρος ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ είναι ένας ιδιαίτερα φορτισμένος όρος, μέ συγκεκριμένο νόημα, μέ συγκεκριμένο μήνυμα και μέ συγκεκριμένο στόχο.

Όλα αυτά τά «συγκεκριμένα» προϋποθέτουν μία ιδιαίτερη ένασχόληση σέ έναν πολύ εύαίσθητο χώρο, τόν όποιο όχι μόνο άγνοούν πολλοί, αλλά και πολύ συχνά τόν άντιπαρέρχονται μέ εύκολία και μέ έλαφρότητα, όταν και αν δέν εμπλέκονται κάποτε άρνητικά μέσα σ' αυτόν.

Ό χώρος αυτός είναι ό χώρος του άποκρυφισμού, τής παραθρησκείας, τής λεγομένης «Νέας Έποχής του Ύδροχόου» γνωστής στό έξωτερικό μέ τόν όρο New Age!

Στήν έρώτηση, τί γνώση μπορεί νά έχει ένας γραφίστας σάν και μένα για τή ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ και τά παρεκκόμενά της θά πρέπει νά σās γνωστοποιήσω και τή δεύτερή μου ιδιότητα: Του μέλους του Δ.Σ. τής Π.Ε.Γ. (Πανελλήνιας Ένωσης Γονέων για τήν Προστασία τής Οικογενείας και του Άτόμου). Η Π.Ε.Γ. είναι ό μόνος φορέας αυτοβοήθειας στή χώρα μας σέ θέματα πού άφορούν στήν έμπλοκή ειδικά νέων ανθρώπων σέ άκραϊες αίρέσεις και ομάδες χειρισμού τής προσωπικότητας. Η Π.Ε.Γ. παρέχει βοήθεια σέ γονεϊς και σέ θύματα και ενημερώνει τό κοινό σχετικά.

Γιά τό τί στήν ουσία της είναι ή ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ, σās συνιστώ τό βιβλίο του τέως Γραμματέως τής Συνοδικής Έπιτροπής επί των Αιρέσεων, μακαριστού π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου: «Άποκρυφισμός, Γκουρούϊσμός, Νέα Έποχή». Σās επισυνάπτω όπως και μικρό κείμενο συνεργάτη τής Π.Ε.Γ. άρκετά περιεκτικό, πού χρησιμοποιήσαμε και άλλοτε, σέ παρόμοιες περιπτώσεις ενημέρωσης.

Σέ ό,τι άφορā έμένα προσωπικά, μένω μέ τήν έλπίδα ότι μετά τήν ενημέρωσή μου αυτή θά τροποποιήσετε τό τόσο φορτισμένο αυτό σλόγκαν.

Οί όροι: «Καινούρια Έποχή», «Περίοδος Β'» ή «Νέα Περίοδος» παραμένουν πάντα δόκιμοι κι ίσως... γιατί όχι και τό: «Νέα Γεύση»...

Σās χαιρετώ και σās εύχαριστώ για τήν ύπομονή σας.

Γιάννης Μηλιώνης
Καθηγητής Πληροφορικής-Γραφίστας
Πεντέλης 1, 153 43 Άγία Παρασκευή
Τηλ. 210-6009439, -6012745
Κοινοποίηση: Π.Ε.Γ.

* * *

«Νῦν γάρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία
ἢ ὅτι ἐπιστεύσαμεν»*

Τό παρόν ἄρθρο τό εἶχα γράφει μπροστά ἀπό πολλά χρόνια, γιά νά τό δημοσιεύσω σέ κάποιο χριστιανικό περιοδικό. Δέ δημοσιεύτηκε, γιατί τό θεώρησαν πολύ βαρύ. Σήμερα μετά ἀπό πολλά χρόνια ἀποφάσισα νά τό δημοσιεύσω στήν ἐφημερίδα "Ἐλευθερία". Εἶναι παρμένο ἀπό τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς Τυρινῆς Κυριακῆς. Κανονικά θά ἔπρεπε νά δημοσιευθεῖ τότε. Ἐπειδή ὅμως δέν ἔχω τήν ὑπομονή νά περιμένω, ἀποφάσισα νά τό δημοσιεύσω σήμερα.

«Νῦν γάρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτι ἐπιστεύσαμεν».

Δηλαδή: Τώρα ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας εἶναι πιά κοντά μας ἀπό τότε πού γίναμε γιά πρώτη φορά συνειδητοί χριστιανοί.

Εἶναι μιά ἀλήθεια τῆς Ἁγίας Γραφῆς διά στόματος τοῦ Ἁπ. Παύλου. Μιά ζωντανή πραγματικότητα τήν ὁποία δέν ἔχουμε προσέξει ὅσο θά ἔπρεπε, ἐμεῖς τουλάχιστον οἱ χριστιανοί. Ἀκοῦμε πολλές φορές ἠλικιωμένους συνανθρώπους μας, νά λένε: «Νά ἦμουν εἴκοσι ἢ τριάντα χρόνια νεότερος, τί ὥραϊα θά ἦταν!». Καί δέν εἶναι μόνον ἄνθρωποι ἀδιάφοροι στά ζητήματα τῆς θρησκείας, ἀλλά καί ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας πού ὑποτίθεται πώς ζοῦν μιά συνειδητή χριστιανική ζωή. Σ' αὐτούς, λοιπόν, τούς ἄνθρώπους μποροῦμε νά ἀπαντήσουμε: Τί λές, χριστιανέ μου; Βρίσκεισαι κοντά στήν πόρτα του Παραδείσου καί ζητᾶς νά γυρίσεις πίσω; Πλησιάζεις νά ἀπολαύσεις τά οὐράνια ἀγαθά καί νοσταλγεῖς τό παρελθόν; Ξεχνᾶς ὅτι οἱ μεγαλύτερες ἠλικίες ἐκτός ἀπό μερικές περιπτώσεις, βρίσκονται πιά κοντά στήν ἄλλη ζωή; Στίς χαρές τοῦ Παραδείσου; Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωήλ Παννακόπουλος, ὁ σοφός αὐτός κληρικός τῆς πόλης μας, συνάντησε κάποτε στό δρόμο μιά εὐσεβή γερόντισσα καί τῆς εἶπε: «Ἀκόμη ἐδῶ εἶσαι; Νά ἤξερες τί χάνεις!» Ἴσως ὅμως, μᾶς εἰποῦν μερικοί. Ὅτι δέν εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θά ἀπολαύσουμε τήν ἄλλη ζωή. Ἡ σωτηρία εἶναι δύσκολη καί γι' αὐτούς ἀκόμη τούς ἐκλεκτούς. Δύσκολη, ἀλλ' ὄχι ἀκατόρθωτη. Ὁ πραγματικά πιστός χριστιανός ζεῖ πάντα μέ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, μέ τήν προσδοκία τῆς Ἀναστάσεως καί μέ τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. Αὐτό ἄλλως τε ὁμολόγησε καί ὁ καθέννας μας διά στόματος τοῦ ἀναδόχου του κατά τήν Πρα

* Ἀπό τόν θεολόγο Καθηγητή κ. Μαλικούρη Παναγιώτη, λάβαμε μέ ἐπιστολή του, ἄρθρο του πού δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Ἐλευθερία» Καλαμάτας. Τό περιεχόμενο τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ τό θεωρήσαμε πολύ ὠφέλιμο γιά τήν πνευματική πορεία μας, γι' αὐτό τό δημοσιεύουμε στό περιοδικό μας.

τοῦ βαπτίσματός του. «Προσοδοῦ Ἀνάσταση νεκρῶν καί ζωῆ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Παναγιώτης Γ. Μαλικούρη
Θεολόγος

* * *

Μυτιλήνη 18-3-2003

Κύριε Διευθυντά

Ὀνομάζομαι Κ. Σ. καί εἶμαι ἀδιόριστος καθηγητής θεολόγος. Πρὶν λίγες μέρες ἔπεσε τυχαῖα στά χέρια μου τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ», τεῦχος 29. Τό πῆρα καί τό διάβασα μέ ἀρκετό ἐνδιαφέρον. Βρήκα στά κείμενα καί μέσα στίς σελίδες του ἀρκετά θέματα μέ μεγάλο ἐνδιαφέρον καί γιά τά ὁποῖα ἀρκετοί ἄνθρωποι δέν τά γνωρίζουν π.χ. Σαηεντολογία, Χάρι Πότερ, Νέα Ἐποχή κ.τ.λ.

Πιστεύω ὅτι κάνετε μιά ἐξαιρετική προσπάθεια καί ὅτι πρέπει νά ὑποστηριχθεῖ καί ἠθικά ὅπως καί ὑλικά. Ἔτσι Πστε οἱ ἄνθρωποι καί εἰδικά οἱ γονεῖς νά γνωρίζουν ἀπό ποιούς κινδυνεύουμε, καί ἀπό πού πρέπει νά φυλάγονται τά παιδιά τους.

Πῆρα λοιπόν τό θάρρος νά σᾶς ἐνοχλήσω γραπτά καί νά σᾶς ἐκφράσω τήν ἐπιθυμία μου νά γραφτῶ καί ἐγώ συνδρομητής στό περιοδικό σας καί σάν ἐλάχιστη προσφορά στό ἔργο σας, ἐσωκλείω στήν ἐπιστολή μου τό συμβολικό ποσόν τῶν 20 €.

Ἐλπίζω ἡ ἐπιθυμία μου νά γίνει δεκτή ἐκ μέρους σας καί θά περιμένω τό ἐπομενο τεῦχος στήν διεύθυνση πού βρίσκεται στό φάκελλο.

Εὐχόμαι ὁ Θεός νά σᾶς ἐνδυναμώνει στό ἔργο σας καί νά χαρίζει σέ ὅλους τούς συνεργάτες σας ὑγεία καί μακροημέρευση.

Μετά τιμῆς
Κ. Σ.

* * *

ΚΕΡΚΥΡΑ, 5-12-2002

Ἄγαπητοί,

Εἶμαι μητέρα τριῶν μικρῶν παιδιῶν, μαθητῶν στό Δημοτικό Σχολεῖο. Καθημερινές οἱ ἀνάγκες ἀπέναντι στά παιδιά: ὑλικές μᾶ ὅσο μεγαλώνουν κυρίως ἠθικές καί πνευματικές. Μέ χαρά πληροφορήθηκα τήν Ππαρξη τοῦ περιοδικοῦ σας ἀπό τόν ἱερέα μας π. Ἰωάννη καί κατά θεία σύμπτωση ἀπό τό περιοδικό «Πολύτεκνη Οἰκογένεια». Θά σᾶς παρακαλοῦσα νά

μου τό αποστέλλετε. Εἶθε ὁ Θεός νά εὐλογεῖ τήν προσπάθειά σας. Νά προσεύχεσθε γιά ὄλους ἐμᾶς.

Μέ ἐκτίμηση
Θ. Σ.

* * *

ΚΕΡΚΥΡΑ, 27-5-2002

Ἀγαπητοί, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
χαίρετε ἐν Κυρίῳ, πάντοτε!

Κατ' ἀρχάς, σᾶς εὐχαριστῶ θερμά, γιά τόν «Διάλογο», τό θαυμάσιο ἐνημερωτικό, διαφωτιστικό καί καταποτιστικό περιοδικό σας. Θά ἤθελα νά σᾶς παρακαλέσω, ὅποτε μπορέσετε, ν' ἀνάψετε ἕνα κερι εὐγνωμοσύνης στό μνήμα τοῦ μακαριστοῦ πατρός Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου. Τόν γνωρίζουμε, μετά τήν κοίμησή του, καί ἡ ψυχή μας πλημμυρίζει ἀπό εὐγνωμοσύνη γιά τόν στοργικό, ἀκούραστο κι ἀκοίμητο πατέρα μας. Τόν ἄγρυπνο φρουρό τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς μας. Ἄς εἶναι ἐλαφρῦ τό χῶμα, πού τόν σκεπάζει.

Σᾶς ἀποστέλλω: 1) Ἀφίσα ἡ ὁποία ἔχει κατακλύσει τήν πόλη τῆς Κέρκυρας (ἀφορᾷ τό Χάρι Πότερ). Τήν συναντᾷς ὅπουδήποτε κι ἄν στρέψεις τό βλέμμα σου σέ τοίχους, σέ καταστήματα -καί μάλιστα σέ περίοπτη θέση τῆς διτρίνας τους- σέ κολῶνες τῆς Δ.Ε.Η., σέ ὑπόστεγα στάσεων ἀστικῶν λεωφορείων, στά κεντρικά γραφεῖα τοῦ Ο.Τ.Ε., καί ὅπου ἀλλοῦ μπορεῖτε νά σκεφθεῖτε.

2) Τήν ἀφίσα ὁμιλίας τοῦ Γ. Σ. σέ Ἐκπαιδευτικό Ἰδρυμα, ἡ ὁποία φωτοτυπήθηκε καί μοιράστηκε σέ ὅλα τά σχολεῖα τῆς Πρωτοδοθμίου καί Δευτεροδοθμίου Ἐκπαιδύσεως, καθώς καί τήν πρόσκληση γιά κάθε ἕναν μας χωριστά.

Θά ἐπιθυμοῦσα, ἐάν εἶναι δυνατόν, νά μου ἀποστείλλετε, μέ ἀντικαταβολή, τά ἐξῆς βιβλία τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου: «Ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιά τήν οἰκογένεια», Ἀθήνα 1996, «Τό νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Ἀθ. 1996, «Ἡ Ὁρθοδοξία μας», Ἀθ. 1995.

Εὐχομαι σέ ὄλους τούς συνεργάτες σας ὑγεία καί καλή δύναμη καί θεία φώτιση στό ἀληθινά δύσκολο ἔργο τους. Προσευχόμεθα ὅλοι νά σᾶς σκέπει ὁ Θεός καί νά σᾶς βοηθάει νά ξεφεύγετε ἀπό τά ὅποια δρόγια προσπαθοῦν νά σᾶς στήσουν.

Μέ ἀληθινή εὐγνωμοσύνη κι ἐκτίμηση,
Μ. Ἰ.
Κέρκυρα

**Ζητοῦμε ἀπό τήν πολιτεία νά ἀπαγορεύσει
τή βεβήλωση τῶν ἱερῶν συμβόλων τῆς πίστες μας
καί νά περιφρουρήσει τή θρησκευτική μας
παράδοση σύμφωνα μέ τήν ισχύουσα νομοθεσία
καί τό Σύνταγμα**

Ἀνάμεσα στίς μεταμφιέσεις, πού ὑπάρχουν σέ πολλά καταστήματα μέ ἀποκριάτικα εἶδη, εἶναι καί ἡ «στολή» ἱερέα ἡ ὁποία συνοδεύεται ἀπό ἕναν μεγάλο «χρυσό» σταυρό.

Οἱ «χρυσοί» αὐτοί, σταυροί μέσα σέ διαφανεῖς σακούλες, κρέμονται ἀπό γάντζους ἢ βρισκονται σωρηδόν στά ράφια ἀλλά ἀκόμη καί στό πάτωμα τῶν καταστημάτων, ἀνάμεσα στά ὑπόλοιπα ἀποκριάτικα εἶδη.

Ὁ Τίμιος Σταυρός καί ἡ ἱεροσύνη βεβηλώνονται καί γίνονται ἐξαρτήματα καρναβαλιοῦ.

Εὐθύνη, γιά τήν ἀπαράδεκτη αὐτή κατάσταση ἔχουν οἱ κατασκευαστές καί εἰσαγωγεῖς τῶν εἰδῶν μεταμφίεσης, ἀλλά καί τά καταστήματα, πού διακινοῦν τό σχετικό ὑλικό. Κανείς δέν μπορεῖ νά ισχυρισθεῖ ὅτι ὁ λαός μας εἶναι ἀδιάφορος γιά τήν πίστη του. Τό ἀποδεικνύουν τά ἑκατομμύρια τῶν ὑπογραφῶν, πού ζητοῦν νά ἀναγράφεται στίς ταυτότητες τό θρησκευμά τους καί οἱ χιλιάδες ἄνθρωποι, πού περιμένουν ὑπομονετικά πολλές ὥρες στά προσκυνήματα.

Γι' αὐτό, πιστεύουμε ὅτι δέν ἐπιτρέπεται σέ κανέναν νά διακωμωδεῖ τό τίμο ράσο, πού συχνά βάφτηκε στό αἷμα γιά τήν προάσπιση τῆς πίστες καί τῆς πατρίδας. Ζητοῦμε ἀπό τήν πολιτεία νά ἐπέμβει καί νά ἀπαγορεύσει τήν βεβήλωση τῶν ἱερῶν συμβόλων τῆς πίστες μας καί νά περιφρουρήσει τήν θρησκευτική μας παράδοση σύμφωνα μέ τήν ισχύουσα νομοθεσία καί τό Σύνταγμα.

*Ἀγγελική Κατελοῦζου Μηλιώνη,
Πεντέλης 1, 153 43 Ἁγία Παρασκευή.*

Διακονήματα καί ἐκδηλώσεις

Συνεχίστηκε μέ ἐξαιρετική ἐπιτυχία τό τρίμηνο Ἰανουαρίου-Μαρτίου ἡ λειτουργία τοῦ **Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως** πού γίνεται κάθε Κυριακή ἀπό 11.30 ἕως 13.00 στό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς, ὁδός Ἀποστόλου Παύλου 10. Τό Σεμινάριο τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ἀπευθύνεται σέ ἀνθρώπους, ὄλων τῶν ἡλικιῶν καί ἰδιαίτερα σέ νέους, ἐξετάζει σύγχρονα ὑπαρξιακά προβλήματα στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἀποτελεῖ ἄριστη δυνατότητα ὀριοθέτησης τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως σέ σχέση μέ τίς αἰρέσεις καί τήν παραθρησκεία. Οἱ ὁμιλίες γίνονται ἀπό ἐκλεκτούς ὁμιλητές, οἱ ὁποῖοι μέ πολλή ἀγάπη καί μέ ἐξαιρετική γνώση τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τό πλήρωμα τῆς Ἐκ-

κλησίας μας αναπτύσσουν στους συνεργάτες και φίλους της Π.Ε.Γ. θέματα που έχουν σχέση με την εν Χριστώ ζωή και την Εκκλησιαστική μας παράδοση.

Η Π.Ε.Γ., που αποτελεί τον Πρωτοπνευματικό και οικονομικό φορέα του Σεμιναρίου, συνιστά στους φίλους και συνεργάτες της, να συνεχίσουν την παρακολούθηση των μαθημάτων του και να φέρουν και άλλους, που δεν τό γινώριζον να συμμετάσχουν σ' αυτό. Το κάλεσμα σέ εκδηλώσεις πνευματικής ζωής αποτελεί κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας την υψηλότερη φανέρωση αγάπης και διακονίας προς τόν αδελφό μας.

- **Απογευματινή συνάντηση.** Στίς 20 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε απογευματινή σύναξη συνεργατών και φίλων της Π.Ε.Γ. Στην αρχή βυζαντινή χορωδία υπό την Δ/ση του πρωτοψάλτου και ταμίου της Ένώσεως κ. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδούλου, έψαλε παράκληση «υπέρ των πεπλανημένων αδελφών μας και επιστροφής αυτών στην Εκκλησία του Κυρίου». Στή συνέχεια ο Πρόεδρος του Πνευματικού Συμβουλίου της Π.Ε.Γ. ο π. Κυριακός Τσουρός έκοψε τή βασιλόπιττα της Ένώσεως.

Χαιρετισμούς και παραινέσεις στους παρευρεθέντας άπηθύθυναν ο π. Κυριακός Τσουρός και ο Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου της Π.Ε.Γ. κ. Αθανάσιος Νεοφώτιστος. Ακολούθησε δεξίωση σέ πλαίσια πραγματικής αδελφικής κοινωνίας και αγάπης.

- **Εκπαιδευτικό Σεμινάριο της Π.Ε.Γ.** Πραγματοποιήθηκαν κατά τό τρίμηνο Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος, τρεις ημερίδες μέ σκοπό τόν καταρτισμό των συνεργατών της Π.Ε.Γ. σέ θέματα έννημέρωσης και παροχής βοήθειας σέ όσους άπευθύνονται στην Ένωση για προβλήματα που άντιμετωπίζουν από τήν αίρετική δραστηριότητα. Η πρώτη έγινε στό Πνευματικό Κέντρο του Ίερού Ναού Προφήτου

Ήλιου Αγίας Παρασκευής (18 Ιανουαρίου) και ή δεύτερη στό Ένοριακό Κέντρο Αγίας Παρασκευής (22 Φεβρουαρίου). Προηγείτο κάθε ημερίδας κατασκευτική Θ. Λειτουργία και μετά τίς όμιλίες-εισηγήσεις από έκλεκτούς όμιλητές, άκολουθούσε γεύμα αγάπης και αδελφικής κοινωνίας. Στήν ημερίδα του Ιανουαρίου οι συνέδροι είχαν τήν ευκαιρία να επισκεφθούν τόν τάφο του π. Αντωνίου, όπου τελέσθηκε τρισάγιον υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του άειμνήστου πατρός.

Στίς 30 Μαρτίου ή Π.Ε.Γ. Πργάνωσε τήν τελευταία εκπαιδευτική ημερίδα στην Ίερά Μονή Βηθλεέμ, της Ίερής Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής. Μετείχαν στην ημερίδα περί τούς 90 συνεργάτες της Π.Ε.Γ. οι όποιοι είχαν τήν ευκαιρία να άκούσουν εισηγήσεις από υπευθύνους των ομάδων της Π.Ε.Γ. σέ θέματα διακονίας υπέρ των πλανημένων αδελφών μας. Προηγήθηκε κατασκευτική Θ. Λειτουργία στό Καθολικό της Μονής, τήν όποία έτέλεσε ο π. Κυριακός Τσουρός. Μετά τίς όμιλίες-εισηγήσεις άκολούθησε γεύμα, προσφορά της Ένώσεως στους συνεργάτες της.

- **Εκπαιδευτικές ομάδες.** Στά πλαίσια καταρτισμού ειδικών συνεργατών της Π.Ε.Γ., για να μπορούν να έπιληφθούν συγκεκριμένων περιπτώσεων και ζητημάτων, λειτουργούν 4 «ομάδες έκπαίδευσης και επανένταξης» σέ συγκεκριμένες ημέρες και ώρες της εβδομάδος. Στό «εργαστήριο» αυτό γίνεται σέ βάθος έρευνα των αίρετικών, έξωχριστιανικών και έξωευρωπαϊκών τάσεων, ή όριοθέτηση της Όρθοδοξίας και του Όρθοδόξου πολιτισμού έναντι αυτών των τάσεων και άναζητούνται τρόποι άντιμετωπίσεως των ποικίλων πνευματικών και κοινωνικών προβλημάτων, που δημιουργούνται σέ νεαρά κυρίως άτομα.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ:

Άπό τό Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, 89,5 FM, μεταδίδονται οι έξης έκπομπές:

- 1) **Όρθόδοξη Μαρτυρία και Ζωή. Κάθε Τρίτη 8.30 - 9 μ.μ.** Έπιμελείται και παρουσιάζει ο π. Κυριακός Τσουρός (Γραμματεός της Σ.Ε. επί των αίρέσεων).
- 2) **Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστεως. Κάθε Τετάρτη 5 - 6 μ.μ.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ένωση Γονέων για τήν προστασία του Έλληνορθοδόξου Πολιτισμού, της Οίκογενείας και του Άτόμου). Έπιμελείται και παρουσιάζει ή κ. Αικατερίνη Άναγνωστοπούλου.
- 3) **Εκκλησία και Αίρέσεις. Κάθε Παρασκευή 5.30 - 6 μ.μ.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ., σέ συνεργασία μέ τή Σ.Ε. επί των αίρέσεων. Έπιμελείται και παρουσιάζει ή κ. Αικατερίνη Άναγνωστοπούλου.
- 4) **Όρθοδοξία και κακοδοξία. Κάθε Τετάρτη 9.30 - 10 μ.μ. και κάθε Πέμπτη 7.30 - 8 μ.μ.** Έπιμελείται και παρουσιάζει ο Άρχιμ. π. Δανιήλ Γούβαλης.

Ίστοσελίδα της ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

www.ecclesia.gr, e-mail: iera-synodos@ecclesia.gr

Ίστοσελίδα της Π.Ε.Γ.:

www.ppu.gr.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Άποκρυφισμός και παιδική ηλικία

Μετά την όξυνση του φαινομένου της χρήσης άποκρυφιστικής θεματολογίας σε σχέση με το παιδικό παιγνίδι, τό θέαμα και τό ανάγνωσμα τά τελευταία έτη, ή Π.Ε.Γ. έχει έπιδιοθεί δραστήρια, ειδικά σήμερα, στην ενημέρωση των άρμοδιών ύπευθύνων φορέων (έκδοτών, τηλεοπτικών σταθμών κ.ά.), σε μία προσπάθεια έξυγίανσης των Μ.Μ.Ε. σε θέματα πού άφορούν στό παιδί. Η προσπάθεια αυτή, αν και σε έμβρυακό στάδιο έδρασε ήδη τούς πρώτους καρπούς, καθώς ύπήρξαν ευαίσθητοι ύπεύθυνοι, πού έσπευσαν νά διορθώσουν τά κακώς κείμενα στό μέτρο του δυνατού, στον προσωπικό τους χώρο ευθύνης. Έτσι με χαρά σ'ς ανακοινώνουμε ότι τοπικό έντυπο άφήρεσε, μετά δική μας έγγραφη παράκληση, τή σχετική στήλη άστρολογίας, πού δημοσίευε.

Η προσπάθεια αυτή μπορεί νά στεφθεί με ιδιαίτερη έπιτυχία αν όλοι έσεις πού διαβάζετε τόν «Διάλογο» θελήσετε νά συστρατευθείτε και σ' αυτό τόν νευραλγικό τομέα μαζί μας.

Πολύτιμη θά είναι ή συμμετοχή σας:

α) Άν μ'ς ενημερώνετε γιά ό,τι άντιλαμβάνεστε σχετικό με άναφορά στή μαγεία, στην άστρολογία και στον άποκρυφισμό γενικότερα, πού σχετίζεται με τό παιδί. Έντυπα σχετικά ή άλλο ύλικό μπορείτε νά στέλνετε ταχυδρομικά στην διεύθυνση του «Διαλόγου».

β) Άν θελήσετε και σεις νά παρεμβαίνετε προς τούς ύπευθύνους (έκδοτικούς οίκους, ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, κ.ά.), κάθε φορά, πού σ'ς γνωστοποιούμε, από τή στήλη αυτή, περιπτώσεις, πού παρά τή δική μας ενημέρωση, άδυνατούν νά κατανοήσουν τήν φθορά, πού ύφίστανται τό παιδί, από τήν δική τους άρνητική δραστηριότητα.

Και σ'ς παρουσιάζουμε μία πρώτη σχετική περίπτωση:

Στις 2-2-2003 ή Π.Ε.Γ. έστειλε Φάξ προς τούς εκδότες παιδικού περιοδικού, σχετικά με τήν προβολή της Άστρολογίας στό έν λόγω περιοδικό. Στις 11-3-2003, έπειδή ή δημοσίευση της σελίδας Άστρολογίας δέν άνεστάλη, μέλος του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ. έπικοινωνήσε τηλεφωνικά με τόν εκδότη του περιοδικού, με αίτημα τήν άφαίρεση της σελίδας. Σε άπάντηση, ό εκδότης του παιδικού περιοδικού δήλωσε στον ύπεύθυνο της Π.Ε.Γ. ότι:

1. Είναι συνεπής χριστιανός και έχει πνευματικό.

Άνέφερε μάλιστα τό όνομα γνωστού και αξιόλογου ιερέα.

2. Δέν πιστεύει ότι ή Άστρολογία προλέγει τά μέλλοντα. Άναφέρθηκε όμως σε περιπτώσεις όπου εικονογραφούνται τά ζώδια στην εκκλησιαστική άγιογραφία.
3. Πιστεύει ότι ή Άστρολογία μπορεί νά προσδιορίσει τόν χαρακτήρα των ανθρώπων. Δήλωσε μάλιστα ότι ως «Ταύρος» παρατηρεί όμοιο χαρακτήρα και συμπεριφορά σε γνωστούς του, πού άνήκουν στό ίδιο ζώδιο.
4. Ό τρόπος, πού παρουσιάζεται ή Άστρολογία στό περιοδικό του είναι σχετικά άνώδυνος σε σχέση με τήν προβολή της Άστρολογίας από άλλα μέσα.
5. Δέν δύναται νά άφαιρέσει τή σελίδα της άστρολογίας διότι δεσμεύεται από τόν άμερικάνικο οίκο, πού διατηρεί τά δικαιώματα του περιοδικού.

Η Π.Ε.Γ., στά άνωτέρω ύπογραμμίζει:

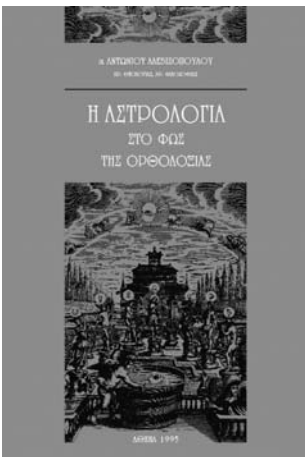
1. Είναι λυπηρό, βαπτισμένος Όρθόδοξος Χριστιανός και με πνευματικό αξιόλογο ιερέα, νά μήν άντιλαμβάνεται τήν καταστροφή, πού προξενεί στην τρυφερή παιδική ψυχή ή προβολή της άπόκρυφης «τέχνης» της Άστρολογίας. Τι θά πρέπει νά κάνουν τότε οι εκτός Έκκλησίας εύρισκόμενοι;
2. Στην βυζαντινή άγιογραφία ή έξεικόνιση του ζωδιακού -αν και σπάνια- είχε τήν έννοια της άπεικόνισης της φύσης, όπως συνέβαινε με τόν ήλιο, τή σελήνη τά όρη κ.λ.π. και δέν έλάμβανε άλλου είδους συμβολικές προεκτάσεις.
3. Τυχόν όμοιότητες στην προσωπικότητα ή στον χαρακτήρα ανθρώπων, πού γεννήθηκαν τήν ίδια χρονική περίοδο είναι: Η συμπτωματικές ή σκόπιμα χαλκευμένες, με στόχο τή δημιουργία έντυπώσεως ότι ή Άστρολογία λειτουργεί δήθεν και φυσιολογικά. Έξ άλλου οι έντονες διαφορές άκόμη και διδύμων άδελφών πώς εξηγείται; (Βλέπε και: π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου, «Η Άστρολογία στό φως της Όρθοδοξίας»).
4. Τό ότι κάποιοι λειτουργούν τελείως έγκληματικά, στό θέμα της προβολής του άποκρυφισμού στον ευαίσθητο χώρο του παιδιού, δέν νομιμοποιεί κανέναν νά ισχυρίζεται ότι έγκληματεί ήπιότερα.

5. Τό ἐν λόγῳ περιοδικό συχνά προσθαφαιρεῖ Πλη, παρεμβάλλει σελίδες «συνεργασίας ἀναγνωστῶν» καί γενικά, δέν συμβαδίζει σχολαστικά μέ καμμία ξενόγλωσση ἀντίστοιχη ἔκδοση, ἄρα εἶναι ἄτοπος ὁ ἰσχυρισμός γιά ἀδυναμία ἀφαίρεσης τῆς σελίδας ἀστρολογίας ἐκ τῆς δῆθεν συμβατικῆς ὑποχρέωσης πρὸς τόν ξένο οἶκο.

Μετά τὰ ἀνωτέρω, ἡ Π.Ε.Γ. θεωρεῖ ὑποχρέωσή της νά ἐνημερώσει τό κοινό τῆς πατρίδας μας γιά τόν τεράστιο κίνδυνο, πού κρύβει ἡ δυσκαμψία ὀρισμένων νά κατανοήσουν τήν εὐθύνη, πού ἔχουν ἔναντι τῆς νε-

ότητας, εἰδικά ὅταν αὐτοί ἀσκοῦν τό εὐαίσθητο λειτουργημα τῆς ἐκπαίδευσης ἢ τῆς ψυχαγωγίας (ἀγωγῆς τῆς Ψυχῆς) τῶν παιδιῶν μας. Ἡ Π.Ε.Γ. δέν δημοσιεύει, στό τεῦχος αὐτό, τό ὄνομα τοῦ ἐν λόγῳ ἐκδότη, οὔτε τόν τίτλο τοῦ παιδικοῦ περιοδικοῦ, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι στό τρίμηνο, πού θά διαρρεῦσει, ὁ ἐκδότης αὐτός θά συναισθανθεῖ τή θέση του καί θά θελήσει νά ἀναλάβει τίς εὐθύνες του ἔναντι τοῦ κοινοῦ καί εἰδικά τῶν παιδιῶν. Ἄν παρ' ὅλα αὐτά, οἱ ἐλπίδες μας διαψευθοῦν θά ζητήσουμε τήν συνδρομή τῶν ἀναγνωστῶν μας στό ἐπόμενο τεῦχος.

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Τό βιβλίο αὐτό ἀπευθύνεται στό εὐρύτερο κοινό καί ἐκθέτει τούς λόγους γιά τούς ὁποίους δέν πρέπει κανεῖς νά πιστεύει στήν ἀστρολογία.

Πέρα ἀπό αὐτό ἀποδεικνύεται ὅτι τό ἀστρολογικό-ἀποκρυφιστικό φρόνημα ἔχει ἀπρόβλεπτες συνέπειες γιά τήν προσωπική οἰκογενειακή καί ἐπαγγελματική ζωή, ὄχι μόνον τῶν Ππαδῶν τῆς ἀστρολογίας, ἀλλά ἔμμεσα καί ὄσων τήν ἀπορρίπτουν.

Τέλος τό βιβλίο αὐτό ἀποκαλύπτει τούς ἐθνικούς κινδύνους πού ἐμπερικλείει ἡ ἀστρολογική - ἀποκρυφιστική ἐξάρτηση καί ἀποδεικνύει ὅτι οἱ δοξασιές τῆς ἀστρολογίας εἶναι ἀσυμβίβαστες πρὸς τήν ιδιότητα τοῦ Πρθόδοξου χριστιανοῦ. Εἶναι τό βιβλίο αὐτό μιά Πρθόδοξη κριτική θεώρηση τοῦ θέματος. Τό συνιστοῦμε ιδιαίτερα γιά τή σημερινή ἐποχή, διότι τό καθιστᾷ ἐξαιρετικά ἐπίκαιρο ἡ προδο-
λή σέ καθημερινή βάση ἀστρολόγων καί μέντιουμ ἀπό τὰ Μ.Μ.Ε.

ΝΕΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κυκλοφόρησε καί διακινεῖται ἀπό τήν ΠΠΓ (τηλ. 210-6082271) τό βιβλίο τῆς μοναχῆς Ἄντωνίας, *Νεοπεντηκοστιανοί στήν Ἑλλάδα. Ὁ Χριστιανισμός τῆς Ἐλευθέρας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Πεντηκοστῆς (ΕΑΕΠ)*, Ἀθήνα 1999.

Πρόκειται γιά πολύ χρήσιμο βοήθημα γιά ὄσους ἔχουν ἐμπλακῆ σέ αἴρεση Νεοπεντηκοστιανῶν καί ἰδίως στήν προαναφερόμενη ομάδα πού διαθέτει ἐφημερίδα καί ραδιοσταθμούς σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ἡ συγγραφέας ἀσχολεῖται ἐπί πολλά χρόνια μέ τή βοήθεια σέ περιπτώσεις θυμάτων τῆς πλάνης τῶν Νεοπεντηκοστιανῶν ἡ ὁποία δημιουργεῖ πολλές δυσάρεστες οἰκογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στά παιδιά, ἀκόμη καί διαζύγια, ὅπως ἀναφέρεται στά πορίσματα τῆς ΙΑ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως.

ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ. ΓΝΩΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ή ΨΕΥΔΟΘΡΗΣΚΕΙΑ;

«Η έννοια της "θρησκείας" -της έννοιας που αποτελεί κλειδί για την προστασία της συλλογικής διάστασης της θρησκευτικής ελευθερίας- δεν ορίζεται στο Σύνταγμά μας ούτε από την κοινή νομοθεσία, ενώ η θεωρία και η νομολογία έχουν ερμηνεύσει μόνο τον επιθετικό προσδιορισμό "γνωστή" που αναφέρεται στον όρο "θρησκεία".

"Γνωστή" είναι η θρησκεία που έχει φανερές πεποιθήσεις, δηλ. η διδασκαλία της οποίας δεν είναι κρυφή, και της οποίας η λατρεία γίνεται δημόσια και δεν προϋποθέτει μυστική μήση».

Ένα βιβλίο αποκαλυπτικό, που ξεσκεπάζει την γνωστή σέκτα κι από νομικής πλευράς.

Κυριάκου Κυριαζόπουλου,
 Έπ. Καθηγητή στο Τμήμα Νομικής του Α.Π.Θ.,
 Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω. Έκδοση Π.Ε.Γ.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ ΛΥΤΡΩΤΟΥ

«Ένας εκ των γνωστοτέρων και επιφανεστέρων θρησκευολόγων και ακαδημαϊκών Διδασκάλων του 20ου αιώνας υπήρξε ο αείμνηστος Καθηγητής μας εις την Θεολογικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Αθηνών Λεωνίδας Ί. Φιλίππιδης (1898-1973), Πρύτανης του ίδιου Πανεπιστημίου διά τό έτος 1965-1966.

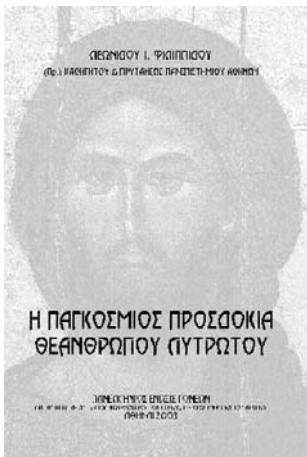
Συναρπαστικός διδάσκαλος, άριστος γνώστης και χειριστής της Έλληνικής Πλώσης και τό σπουδαιότερο απaráμιλλος συγγραφέας.

Ένα από τά κλασσικά βιβλία του μακαριστού Διδασκάλου μας, εις τό όποιο άφιερώνει πολλές σελίδες στην άναζήτηση και προσδοκία παγκοσμίου Λυτρωτού εις τό Πρόσωπον του Θεού Λόγου και Κυρίου ήμών Ίησού Χριστού, ως Θεανθρώπου, είναι τό Πγκώδες σύγγραμμά του "Ιστορία της Έποχής της Καινής Διαθήκης εξ άπόψεως Παγκοσμίου και Πανθρησκειακής" (Αθήνα 1958, σ.σ. κς +1055) από τά σημαντικότερα βιβλία, που έχουν κυκλοφορηθεί ποτέ στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Στίς σελίδες του 764-886 διαλαμβάνει τό θέμα: "Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτού", τεμμηριώνοντας μέ άκαταμάχητα επιχειρήματα και πληρέστατη βιβλιογραφική κατοχύρωση την ιστορική και θρησκειακή αυτή άλήθεια.

π. Γεώργιος Δ. Μεταλληνός Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών

Λεωνίδου Φιλίππιδου, (Πρ.) Καθηγητού & Πρυτάνεως Πανεπιστημίου, Έκδοση Π.Ε.Γ.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

«Μέ την προσφορά του κατηχητικού έργου ή Εκκλησία καλείται νά άποκτήσει συνείδηση της εικόνας του σύγχρονου ανθρώπου, που παρόλα τά άδιέξοδά του, όμως κατά βάθος άναζητεί την άσφάλεια και τή διάσωση της ύπάρξεώς του. Τό μήνυμα της έν Χριστώ διασώσεως του ανθρώπου πρέπει νά λάβει υπόψη του: α) Τήν "πρόοδο" του ανθρώπου, αλλά και την πλήρη σχεδόν ύποταγή του στα τεχνολογικά του έπιτεύγματα. β) Τήν εικόνα ενός όπλισμένου μέν μηχανολογικά, αλλά φοβισμένου ανθρώπου, που διασκορπίζει την Παρξή του σε άτέλειωτες δραστηριότητες, Πστε σκοπύμως νά την άγνοεί μη διαθέτοντας τόν άπαραίτητο χρόνο. γ) Τήν προσπάθεια του ανθρώπου νά άσφαλίσει την κινδυνεύουσα Παρξή του μέ έξωτερικές δομές, αλλά χωρίς θετικό άποτέλεσμα. δ) Τήν εικόνα ενός τραγικού και άλλοτριωμένου ανθρώπου, που μέ δεβαιότητα πορεύεται νά συναντήσει την φθορά και τόν θάνατο.

Σ' αυτά τά άγωνιώδη αίτήματα του σύγχρονου άθρώπου καλείται ή Εκκλησία νά καταθέσει την ζωντανή μαρτυρία Της μέ τό ποιμαντικό και κατηχητικό έργο Της. Στο Πρόσωπο του Ίησού Χριστού μπορεί ό άνθρωπος νά ανακαλύψει τό Άρχέτυπό του, δηλαδή την μοναδική και άδιάφυστη άλήθεια της άναζητούμενης άθρωπιώς του».

Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη,
 Δ. Άν. Καθηγητού Πανεπιστημίου Πατρών. Έκδοση Π.Ε.Γ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
 του π. Ἀντωνίου Ἀλεξίσοπούλου

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή.
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life.
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας.
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καὶ Ὁρθοδοξία.
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ'.
6. Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση.
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ'.
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία.
9. Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β'.
10. Διαλογισμός ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση.
11. Ντοκουμέντα γιὰ τίς αἱρέσεις καὶ τὴν παραθρησκεία.
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμου τοῦ Ἐωσφόρου.
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικὲς Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
14. Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων.
15. Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενική θεώρηση, Καμπάλλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροι κλπ. (τεύχη 1-20).
16. Νεοσατανισμός, Πρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση.
17. Ἐγκληματικό δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν.

18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
19. Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.
20. Προβληματική καὶ στρατηγική στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπρούκλιν, τόμοι Α', Β' καὶ Γ'.
22. Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιὰ τὴν οἰκογένεια.
23. Τό Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀκόμη συνιστοῦμε

24. Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μέ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικὲς πνευματικὲς ἐξαρτήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμετώπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως, Ἀλιάρτος 20-26.9.1995.
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτική Ἐλευθερία, Ἀθήνα 1996, ἔκδ. ΠΕΓ.
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα 1997, ἔκδ. ΠΕΓ.
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστιανοὶ στήν Ἑλλάδα, Ἀθήνα 1999, ἔκδ. ΠΕΓ.
28. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως, Ἀθήνα 2002, ἔκδ. ΠΕΓ.
29. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;», Β' ἔκδοση, Ἀθήνα 2002, ἔκδ. ΠΕΓ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητική ἀσυμβίβαστη μέ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιὰ τὴν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς 1998 (τηλ. 03710-41880).
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάνκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντική, κοινωνική καὶ νομική ἀντιμετώπισή τους, ΠΕΓ Κύπρου 1998.
3. Α' Εὐρωπαϊκὴ συνδιάσκεψη - Καταστροφικὲς λατρεῖες καὶ ψυχο-ομάδες, Λεμεσός 2000, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-5725-712839).

Τὰ παραπάνω βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν βρῆσκατε τὰ βιβλία 1-29, μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στήν ΠΕΓ, τηλ. (210)6082271 & (210)6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α

.....

.....

.....

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: Όνομα:

Όδος: Αριθμός: Τ.Κ.:

Πόλη: Τηλ.:

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλων

.....

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: Όνομα:

Όδος: Αριθμός: Τ.Κ.:

Πόλη: Τηλ.:

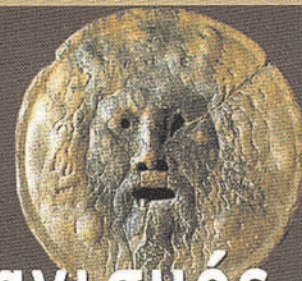
* Συμπληρώνεται σέ περίπτωση αλλαγής διεύθυνσως ή έγγραφως νέου παραλήπτου.

ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Οι «αρχαιολάτρες» δεν είναι κάποιοι ελάχιστοι ρομαντικοί, οι οποίοι έχουν στραφεί προς το αρχαιοελληνικό παρελθόν και θέλουν να «επανελληνίσουν» την Ελλάδα, όπως διατυμπανίζουν, αλλά (εκούσια ή ακούσια) όργανα των κύκλων της περιβόητης Νέας Εποχής, με απώτατο σκοπό να υποδουλώσουν το λαό μας, που στέκεται σοβαρό εμπόδιο στα σχέδια της Νέας Εποχής και της Νέας Τάξης Πραγμάτων!

Νεοπαγανισμός

Η ΑΠΕΙΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Προμηθευθείτε το από τα χριστιανικά βιβλιοπωλεία.